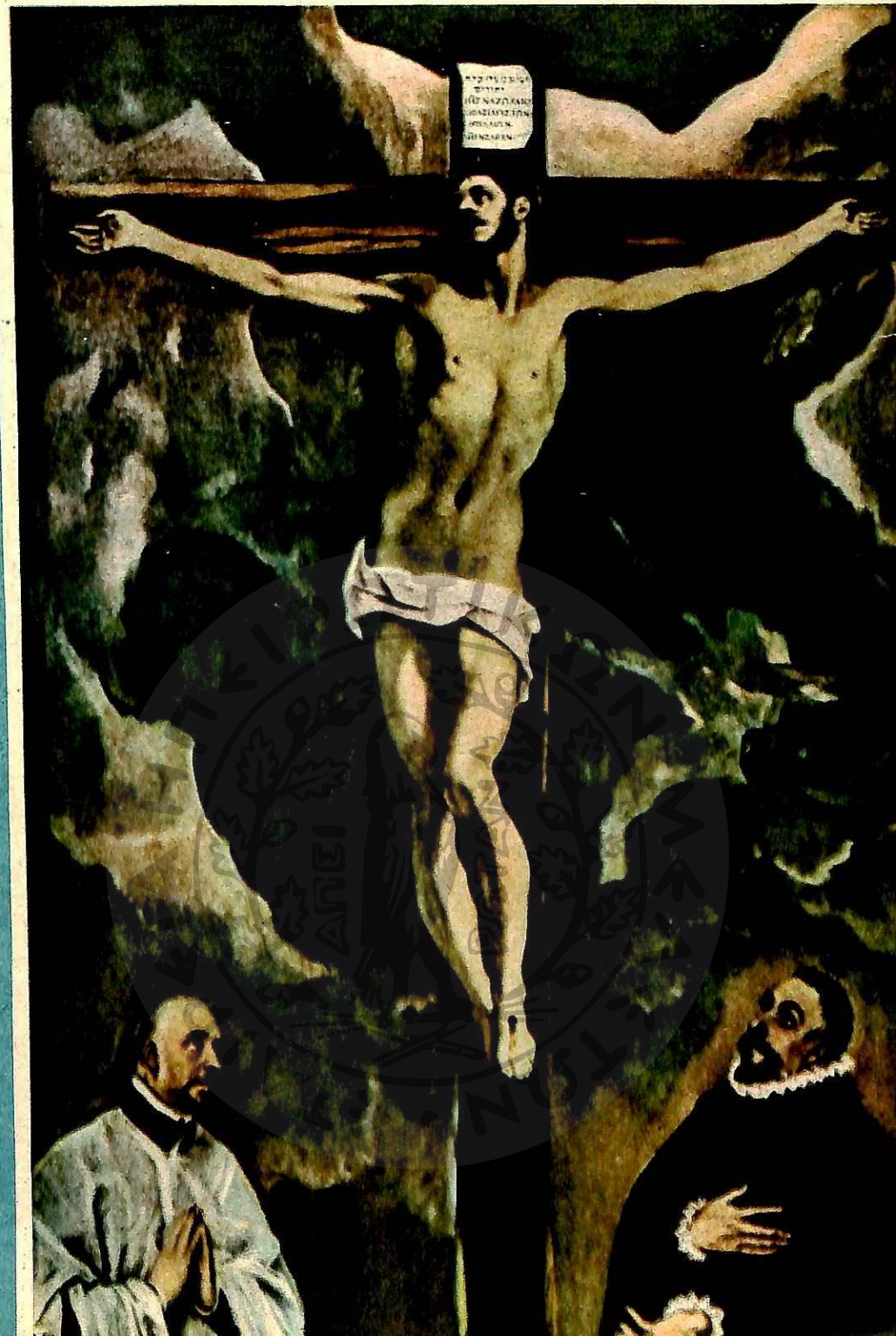

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ
ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ
ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ 1960

Τοῦ, ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν Πρόστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ ΒΑΣΙΛΕΩΣ καὶ τὴν ἐπίτιμον Προεδρίαν τῆς Α. Μ. τῆς ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Β' ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 15ου

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 7

ΓΡΑΦΕΙΑ: Λυκαβηττού 1 ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφ. 613-571

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1091

Διεύθυνσις Περιοδικού : ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Δώρα δ' "Ιστρία 22

Διεύθυνσις Τυπογραφείου: Ἀ/φῶν Γ. ΡΟΔΗ — ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΥ 40 — Ἀθῆναι

Τιμή Φύλλου Δρχ. 1,50 — Ἐτησία συνδρομή ἑσωτ. Δρχ. 12, ἑξωτ. 10 πελλίνια ἢ 2 δολλάρια

Συνδρομαί και αντίτιμόν περιοδικού να στέλλωνται με ταχυδρομικήν ή τραπεζιτικήν έπιταγήν άπροσώπως «Έλληνικόν Έρωθρόν Σταυρόν Νεότητος», όδός Μακένζυ Κίγκ 1, Αθήνας

*Η Συντακτική Έπιτροπή αποφαινεται περί τής δημοσιεύσεως ή μη τών αποστέλλομένων χειρογράφων, τὰ όποια δημοσιεύονται ή μη δέν έπιστρέφονται.

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Παρακαλοῦμεν θερμῶς τοὺς καθυστεροῦντας τὴν ἐξόφλησιν τῆς πρὸς
τὸ περιοδικὸν ὀφειλῆς των, ὅπως ἐπισπεύσουν ταύτην.

Χριστός 'Ανέστη Ε. Φωτιάδης, β) Τὸ Θεῖον Δράμα, Κ. Παπαπαναγιώτου γ) 'Η 'Ανά- στασις (ποίημα) Στ. Σπεράντζα.....	Σελ.	1	Christ is risen, by E. Photiades b) The divine Drama (poem), by K. Papapanagioutou Page	1
'Ιάκωβος δ' Ἀδελφόθεος, Κ. Παπαπαναγιώτου	»	2	Jacob, the God's brother, by K. Papapanagioutou »	2
'Ανδρέας Κάλβος Μ. Νικολαΐδη, β) Μεσολό- γι, Κ. Παλαμά.....	»	3	A. Kalvos, by M. Nicolaides, b) Missolon- ghi by K. Palamas.....	3
'Ενα περίεργον στοίχημα, Γ. Κόλια.....	»	4	A strange wager, by G. Kolia.....	4
Παγκόσμιος 'Ημέρα 'Υγείας, Μ. G. Candau..	»	5	Health day, by M. G. Candau.....	5
Ε.Ε.Σ.....	»	6	G. R. C. movement.....	6
Τὰ 'Αποδημητικά Πτηνά, Φ. Καραπιπέρη, β) Οἱ Κίνδυνοι στοῦ Σπίτι.....	»	7	Birds of passage by Ph. Karapiperis b) Dan- gers at Home.....	7
'Αρίσταρχος δ' Σάμιος, Ε. Σταμάτης, β) 'Υγιει- νὲς Τροφές : Λαχανικά, γ) Α' Βοήθειαι : Τὸ Κολύμπι.....	»	8	Aristarchos from Samos, by E. Stamatis b) Healthy food: Vegetables, c) Rules for swimming.....	8
Τὰ ζῶα καὶ φυτὰ τῶν 'Υψηλῶν 'Ορέων, Ν. Δη- μητροκάλλη.....	»	9	Animals and Plants of high mountains, by N. Demetrocalis.....	9
Νεώτεροι ἐξελέξεις διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν Πο- λιτῶν Γ.....	»	10	New discoveries regarding citizens' safety by G.....	10
Τὸ Μυστηριώδες Δάσος, Ι. Βέρν.....	»	11	The Mysterius Forest by J. Vernes.....	11
Φωτογραφία Δράσεως.....	»	12-13	Activity in pictures.....	12-13
Η' Ἑλληνικὴ Κωπηλασία, Σπ. Ἀβλωνίτη.....	»	14	Greek Rowing, by Sp. Avlonites.....	14
Τὸ Κρητικὸ πούλο Ν. Ν. Δημητριάδου, β) Μεγ. Παράσκευή (ποίημα) Σ. Κωτσαρίδη, γ) Σοφὰ λόγια.....	»	15	The little Cretan, by N. N. Demetriadiou b) Good Friday (poem) by S. Kotsarides c) wise sayings.....	15
Πασχαλινὰ Ἐθίμα, Γ.....	»	16	Easter customs, by T.....	16
Οἱ Τρεῖς Ψεῦτες, Γλ. Πρωτοπαπᾶ.....	»	17	The three liars, by Gl. Protopapas.....	17
Εἰς τοῦ Διὸς τοὺς Στύλους, Π. Καλονάρου.....	»	18	At the Temple of Jupiter by P. Kalonaros ..	18
Κίνησις Ε.Ε.Σ.Ν.....	»	19-20	Greek J. R. C. movement.....	19-20
Δρῆσις 'Ομάδων Ε.Ε.Σ.Ν.....	»	21	Groups activity.....	21
Μαθητικὴ Συνεργασία.....	»	22-24	Pupils' contribution.....	22, 24
'Η Κότα καὶ ἡ 'Αλεπού 'Αντ. Χ.....	»	25	The Hen and the Fox, by Ant. X.....	25
'Εξώφυλλο : 'Η Σταύρωσις, Δ. Θεοδοκοπούλου 'Εσωτερικὴ 'Εξώφυλλο : Μεῖνε Χριστέ, Εὐστ. 'Αργυράκη.....	»		Front-cover: The Crucifixion, by El. Greco Inside front cover, Do stay Christ..., by E. Argiraki	
'Οπισθόφυλλον : Ὕμνος Ε.Ε.Σ.Ν. Στίχοι Σ. Σκίπη. Μουσικὴ : Σ. Ἀστεριάδη	»		Back-Cover G. J. R. C. song: Verses by S. Skipis Music by X. Asteriades	

ΕΥΣΤΑΘΙΑΣ ΣΤ. ΑΡΓΥΡΑΚΗ

MEINE XPISTE...

Μεῖνε, Χριστέ μου γιὰ πάντα κοντά μου
 μέινε νὰ σ' ἔχω γλυκεῖα συντροφιά
 μέινε καὶ σκόρπισε μεσ' τὴν καρδιά μου
 εἰρήνη, ἐλπίδα, ἀγάπης φωτιά.

Ἔλα καὶ κάνε δυὸ ἄσπρες φτεροῦγες
—λευκὸ περιστέρι—ν' ἀνοίξῃ ἡ ψυχὴ,
πετώντας ἐπάνω ἀπ' τοῦ κόσμου τὶς ροῦγες
ψηλὰ ν' ἀνεβαλῇ, Χριστέ, νὰ σὲ βρῇ.

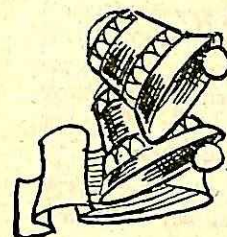
Βοήθα με, μέσα μου αιώνιο νὰ στήσω
χρυσάκινο θρόνο, ἀγάπης βωμό,
καὶ δώσε ἀπ' τ' ἄνλο φῶς νὰ γεμίσω,
πὺν πλοῦσια σκορπίζεις χωρὶς τελειωμό.

Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

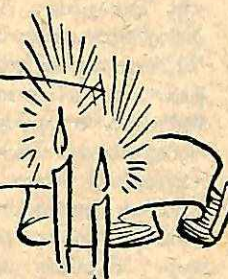
ΤΟ ΘΕΙΟ ΔΡΑΜΑ

Νισάν· ἔαρ γλυκόν, νυχτιά γλαυκή καὶ μυρωμένη·
ἡ σάρκα στὴ Γεθσημανὴ ἀγωνιά κι ἰδρώνει,
ὁ γυῖός τοῦ ἀνθρώπου δέεται κ' ἡ γῆ δὲν ἀνασαίνει,
καθὼς τὸ θεῖο θέλημα στὸ νοῦ του ξαστεοῦναι.

Χαίρε Ραβί, ἡ νόμιμη κακία σὲ δικάζει.
ἄνομος πάντα, «σταύρωσον» ὁ ὄχλος ἀλαλάζει.
Ὁ Γολγοθᾶς στὸν οὐρανὸ τῆς γῆς τὸν πόνο ὑψώνει
«Τετέλεσται...» στὴ γῇ ζωὴ καινούργια ξεμερώνει.

Χριστός ἀνέστη

Ε Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ, Δ/τοῦ τῆς Ἑθν Βιβλιοθήκης

Και πάλιν ἐφέτος οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν παντοῦ
ὅπου θρησκεύεται ἡ Ἑλληνικὴ Ὀρθοδοξία θὰ κηρύξουν
τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος, τὴν ἑορτὴν τῶν ἑορτῶν
τοῦ Ἑλληνικοῦ Χριστιανισμοῦ, τὴν κατ' ἐξοχὴν ἑορτὴν,
ποῦ ἐώρταζεν ὁ Ἕλλην τῆς δουλείας ὡς ἀρραβῶνα καὶ
τῆς ἀναστάσεως τοῦ Γένους. Ὁ γλυκὺς καὶ γοητευτικὸς
ἦχος τῆς καμπάνας—γλυκὺς καὶ γοητευτικὸς ὅσον κανεῖς
ἄλλος ἦχος—ἀναδεύει τὴν ψυχὴν τοῦ πιστοῦ, σταλαρίζει
εἰς αὐτὴν τὴν ἐλπίδα, δίδει ζωὴν εἰς κόσμους θαμμένους,
ἐμπνέει τὴν ἀγάπην, τὸ μέγα αὐτὸ θεμέλιον, τὸ Ἀλφα
καὶ τὸ Ὠμέγα τῆς θρησκείας τοῦ Ἀναστάντος Θεοῦ.
Καὶ ἐξαγγέλλει ὁ θεὸς ἦχος τῶν σημάντρων τὴν νίκην
τῆς ζωῆς ἐναντίον τοῦ θανάτου καὶ συντηρεῖ τὸν δεσμὸν
τοῦ παρόντος πρὸς τὸ παρελθόν, τὴν συνέχειαν τῆς
πίστεως πρὸς τὴν βεβαιότητα τῆς σωτηρίας, ποῦ μᾶς
δίδει ἡ Ἀνάστασις. Καὶ τὸ παρελθὸν αὐτό, ποῦ γίνεται
παρόν, διαρκῶς εὐρύνεται, περιλαμβάνει τὴν πείραν,
τοὺς παλμούς, τὰ κοινὰ ἰδανικά, τοὺς ἀγῶνας γενεῶν
ὁλοκλήρων ὑπὲρ τῆς ἀγάπης, ὑπὲρ τῆς ὁποίας θύμα
καὶ μάρτυς πίπτει ὁ Ἅγιος τοῦ Γολγοθᾶ διὰ νὰ ἀνα-
στηθῇ νικητὴς τοῦ μίσους καὶ θριαμβευτὴς τοῦ ἀγαθοῦ.

Καὶ τὸ μυστήριον, ποῦ περιβάλλει τὸν Ναζωραῖον, εἶναι τόσον ἰσχυρὸν καὶ τὸ φῶς, ποῦ ἐκπέμπει τὸ πρῶ-
σωπόν του, τόσον θαμβωτικόν, ὥστε κανεὶς δὲν ἤμπορεῖ
νὰ ἀτενίσῃ πρὸς αὐτό, ἂν συγχρόνως δὲν κατακαλύψῃ
τὴν ὀπτασίαν μὲ πυκνὰ θυμιάματα καπνοῦ, μὲ τὰ ὁποῖα
οἱ σοφοὶ σκεπάζουν τὴν Ἀλήθειαν εἰς τὸ ὁμώνυμον
τραγούδι τοῦ μεγάλου ποιητοῦ. Διὰ τοῦτο καὶ γίνεται
ὁ Ἰησοῦς ἡ ἰδέα, ποῦ συμβολίζει τὴν ἀπώλυτον ἐνότητα
θεοῦ καὶ ἀνθρώπου, γίνεται ὁ κορυφαῖος τῆς ἐνανθρω-
πήσεως τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία ἐπαναλαμβάνεται εἰς τὴν
ἱστορίαν. Γίνεται ἡ καθαρὰ ἰδέα τοῦ Θεανθρώπου, ὁ
μεγαλοφυὴς ἥρωας, ἡ ὠραιότατη φανέρωσις τοῦ θείου
πνεύματος, ποῦ εἶναι διάχυτον εἰς τὸ σύμπαν. Ἐγκαί-
νιζέει ὁ Ἰησοῦς νέον ἠθικὸν καὶ πνευματικὸν πολιτι-
σμόν, γίνεται τὸ ἠθικὸν πρότυπον, πρὸς τὸ ὁποῖον
τείνουν αἱ ἀπλητισμέναι καὶ ὁμως πάντοτε ἐλπιδοφόροι
ψυχὰι τῶν ἀνθρώπων. Καὶ ὁ φωτοστέφανος περιβάλλει
τὴν μορφήν τοῦ Κυρίου καὶ ἡ χρυσὴ του ἀνταύγεια
προσελκύει τὸν δυστυχῆ ἄνθρωπον, ποῦ φορεῖ τῆς
ἁμαρτίας τὸν ἀκάθινον στέφανον.

Χριστὸς Ἀνέστη! Καμία δύναμις οὔτε ὑπῆρξεν, οὔτε θὰ ὑπάρξῃ ἱκανὴ νὰ σβήσῃ τὸν Λυτρωτὴν Θεὸν ἀπὸ τὴν ψυχὴν τῶν ἀνθρώπων. Ὅσοι ἀπεπειράθησαν, ὅσοι ἀποπειρῶνται, ὅσοι θὰ ἀποπειρῶνται τοῦτο, θὰ λακτίζουν «πρὸς κέντρα»,—καὶ εἶναι «δεῖνόν» νὰ λακτίζῃς πρὸς κέντρα. Διότι ἀπὸ τὴν παλαιὰν ἀνθρωπότητα ἐπλάσε νέον κόσμον ὁ Ἀναστὰς καὶ ἔγινεν ὁ θεὸς τῶν νέων ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι, ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ σταυροῦ, πρέπει νὰ κτίσουν καὶ πάλιν τὰ ἐρείπια τοῦ παλαιοῦ κόσμου εἰς νέον οἰκοδόμημα,—μὲ κόπον πολὺν, μὲ ἰδρώτα, μὲ πόνον, μὲ στεναγμόν, ἀλλὰ καὶ μὲ χαρὰν καὶ πίστιν, ὥστε μετὰ μακροῦς αἰῶνας, εἰς μακρινὸν μέλλον, νὰ ὀνομασθῇ τὸ οἰκοδόμημα αὐτὸ πράγματι χριστιανικόν. Καὶ οἱ κώδωνες τῶν αἰῶν θὰ ἤχουν χαρμύσυνα κάθε Πάσχα, θὰ ἐνισχύουν μὲ τὸν χαροπὸν ἦχον τοὺς πιστοὺς ἐργάτας τῆς Οἰκοδομῆς, θὰ ἐξαγγέλλουν τὴν νίκην τοῦ πνεύματος ἐναντίον τοῦ θανάτου, θὰ χύνουν βάλσαμον εἰς τὴν ψυχὴν τῶν πονεμένων, θὰ οδηγοῦν τὰς γενναίας ψυχὰς εἰς τὸ ἀγαθόν, θὰ ἀνοίγουν μέσά ἀπὸ τὴν ὁμίχλην τοὺς δρόμους πρὸς τὸ μέλλον, θὰ ἀντιλαμβάνονται τὸν ἄνθρωπον πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ληρὸν φῶς καὶ ἀκρῶς καθαῖνον μὲ τὴν μυστικὴν τὴν ἀντιλήψιν, ὅτι «γιατὶ κάτι καλύτερο ἔχομε γεννηθῆναι».

ΣΤ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑ

ΑΝΑΣΤΑΣΗ

Ἡ Ἀνάστασις. Καὶ γέμισε χαρὰ,
λουλούδις ἡ Ψυχὴ μου σὰν τὸ κρίνο,
Κι ἀνοίγω τῆς λαχτάρας τὰ πτερὰ,
Ψηλὰ μὲς τῆς αὐγῆς τὰ φωτερὰ
γαλάξιο ἐνα ἀστροφῶς κι ἐγὼ νὰ γίνω

ῥ' Ἀνάστασι. Τὰ σήμαντρα χτυποῦν.
Κι ὅλα τὰ δέντρα ἀνθίζουν πέρα ὡς πέρα.
Στὸν κόσμο αὐτὸν ἄς μάθουν ν' ἀγαποῦν
δοιοὶ τὸ μίσος ἔσπειραν κι ἄς ποῦν
«Χριστὸς ἀνέστη» ἐτούτῃ τὴν ἡμέρα.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΡΟΤΙΚΩΝ ΜΕΛΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ J. T. 1984
ΗΜΕΡΩΝ. 16.5.85
ΑΡΙΘ. 36199

ΙΑΚΩΒΟΣ Ο ΑΔΕΛΦΟΘΕΟΣ

Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ, Γεν. 'Επιθ. Μ. 'Εκπαιδ.

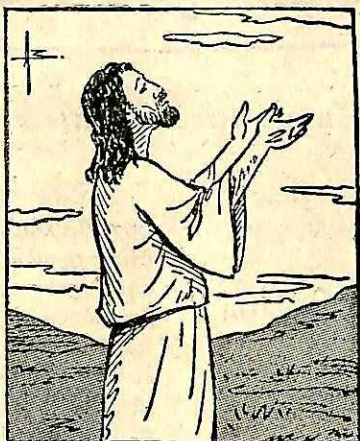
Ο 'Ιακώβος, ο αδελφός του Κυρίου είναι μια από τις πιο λαμπρές και ένδοξες φυσιογνωμίες της Χριστιανικής 'Εκκλησίας. Δίκαια έγινε πρώτος επίσκοπος της αγίας 'Ιερουσαλήμ. 'Ο ασύγκριτος αυτός επίσκοπος έκυβερνούσε με συνετή φροντίδα και διάπυρη στοργή όχι μονάχα την εκκλησία της 'Ιερουσαλήμ, αλλά και τις άλλες γύρω 'Εκκλησίες. 'Εμεινε βράχος αμετακίνητος στη θέσι του και φρουρούσεν άγρυπνα το ποίμνιό του. 'Εξούσεν αὐστηρή, ασκητική ζωή. Δέν επέτρεπε στον εαυτόν του ούτε τις πιο άγνες τέρψεις. 'Όταν δέν ήσυχολείτο μέ τὰ ποιμαντορικά καθήκοντά του, προσηύχετο γονυπετής στον αδελφό του και Κύριό του, 'Ιησοῦν τόν εσταυρωμένον. Τά γόνάτά του από τις συνεχείς γονυκλισίες είχαν γίνει σκληρά. Φρόντιζε και μεριμνούσε για όλους, 'Ιουδαίους και 'Εθνικούς. 'Υπερησπίζετο μέ θάρρος και άποφασιστικότητα τόν κάθε άδικούμενο. Μετά τόν αδελφό του 'Ιησοῦν κανένας ίσως άλλος έκτός από τόν 'Ιακώβο δέν είχε τόσο φανατική προσήλωσι στη δικαιοσύνη. «Μακάριοι οί πεινῶντες και διψῶντες τήν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοί χορτασθήσονται». Δέν ξεχνούσε τόν δέκατον Μακαρισμό: «Μακάριοι οί δεδιωγμένοι ἔνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν». Για τή δικαιοκρίσια του και τις άμέτρητες εὐεργεσίες του είχαν ἐφελκύσει τή λατρεία όλων τῶν κατοίκων τῆς 'Ιερουσαλήμ και τῶν περιχώρων. 'Όλοι οί Χριστιανοί, οί 'Ιουδαίοι και αὐτοί οί 'Εθνικοί τόν ἐτιμοῦσαν πολύ και τόν ὠνόμαζαν «δίκαιον». Και ὁ γνωστός ιστορικός τῆς εποχῆς ἐκείνης,

ΔΩΣΕ ΛΙΓΟ ΑΙΜΑ

Δέν υπάρχει μεγαλυτέρα ικανοποίησις, δέν υπάρχει ὠραιότερα πράξις, λαμπροτέρα επίδειξις χριστιανικῆς ἀλληλεγγύης, ἀπό τοῦ νά διδῇς κάτι ἀπό τόν 'Ιδιον τόν εαυτό σου για ἕνα ἄγνωστο, πάσχοντα συνάνθρωπό σου! Εἶναι ἡ προσφορά τῆς ἀγάπης, πού ἐδίδαζε ἀπό τοῦ Σταυροῦ ὁ Θεάνθρωπος.

Ἰώσηπος, ἔχει ἐκφρασθῇ μέ μεγάλο θαυμασμό για τήν προσωπικότητα τοῦ 'Ιακώβου και τοὺς ἀγῶνας του για τήν ἐπικράτησι τοῦ πνεύματος τῆς δικαιοσύνης.

Γι' αὐτό οί 'Αρχιερεῖς και τὰ μέλη τοῦ συνεδρίου ἀπό φθόνο και κακία

Προσηύχετο στον αδελφό του και Κύριό του.

ἐπιζητούσαν τήν κατάλληλη εὐκαιρία για νά τόν ἐξοντώσουν.

'Αρχιερεῖς ἦταν τότε ὁ 'Αννας, υἱός τοῦ 'Αννα, πού είχε σταυρώσει τόν 'Ιησοῦν. 'Αντάξιός υἱός κακούργου πατρός. 'Όταν πέθανε ὁ Ρωμαῖος διοικητής Φῆστος, ὁ 'Αννας ἔπιασε τόν 'Ιακώβο, τόν ὠδήγησε μπροστά στο συνέδριο και τόν κατέδικασε εἰς θάνατον, ὡς παραβάτην τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου.

Πρὶν ἐκτελέσουν τή θανατική ποινή, ἀνέβασαν στο πτερύγιο τοῦ Ναοῦ τόν 'Ιακώβο και μπροστά στο πλήθος τοῦ ἀπήτησαν νά ἀρνηθῇ τόν Χριστόν.

—«Ὁ Χριστός, ἔκραξεν ὁ 'Ιακώβος, κάθεται στα δεξιά τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ και θά ξανάρθῃ νά κρίνῃ τόν κόσμον, διότι εἶναι κύριος τοῦ οὐρανοῦ και τῆς γῆς και υἱός τοῦ Θεοῦ».

'Εξαγριωμένοι οί κακούργοι δικασταί του τόν κατέβασαν και τόν ἔσυραν στον τόπο τοῦ μαρτυρίου. 'Ο 'Ιακώβος ὅμως ἀπτόητος ἐγονάτισε και ἔκραξε: «Κύριε, Θεέ, Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς. Οὐ γάρ οἶδας τί ποιοῦσι».

—«Σταματήστε, φώναξε κάποιος 'Ιουδαῖος. Δέν βλέπετε και δέν ἀκούτε ὅτι προσεύχεται για μᾶς;» Τήν ἴδια ὥμως στιγμή κάποιος φανατικός κακούργος συνέτριψε τὸ ἅγιο κεφάλι τοῦ ἐπισκόπου μέ ἕνα μεγάλο χοντρό ξύλο.

'Απαρηγόρητοι οί Χριστιανοί παρέλαβαν τὸ σῶμά του και τὸ ἔθαψαν κοντά στον ναό. 'Ο ἀδελφός τοῦ 'Επισκόπου 'Ιεροσολύμων δέν ἔπαυσε ὅμως νά ζῇ στις ψυχές τῶν Χριστιανῶν. 'Επάνω στον τάφο του ὑψώσαν ἀναμνηστική στήλη. Καί ὅταν ἀνέλαβε καθήκοντα ὁ νέος Ρωμαῖος ἡγεμών, κατέβασε ἀπό τόν ἀρχιερατικό θρόνο του τόν δόλιον 'Ανναν.

Δίκαια τοῦ ἀπενεμήθη ὁ τίτλος «'Ιακώβος ὁ Δίκαιος». 'Η πίστις του στο Θεό ἦταν ἀκλόνητη και συνεδέετο μέ ἔργα, διότι ἡ «πίστις ἄνευ ἔργων νεκρά ἔστι» ἔγραφε ὁ ἴδιος εἰς μίαν ἐπιστολήν του. 'Ο Παῦλος τόν βάζει στην ἴδια ἀξιολογική σειρά μέ τοὺς 'Αποστόλους Πέτρον και 'Ιωάννην. Καί τοὺς τρεῖς τοὺς ὀνομάζει «στύλους» τῆς 'Εκκλησίας. 'Ο 'Ιακώβος ἔμεινε πάντοτε ὡς ἀνέφικτον ὑπόδειγμα ἀρετῆς και δικαιοσύνης.

Μ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΔΕΛΦΩΣΥΝΗ

—Μάνα, εἰν' ἕνα ἄλογο στην πόρτα, και περιμένει και ζητᾷ.

—Γρήγορα, βρώμη πῆγανέ του, γιατί δέν κάνει νά πεινά.

—Μάνα, εἰν' ἕνα παιδί στην πόρτα και περιμένει και ζητᾷ.

—Ψωμί και γάλα πῆγανέ του, γιατί δέν κάνει νά πεινά.

—Μάνα, ἕνας γέρος στέκει ἀπ' ἔξω και περιμένει και ζητᾷ,

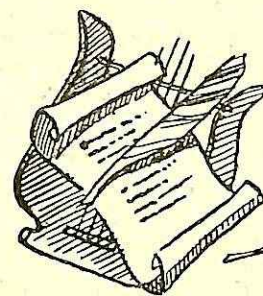
—Γρήγορα, φώναξέ τον μέσα για νάβρῃ λίγη ζεστασιά.

—Κάποιος κακός, μάνα, στην πόρτα, στέκει, συγχώρεση ζητᾷ.

—Φωνάξετέ τον και τὸ χέρι δώστε του μ' ὅλη τήν καρδιά.

—Φίλε μου, τοῦ καλοῦ Θεοῦ ληπές του, σάν πᾶς, πῶς κάθε πλάσμα τον δῶν κάτω κι ἐν' ἀδελφάνι εἶναι για μᾶς.

'Από τήν συλλογήν παιδικῶν ποιημάτων ἡ «'Αρμονία»

Ἀνδρέας Κάλβος

Ο ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ ΠΟΙΗΤΗΣ

ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑ-ΙΔΗ

'Από τή μεγάλη ἔθνική 'Επανάσταση τοῦ 1821 ἀνεπήδησαν ὀχι μόνο οί ὑπέροχοι ἥρωες τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ πολέμου, ἀλλά και δύο κυρίως κορυφαῖοι ποιηταί: ὁ Διονύσιος Σολωμός και ὁ 'Ανδρέας Κάλβος. 'Αν οί ἥρωες ἐκείνοι, για τήν ἐλευθερία τῆς Πατρίδας τοὺς, ἐπρόσφεραν μέ ἀφάνταστη γενναιοσύνη και αὐτοθυσία τή ζωή τους, οί δύο ποιηταί, μέ τήν ἴδια πίστι και ἀφοσίωσι, ἐπρόσφεραν τήν ψυχή τους. Καί ἂν οί ἀπαράμιλλοι ἀγωνισταί ἔστησαν κι ἐπύργωσαν τήν 'Ελευθερία μέ τὰ ἱερά τοὺς κόκαλα, οί ποιηταί, μέ τήν πνοή και τή δύναμι τῆς τέχνης τους, τῆς ἔδωσαν τή λάμψη, τὸ μεγαλεῖο και τήν ἀθανασία, πού τῆς ἀξίζουν.

Βέβαια, ὁ 'Ανδρέας Κάλβος δέν ἔφθασε στο ποιητικό ὕψος τοῦ Διονυσίου Σολωμοῦ, κι οὔτε μπόρεσε νά πραγματοποιήσῃ μέ τήν ἴδια, ὅπως ἐκείνος, ἀνώτερη και πλατύτερη ἐμπνεύσι και τήν ἴδια ἀριότητα καλλιτεχνικῆς μορφῆς τις ποιητικές του συλλήψεις. 'Όμως και ὁ Κάλβος ἔχει στην ποίησί του μεγάλες ποιητικές ἐξάρσεις, ὑψηλοὺς λυρικοὺς τόνους, βαθεῖς και γνήσιους ψυχικοὺς κραδασμούς. Κι ἡ μορφή τῶν ποιημάτων του, μ' ὅλο πού εἶναι ντυμένη μέ μίαν ἐπιτηδευμένη και κάποτε στομφώδη ἀρχαϊκή γλῶσσα, ἔχει τόσο πλοῦτο ἐκφράσεων και εἰκόνων, ὥστε σχεδόν ν' ἀναπληρώνῃ τή μουσικότητα, τή ζωντάνια και τή χάρι, πού τῆς λείπουν στο βαθμό, πού τις ἔχει ἡ ποίησι τοῦ Σολωμοῦ.

'Εκεῖ πού δέν ὑστερεῖ ὁ Κάλβος, εἶναι ἡ πατριδολατρεία του, μιά βαθεία, θερμή, δυνατή, ἐκρηκτική πατριδολατρεία, πού δονεῖ και φλογίζει ὀλόκληρο τὸ ποιητικό του ἔργο. 'Όλα γενικά τὰ ποιήματά του εἶναι ἕνας μεγαλόπνευστος και μεγαλόστομος ὕμνος πρὸς τήν Πατρίδα, ἕνας θριαμβικός παιάν στην δόξα και στο μεγαλεῖο, στην ἀρετή και στην ὁμορφιά τῆς 'Ελλάδος.

Δέν υπάρχουν στην ποίησι τοῦ Κάλβου ἄλλα συναισθήματα, πού νά τήν ἐμπνέουν και νά τήν διαμορφώ-

νουν κυριαρχικά. Μόνο ἡ ἀγάπη τῆς Πατρίδος ὑπάρχει, ἀποκλειστική και ὀλοκληρωτική, αὐτούσια και ἀνόθευτη. Καί θά ἦταν βέβαια μονότονη ἴσως και ἀνιάρη, μιά τέτοια μονόχορδη ποίησι, ἂν ὁ Κάλβος δέν τῆς ἔδινε πλατύτερη ἔκτασι και νόημα, ἂν δέν τήν ἔσμιγε και τή συνταύτιζε μέ τις ὠραιότερες και ὑψηλότερες ἀρετές τῆς Φυλῆς, ἂν δέν τις διαπότιζε μέ τὰ οὐσιαστικότερα πνευματικά και ἠθικά νάματα.

'Ετσι, ἐνῶ ὕμνεῖ τόν 'Ιερό Λόχο, τὸ Σούλι και τήν Πάργα, τὰ ὑψώνει συγ-

πού τόν βοήθησε νά συνεχίσῃ τις σπουδές του. 'Ιδού πῶς χαρακτηρίζει ὁ Φώσκολος τόν Κάλβο σ' ἕνα γράμμα του: Εἶναι ἕνα πνεῦμα, πού ἀνατέλλει και πού δίδει ὑποσχέσεις για ἕνα μέλλον ὀχι κοινό. Εἶναι χρηστός, μετριοφρων και ἠθικός, φιλόσοφος ἀπό φυσικό του και ὀχι ἀπό ἐπίδρασι τῶν βιβλίων».

Καί ἕνας άλλος 'Ιταλὸς λογοτέχνης τῆς εποχῆς, ὁ Σίλβιος Πέλλικος, γράφει για τόν Κάλβο: «'Ιερή μοῦ εἶναι ἡ γνωριμία τοῦ 'Ανδρέα Κάλβου. Τόν ἀγαπῶ για τὸ πνεῦμα, ἀλλά και για τήν καρδιά του».

Καί ὅμως, μέ ὅλα αὐτά τὰ ἐξαιρετά πνευματικά και ψυχικά προσόντα, ὁ Κάλβος ἀτύχησε στη ζωή. 'Αν ἐξαιρέσῃ κανεῖς τή σύντομη περίοδο τοῦ διορισμοῦ του στην 'Ιόνιο 'Ακαδημία, ὅπου δίδαξε φιλοσοφία, ἡ ἄλλη ζωή του σπαταλήθηκε σέ σκληρή βιοπάλη. Προσπαθώντας ὀλοένα νά βελτιώσῃ τήν οικονομική του κατάστασι, ἔζησε στην 'Ιταλία, στην 'Ελβετία, στην 'Αγγλία και στη Γαλλία, ὅπου παρέδιδε μαθήματα 'Ελληνικῆς και 'Αγγλικῆς γλώσσας, ἱδρυσε για λίγο καιρὸ ἰδιωτικό σχολεῖο στην Κέρκυρα, ἔγινε οἰκοδιδάσκαλος, δημοσιογράφος, μεταφραστής ξενογλώσσων πραγματειῶν. Καί πάντα ἐπάλευε σκληρά, για νά κερδίσῃ τή ζωή του.

Καί ὅμως ὅλος αὐτός ὁ τραχὺς και ἄκαρπος ἀγῶνας και ἡ μόνιμη σχεδόν παραμονή του σέ ξένες χῶρες δέν μπόρεσαν νά στερέψουν και νά σβήσουν μέσα του οὔτε τήν πνοή τῆς ποιήσεως οὔτε τήν ἀγάπη πρὸς τήν Πατρίδα. 'Όταν ἐξέσπασε ἡ μεγάλη 'Επανάστασι, ὁ Κάλβος ἔτρεξε στην 'Ελλάδα και πῆγε στο Ναύπλιο, για νά προσφέρῃ τις ὑπηρεσίες του στον 'Αγῶνα τῆς 'Ελευθερίας. Καί ὅταν δέν μπόρεσε νά πραγματοποιήσῃ τὸν πόθο του, γύρισε στο Παρίσι και χάρισε ἀπ' ἐκεῖ στην Πατρίδα του πολυτιμότερες και οὐσιαστικότερες ὑπηρεσίες μέ τήν ποίησί του.

Τὸ 1824 ἐδημοσίευσε τις πρώτες ὠδές του μέ τὸν τίτλο: «'Λύρα, φῶδι (Συνέχεια εἰς σελ. 4)

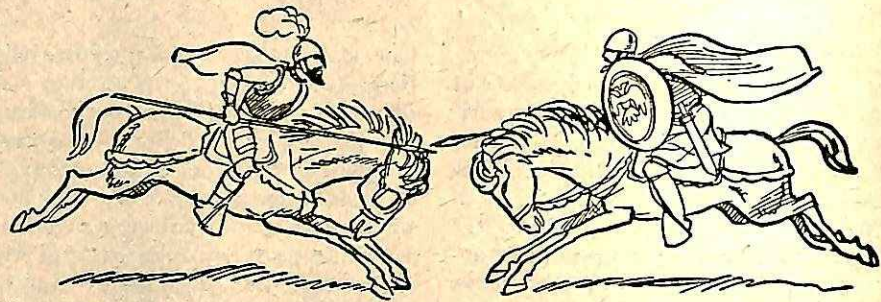
«Ενα περίεργον στοίχημα»

Γ. Τ. ΚΟΛΙΑ, Καθηγητού

Ο Μενέλαος μονομαχεί με τον Πάριον, ο Αϊας με τον Έκτορα και άλλοι ήρωες, Έλληνες και Τρῶες, του Τρωϊκού πολέμου μονομαχοῦν μεταξύ των. Από το αποτέλεσμα της μονομαχίας θα κρίνεται η έκβασις του πολέμου. Και εάν ο πόλεμος εκείνος δεν κρίθηκε από το αποτέλεσμα των μονομαχιῶν, τούτο έγινε, διότι οί Θεοί, που ἐπρωστάτευαν τούς μονομαχοῦντας, δεν ἄφιναν νά νικηθῇ κανεὶς των. Ἐτσι ἐπίστευαν οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Διαφορετικὰ συνέβη κάποτε, ὅταν αὐτοκράτωρ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἦτο ὁ Θεοδόσιος ὁ Μικρός. Ἐπικίνδυνος τότε ἔχθρος ἦτο ὁ βασιλεὺς τῆς Περσίας. Αὐτὸς εἰσέβαλε μετὰ τὸν στρατὸν του εἰς τὴν αὐτοκρατορίαν. Ὅταν οἱ δύο στρατοὶ παρητάχθησαν ὁ ἕνας ἀπέναντι εἰς τὸν ἄλλον, ὁ Πέρσης βασιλεὺς ἠθέλησε νὰ προκαλέσῃ τὸν στρατηγὸν τοῦ Θεοδοσίου. Διέταξε, λοιπόν, ἕναν ἀπὸ τούς κήρυκάς του, νὰ φωνάξῃ πρὸς τὸν Βυζαντινὸν στρατηγόν. «Ἐάν ἔχῃς κανένα σὲ ὅλον σου τὸν στρατὸν, ποὺ νὰ εἶναι ἱκανὸς καὶ γενναῖος νὰ μονομαχήσῃ μετὰ ἐκείνον, ποὺ θὰ ὑποδείξω ἐγὼ ἀπὸ τὸν ἰδικόν μου στρατὸν, ἐμπρὸς αὐτὸς ἂς προχωρήσῃ. Καὶ ἐάν νικήσῃ τὸν ἰδικόν μου, σοὺ ὑπόσχομαι νὰ ὑπογράψω εἰρήνην γιὰ πενήντα χρόνια, ἐάν ὅμως νικήσῃ ὁ δικός μου τότε ὁ αὐτοκράτωρ Θεοδόσιος θὰ μοῦ δώσῃ τόσα χρήματα ὅσα ἐάν τὸν ἐνικοῦσα εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης καὶ θὰ μοῦ πληρώσῃ φόρον κάθε χρόνον». Ὁ στρατηγὸς τοῦ Θεοδοσίου ἐδέχθη τὴν πρόκλησιν. Ἀπηυθύνθη πρὸς τούς στρατιώτας καὶ ἀξιωματικούς του διὰ νὰ τοὺς ἐρωτήσῃ, ποῖος θὰ ἠθελε νὰ μονομαχήσῃ. Πρῶτος ἐσπευσε νὰ δεχθῇ ὁ ἀξιωματικὸς Ἀρεόβινδος. Ἀντίπαλός του θὰ ἦτο ὁ Πέρσης Ἀρδαζάνης, ἕνας ἀπὸ τὰ τέτατα ἑκατὼ ἄνδρες, ἕνας μεγάλος σωμακὸς καὶ γεροδεμένος πολεμιστής. Οἱ δύο ἀντίπαλοι προχώρησαν ἐφιπποὶ καὶ πάνοπλοι ἀνάμεσα εἰς τὰ δύο παρατεταγμένα στρατεύματα. Ἐδόθη τὸ σύνθημα καὶ μετὰ καλπασμὸ ὤρμησαν ὁ ἕνας ἐπὶ τὸν ἄλλον, ἐνῶ Πέρσαι καὶ Βυζαντινοὶ ἐφώναζαν ὁ καθένας διὰ νὰ ἐνθαρρύνῃ τὸν ἰδικόν του. Ὁ Πέρσης Ἀρδαζάνης ἔδο-

κίμασε μετὰ τὸ κοντάρι του νὰ καρφώσῃ τὸν Ἀρεόβινδον. Εὐκίνητος ὅμως καθὼς ἦτο αὐτὸς ἀπέφυγε τὸ κτύπημα. Ἐπλεῦρισε λιγάκι πρὸς τὰ δεξιά καὶ τὸν ἐσπρωξε δυνατὰ μετὰ τὴν ἀσπίδα του. Τὸ σπρώξιμο ἦτο τόσον ἰσχυρόν, ὥστε ὁ Ἀρδαζάνης ἐπεσε ἀπὸ τὸ ἄλογόν του. Ἦτο πλέον εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ἀρεόβινδου, ὁ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΛΒΟΣ

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 3)

Α. Κάλβου, Ἰωαννίδου τοῦ Ζακυνθίου, Γενεύη, 1824». Καὶ μετὰ δύο χρόνια ἐδημοσίευσεν τὸν δεύτερο τόμον τῶν ὠδῶν του μετὰ τὸν τίτλον: «Κάλβου, τοῦ Ζακυνθίου Νέαι Ὠδαί, Παρίσιοι, 1826».

Τὰ τελευταῖα χρόνια τῆς ζωῆς του τὰ πέρασε στὸ Λονδίνο, ὅπου καὶ πέθανεν τὸ 1867. Θάφτηκε στὸ κοιμητήριον τοῦ Κέντιγκτον. Ἐπειτα ἀπὸ πολλὰ χρόνια βρέθηκε λησμονημένος καὶ παραμελημένος ὁ λιτός του τάφος. Καὶ τώρα, μετὰ τὴν φροντίδην τοῦ Συλλόγου Ἐπτανησίων Σπουδαστῶν καὶ μετὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, μετεφέρθησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ ὀστέα του γιὰ νὰ ἀποτεθοῦν εἰς τὴν γενέτειρά του γῆν, τὴν Ζάκυνθον, ποὺ τόσο τὴν εἶχε ἀγαπήσει καὶ ὑμνήσει μετὰ τὸν μεγαλόπνευστον οὐρανόν του.

Μετὰ τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴν τὰ πνευματικὰ ἰδρύματα καὶ σωματεῖα, μετὰ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργείου, ἀφιέρωσαν τὸ τρέχον ἔτος 1960 εἰς τὴν μνήμην τοῦ ποιητῆ καὶ τὸ ὀνόμασαν «ἔτος Κάλβου» ὅπως ἐκεῖνος ἦτο γινεῖ μετὰ τὸ 1958 γιὰ τὸν Διονύσιον Σολωμό καὶ μετὰ τὸ 1959 γιὰ τὸν Κωστήν Παλαμά.

Τιμὴ δίκαιη καὶ ἐπιβεβλημένη. Διότι ὁ ἐξαιρετικὸς ποιητής, ποὺ τὸ μικρὸ σὲ ἔκτασι, ἀλλὰ μεγάλο σὲ γνήσια ποιητικὴ οὐσία ἔργο του σφυρίζει καὶ δονεῖται ἀπὸ τὸν πῦρ τὸ ζωντανὸ καὶ θερμὸ ἔθνος παλμό, ἔχει πραγματικὰ τὸ δικαίωμα νὰ τιμηθῇ καὶ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο ἀπὸ τὸ ἔθνος του.

Εἴκοσι μονάχα «ὠδαί» (ἀπὸ δέκα σὲ καθεμιά ἀπὸ τὴν δύο συλλογῆς) ἀποτελοῦν ὁλόκληρὴν τὴν ποιητικὴν παραγωγὴν του. Ἀλλὰ μέσα σ' αὐτὸ

ὁποῖος πράγματι χωρὶς νὰ χάσῃ καὶ τὸν ἐκτύπησεν μετὰ τὸ δόρυ του καὶ τὸν ἐφόνευσεν. Ὁ Πέρσης βασιλεὺς ταπεινωμένος τότε καὶ φαρμακωμένος ἀπὸ τὴν κακὴν τύχην, ποὺ εἶχεν ἢ πρόκλησιν του, ἐκλείσεν εἰρήνην. Ἐτσι ἐτιμωρήθη ἡ ἀλαζονία τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν καὶ ἐσώθη ἡ ζωὴ πολλῶν ἀνθρώπων.

τὸ λιγοστό, λιτὸ καὶ κλασσικόν, μπορῶμε νὰ ποῦμε, ἔργο ὁ Κάλβος ἐξέφρασε μετὰ μεγαλοφάνταστες ποιητικὰς εἰκόνες, μετὰ ὕψος δωρικόν, ἀλλὰ καὶ μετὰ τρυφερὴν εὐαισθησίαν, ὅχι μόνον τὴν νοσταλγίαν πρὸς τὴν ἰδιαίτην πατρίδα του καὶ τὴν λατρίαν καὶ τὴν πίστιν πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἀρετὴν εἰς τὴν πῶς πλατεῖα τῆς σημασίας: τὴν Ἐλευθερίαν, τὴν Δικαιοσύνην, τὴν οἰκογενειακὴν Στοιχείαν.

Οἱ ὠδὲς εἰς τὴν Ζάκυνθον, εἰς τὴν Δόξαν, εἰς τὴν Ἐλευθερίαν, εἰς τὸν Ἱερόν Λόχον εἶναι ἀληθινὰ διαμάντια τῆς Ἑλληνικῆς Ποιήσεως. Καὶ γιὰ νὰ περιορισθῶμεν σ' ἕνα μονάχα μικρὸν, ἀλλὰ χαρακτηριστικὸν ὑπόδειγμα, μεταφέρωμε ἐδῶ μὴν εἰκόνα ἀπὸ τὴν ὠδὴν τοῦ Ἱεροῦ Λόχου. Μιλώντας γιὰ τὸν φθονερὸν γέροντα χρόνον, λέει:

Ὁ Γέρων φθονερὸς
καὶ τῶν ἔργων ἔχθρος
καὶ πάσης μνήμης ἔρχεται
περιτρέχει τὴν θάλασσαν
καὶ τὴν γῆν ὅλην.

Ἀπὸ τὴν στάμναν χύνει
τὰ ρεύματα τῆς λήθης
καὶ τὰ πάντα ἀφανίζει.
Χάνονται οἱ πόλεις, χάνονται
βασιλεῖς καὶ ἔθνη.

Ἀλλ' ὅτε πλησιάσῃ
τὴν γῆν ὅπου σὰς ἔχει,
θέλει ἀλλάξῃ τὸν δρόμον του
ὁ Χρόνος, τὸ θαυμασίον
χῶμα σεβάζων.

Δὲν εἶναι παρὰ μιὰ εἰκόνα μονάχα. Ἀλλὰ πόσο μεγάλος καὶ πόσο ὑψηλὸς ὕμνος εἰς τὴν θυσίαν τῶν ἡρωϊκῶν νέων τοῦ Ἱεροῦ Λόχου μέσα εἰς τὴν μοναδικὴν αὐτὴν εἰκόνα!

Μ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΗΜΕΡΑ ΥΓΕΙΑΣ

Η ΕΚΡΙΖΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΟΝΟΣΙΑΣ

Μ. G. CANDAU M. D.

Γεν. Δ/ντοῦ τῆς Παγκοσμίου Ὁργ. Ὑγείας

«Ἡ Παγκόσμιος Ἡμέρα Ὑγείας εἶναι ἀφιερωμένη ἐφέτος εἰς τὴν πλέον δαπανηρὰν νόσον, τὴν ἐλονοσίαν, καθὼς καὶ εἰς τὸν παγκόσμιον ἀγῶνα διὰ τὴν ἐκρίζωσιν αὐτῆς.

Ποτὲ ἄλλοτε εἰς τὴν ἱστορίαν δὲν εἶχον συνενώσει τὰ ἔθνη τὰς προσπαθείας αὐτῶν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ἐναντίον μιᾶς μόνης νόσου. Τὰ ἐνεργήσαντα μέλη τῆς Παγκοσμίου Ὁργάνωσης Ὑγείας ἀπεφάσισαν ὁμοφώνως νὰ συνενώσουν τὰς γνώσεις καὶ τὰ μέσα, ποὺ διαθέτουν, ἵνα ἐπιτύχουν τὴν πλήρη ἐξάλειψιν τῆς νόσου ταύτης ἐπὶ τῆς γῆς. Ἡ ἐφετηνὴ Παγκόσμιος Ἡμέρα Ὑγείας σκοπὸν ἔχει νὰ ὑπενθυμίσῃ εἰς ὅλους τοὺς λαοὺς τὴν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην τοῦ μεγάλου τούτου ἀγῶνος.

Ἡ ἐλονοσία κατὰ τὸ 1960 παραμένει διαρκὲς ἀπειλὴ διὰ περισσότερα τοῦ 1.000.000.000 ἀνθρώπων. Κατὰ τὸ πλεῖστον οἱ ἄνθρωποι

ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΟΝΟΣΙΑΣ

— Καταστρέφετε τὰ κουνούπια ποὺ εἶναι φορεῖς τῆς ἐλονοσίας.

— Γεμίζετε μετὰ χῶμα τοὺς λάκκους, ποὺ εἶναι στὴν αὐλὴν τοῦ σχολείου σας, στὸ σπίτι σας, εἰς τὴν κοινότητά σας.

— Σηραίνετε ἢ, ὅταν αὐτὸ δὲν εἶναι δυνατόν, ραντίζετε μετὰ πετρέλαιο τὰ στάσιμα νερά τῆς περιοχῆς. Τὸ πετρέλαιο δὲν εἶναι ἐντομοκτόνον, ἀλλὰ ἐνεργεῖ ἀσφυκτικῶς, διότι σχηματίζει ἐπάνω εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ νεροῦ λεπτὸ στρώμα καὶ ἐμποδίζει ἔτσι τὴν ἀναπνοὴν τῶν προνυμφῶν.

— Οἱ κατοικίαι πρέπει νὰ φωτίζονται ἀπλῶς, χωρὶς νὰ ἀφίνωνται σκοτεινὲς μεριές, καὶ νὰ ἀποφεύγονται οἱ βαρεῖς, σκοτεινὲς κουρτίνες, ποὺ δὲν ἀφίνουν τὸ φῶς νὰ περάσῃ.

Σὲ περιοχάς, ποὺ μαστίζονται ἀπὸ ἐλονοσίαν, εἶναι ἀνάγκη:

— Σὲ κάθε κρεβάτι νὰ ὑπάρχῃ κουνουπιέρα ἀπὸ καλὸ ὕλινον (ὥστε νὰ μὴ σχίζεται εὐκόλως) καὶ τοποθετημένη κατὰ τέτοιον τρόπον ποὺ νὰ μὴν ἀφίνην πέρασμα γιὰ ἔντομα.

αὐτοὶ εἶναι ὅτομα, τὰ ὁποῖα ἤδη μαστίζονται τόσο ἀπὸ τὴν ἀσθενεῖαν αὐτὴν ὅσον καὶ ἀπὸ τὴν φτώχειαν.

Ἡ ἐλονοσία κτυπᾷ κατὰ πρῶτον τὰ πολυτιμότερα στοιχεῖα μιᾶς χώρας: τὰ μικρὰ παιδιά.

Εἰς αὐτὴν ὀφείλεται τὸ 10-15% τῆς παιδικῆς θνησιμότητος.

Ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος φέρει τὸ παράσιτον τῆς ἐλονοσίας εἰς τὸ αἷμα του, εἶναι μειωμένης πρωτοβουλίας. Νομίζει ὅτι ὀλίγα πράγματα ἀξίζουν τὸν κόπον, γίνεται μοιρολάτρης καὶ ἡ φυσικὴ φθορὰ, τὴν ὁποῖαν ὑφίσταται, τὸν καθιστᾷ θύμα ἄλλων ἐπικινδύνων ἀσθενειῶν.

Σήμερον γνωρίζομεν πῶς μεταδίδεται ἡ ἐλονοσία καὶ ὑπὸ ποίων κωνώπων. Γνωρίζομεν ἐπίσης πῶς τὸ παράσιτον τῆς ἐλονοσίας δρᾷ ἐντὸς τοῦ ἀνθρωπίνου οργανισμοῦ καὶ πῶς προξενεῖται ὁ πυρετός, ὁ ὁποῖος ἐνδέχεται νὰ ὀδηγήσῃ εἰς τὸν θάνατον. Ἐχομεν ἐξεύρει ἀποτελεσματικὰς τὰς μεθόδους καταστροφῆς τῶν κωνώπων καὶ φάρμακα, τὰ ὁποῖα δρῶν ἐπιτυχῶς κατὰ τοῦ παρασίτου ἐντὸς τοῦ ἀνθρωπίνου οργανισμοῦ.

Τὰ τεχνικὰ μέσα πρὸς καταπολέμησην τῆς ἐλονοσίας συνεχῶς καθίστανται ἰσχυρότερα καὶ ἀκριβέστερα.

Γνωρίζομεν ἐπίσης ὅτι οἱ θανατηφόροι κωνῶνες, ἔχουν ἐξεύρει τρόπους ἀμύνης, διὰ τοῦτο ἡ ταχύτης εἶναι ἀναγκαία.

Ὁ ἀγὼν κατὰ τῆς ἐλονοσίας πρέπει νὰ διεξάγεται, ἐφ' ὅσον τὰ ὅπλα παραμένουν εἰσέτι ἀποτελεσματικά. Δὲν πρέπει νὰ ὑπάρξῃ χαλάρωσις τῆς προσπάθειας μέχρι πλήρους ἐξοτσίσεως τῆς ἀσθενείας καὶ μέχρις ὅτου ἀνακαλυφθῇ καὶ θεραπευθῇ καὶ τὸ τελευταῖον κρούσμα ἐλονοσίας εἰς τὴν πλέον ἀπομακρυσμένην γωνίαν τῆς γῆς.

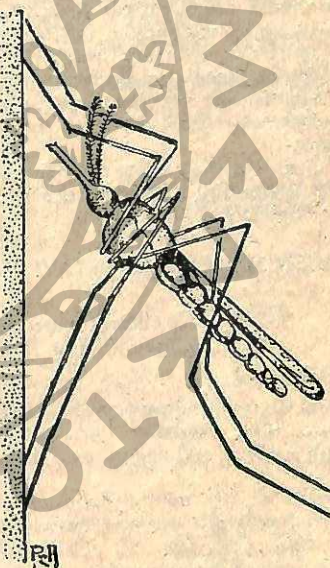
Ἡ ἐκρίζωσις τῆς ἐλονοσίας εἶναι μίαν πρόσκλησιν ἀγῶνος εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ ἄνθρωπος σκέπτεται νὰ φθάσῃ εἰς τὴν Σελήνην, πρέπει νὰ

δύναται νὰ καταπνίξῃ ἐπὶ τοῦ ἰδικοῦ του πλανήτου ἕνα τῶν παλαιότερων καὶ τῶν πλέον καταστρεπτικῶν ἐχθρῶν τῆς ἀνθρωπότητος.

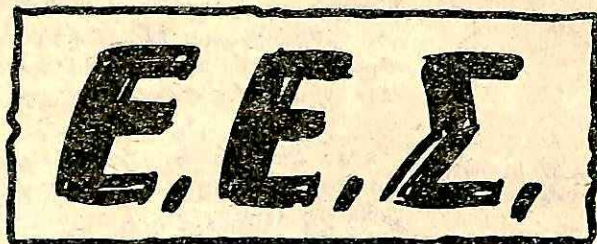
«Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία—λέγει ὁ Δρ. Emilio Pampana, ὁ πρῶτος διευθυντὴς ἐκρίζωσεως ἐλονοσίας τῆς ΠΟΥ—ὅτι ἡ ἐκρίζωσις τῆς ἐλονοσίας θὰ πραγματοποιηθῇ ἐντὸς 10 ἢ 20 ἐτῶν ἀπὸ σήμερον, τοῦλάχιστον ὅσον ἀφορᾷ τὴν Εὐρώπην, Ἀσίαν Ἀμερικὴν, Νότιον Ἀφρικὴν, ἀλλὰ μόνον ἐάν βαδίσωμεν μετὰ ζέσιν καὶ ἀνευ χρονотριβῆς».

Ἡ Ἑλλάς, ἡ ὁποία ἄλλοτε ἦτο ἡ περισσότερον ἐλονοσιόπληκτος χώρα τῆς Εὐρώπης, εὐρίσκεται εἰς τὴν πρωτοπορείαν τῆς παγκοσμίου ἐστρατείας ἐναντίον τῆς ἐλονοσίας. Ἡ χώρα αὕτη ἀνέλαβε μετὰ διεθνὴ βοήθειαν ἀνθελονοσιακὸν ἀγῶνα μεγάλῃς κλίμακος μετὰ τὸ πανίσχυρον ΔΔΤ. Ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἦλθεν ἡ πρώτη ἀπόδειξις ὅτι ἡ διακοπὴ τοῦ ψεκασμοῦ δὲν σημαίνει κατ' ἀνάγκην ἐπιστροφὴν τῆς ἐλονοσίας. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπίσης διεπιστώθη διὰ πρῶτην φορὰν ἡ ἀντίστασις τῶν κωνώπων εἰς τὰ ἐντομοκτόνα.

Ὁ ἀπώτερος σκοπὸς τοῦ ἀνθελονοσιακοῦ ἀγῶνος εἶναι ἡ ἐξάλειψις τῆς νόσου ἐκ τοῦ προσώπου τῆς γῆς, ὁ ἀνευ διακοπῆς ἀγὼν μέχρις ὅτου καὶ τὸ τελευταῖον κρούσμα τῆς πλέον ἀπομακρυσμένης γωνίας τῆς γῆς ἐξαλειφθῇ. Ἐφθασεν ἡ στιγμή, κατὰ τὴν ὁποῖαν ἡ ἐλονοσία θὰ λάβῃ θέσιν εἰς τὴν ἱστορίαν ὅπως πολλοὶ ἄλλοι λοιμῶδες νόσοι.

Τὸ κουνούπι τῆς ἐλονοσίας σχηματίζει γωνία μετὰ τὸ σῶμα, στὸ ὁποῖον ἀκουμπᾷ.

ΟΙ ΣΕΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΑΓΑΔΙΡ

Όλιγον πρό τοῦ μεσονυκτίου τῆς 29ης Φεβρουαρίου τρομερά σεισμική δόνησις κατέστρεψε τὴν ὥραν, ἐπὶ τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὠκεανοῦ, Μαροκινὴν πόλιν τοῦ Ἀγαδὶρ. Ἐν συνεχείᾳ γιγαντιαῖον παλιρροιακὸν κύμα συνεπλήρωσε τὴν καταστροφὴν.

Τὸ Μαρόκον ἀνήκει εἰς τὴν σεισμικὴν ζώνην τῆς Μεσογείου, ἡ ὁποία ἀρχίζει ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ καταλήγει, μέσῳ τῆς Ἰταλίας, εἰς τὴν Νότιον Γαλίαν.

Ἡ ἐκ τοῦ σεισμοῦ τοῦ Ἀγαδὶρ συμφορὰ χαρακτηρίζεται ὡς ἡ μεγαλυτέρα τοῦ 20ου αἰῶνος.

Οἱ νεκροὶ ἀνῆλθον εἰς 12.000 καὶ οἱ τραυματῖαι εἰς 4.000.

Ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου ἐξεδηλώθη ἡ συμπάθεια καὶ ἡ προθυμία πρὸς παροχὴν πάσης ἀρωγῆς.

Ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς, ἀμα τῇ ἀναγγελίᾳ τοῦ τρομακτικοῦ σεισμοῦ τοῦ Ἀγαδὶρ, διὰ τηλεγραφήματός του ἐξέφρασε τὴν συμπάθειάν του πρὸς τὴν Μαροκινὴν Ἐρυθρὰν Ἡμισέληνον, παραλλήλως δὲ ἐπεκοινώνησε καὶ μετὰ τὴν Κυβέρνησιν διὰ νὰ λάβῃ ὁδηγίας διὰ τὴν συμμετοχὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ἐκδηλουμένην ἀλληλεγγύην πρὸς ἀνακούφισιν τῶν θυμάτων τῆς καταστροφῆς.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις καὶ ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ἀπέστειλαν διὰ τὰ θύματα τῶν σεισμῶν ποσότητας ἐλαίου, σταφίδος κλπ., ἐπὶ πλέον δὲ τὸ Ἑλληνικὸν Ἀντιτορπιλικὸν «Ἀστιγξ», κατόπιν διαταγῆς τῆς Κυβερνήσεως, κατέπλευσε εἰς τὸν λιμένα τοῦ Ἀγαδὶρ πρὸς παροχὴν βοήθειας.

Ἡ μεγάλη συμφορὰ τοῦ Ἀγαδὶρ συνεκίνησε βαθύτατα ὁλόκληρον τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, ὁ ὁποῖος ἐγνώρισε, προσφάτως μάλιστα, παρομοίας συμφοράς,

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΟΥ ΚΑΝΑΔΙΚΟΥ Ε.Σ.Ν.

Ὁ κ. Clare Routley, Πρόεδρος τοῦ Καναδικοῦ Ε.Σ. Νεότητος καὶ Ἐπόπτης τῆς Ἐπαγγελματικῆς ἐξελιξεως τῶν Ἐκπαιδευτικῶν τοῦ Ὀντάριο Καναδά, ἀφίχθεις εἰς Ἑλλάδα περὶ τὰ τέλη τοῦ Ἰανουαρίου, ἐπεσκέφθη τὸν Ε.Ε.Σ.

Εἰς τὸν κ. Routley παρεσχέθη ἡ εὐκαιρία νὰ παρακολουθήσῃ ἐν μέρος τῆς δράσεως τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. εἰς τὰ Σχολεῖα τῶν Ἀθηνῶν ὡς καὶ τὴν παρεχομένην ὑπὸ τοῦ Ε.Ε.Σ. ἱατροφαρμακευτικὴν περίθαλψιν καὶ νοσηλείαν εἰς τοὺς πολιτικούς φυγάδας.

Ὁ κ. Routley ἐξέφρασε τὴν ἀπερίοριστον ἐκτίμησίν του διὰ τὸ ἔργον τοῦ Ε.Ε.Σ. εἰς τὴν League καὶ πρὸς τὸν Καναδικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρόν.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΡΥΘΡΩΝ ΣΤΑΥΡΩΝ

Γενεύη, 8/2/60

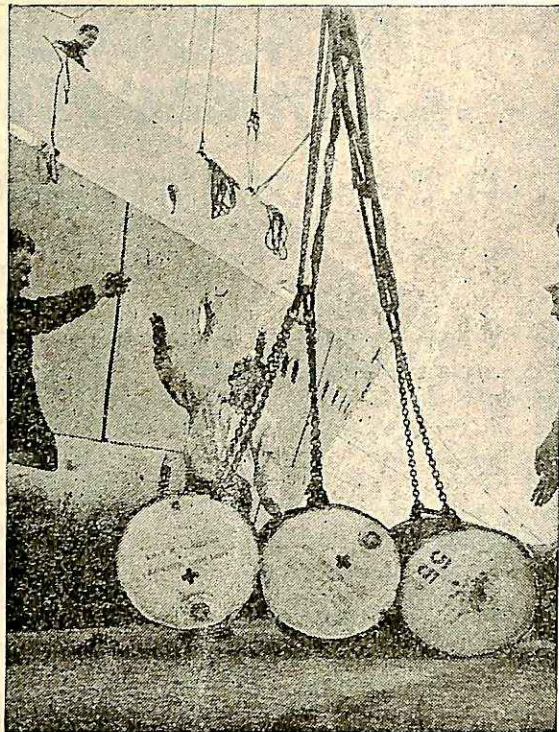
Κον Κ. Γεωργακόπουλον
Πρόεδρον Ἑλλήν. Ἐρ. Σταυροῦ

Κύριε Πρόεδρε,

Σὰς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὴν ἀπὸ 26/1/60 ἐπιστολήν σας. Ὁ κ. Routley μετὰ τὸ πέρασ τοῦ ταξιδίου του μελέτης διήλθεν ἐκ Γενεύης, πρὸ τῆς ἐπιστροφῆς του εἰς Καναδὸν.

Κατὰ τὰς μετ' αὐτοῦ γενομένας συνομιλίας διεπιστώσαμεν ὅτι ἦτο βαθύτατα συγκεκινημένος ἀπὸ τὴν ὑποδοχὴν, πού τοῦ ἐπεφυλάξατε καὶ τὴν ἐξαιρετικὴν φροντίδα, πού κατεβάλετε ὥστε ἡ σύντομος διαμονή του εἰς Ἀθήνας νὰ ἀποβῇ εἰς αὐτὸν ἐπωφελεστότη.

Πράγματι ὁ κ. Routley δὲν εὗρισκεν ἀρκετὰ ἐπαινετικούς

Φόρτωσις ἐπὶ τοῦ ἀ/π «Μασσαλία» ἐφοδίων (ἐλαίου καὶ κονσερβῶν) διὰ τοὺς σεισμοπαθεῖς τοῦ Ἀγαδὶρ, δωρεὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ε.Ε.Σ.
Oil and foodstuff are sent on board of s/s «Marseilles», donation of Greek Government and the Greek Red Cross for the earthquake stricken in Agadir.

λόγους νὰ ἐκφρασθῇ σχετικῶς μετὰ τὴν φροντίδα, τῆς ὁποίας ὑπῆρξε τὸ ἀντικείμενον, καὶ τὸ ἐνδιαφέρον διὰ νὰ ἀποκτήσῃ μίαν εἰκόνα τῆς δραστηριότητος τοῦ Ε.Ε.Σ. καὶ ἰδιαίτερος τοῦ Ἑλλ. Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος, ἡ δραστηριότης τοῦ ὁποίου τοῦ ἐπροξένησε ζωηροτάτην ἐντύπωσιν. Χαίρομεν ἰδιαίτερος, διότι τὸ ταξίδιον τοῦ κ. Routley εἰς τὴν Ἑλλάδα θὰ συντελέσῃ ἀσφαλῶς εἰς τὴν σύσφιξιν τῶν σχέσεων καὶ τῶν ἀνταλλαγῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Καναδά.

Ἐξ ὀνόματος τοῦ Καναδικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν σὰς ἀποστέλλομεν τὰς πλέον θερμὰς εὐχαριστίας μας δι' ὅσα ἐπράξατε διὰ τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν τῆς ἀποστολῆς τοῦ κ. Routley.

Henry Dnnning

Γεν. Γραμματεὺς
τοῦ Συνδέσμου Ἐρυθρῶν Σταυρῶν.

*

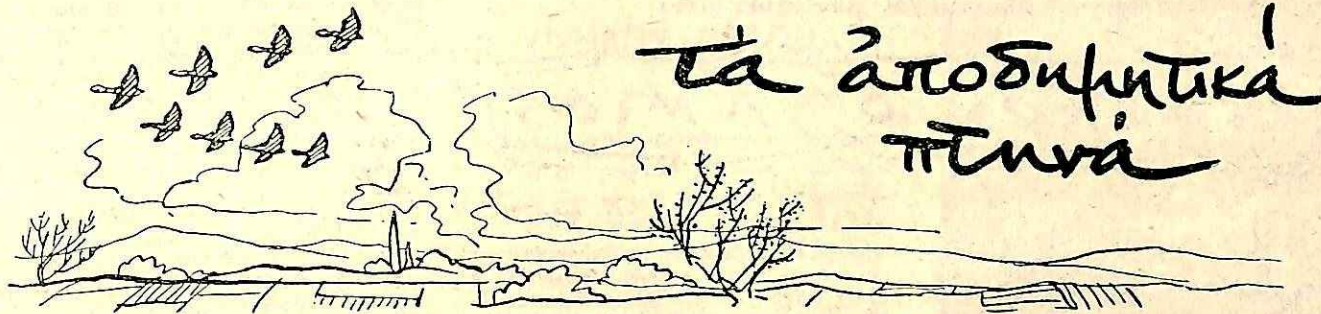
ΚΙΝΗΣΙΣ ΣΤΑΘΜΟΥ Α' ΒΟΗΘΕΙΩΝ Ε.Ε.Σ.

Ὁ Σταθμὸς Πρώτων Βοηθειῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ παρέσχε τὴν πρώτην βοήθειαν καὶ ἐξυπηρέτησε κατὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον ἐ.ε. 5.613 ἀσθενεῖς καὶ τραυματίαις ἐξ ὧν 2.852 τραυματῖαι καὶ 542 ἐξηκριβωμένα περιπτώσεις ἡσφαλισμένων Ι.Κ.Α.

Εἰδικαὶ περιπτώσεις: Τὰ τροχαῖα ἀτυχήματα ἀνῆλθον εἰς 484, αἱ ἠλεκτροπληξίαι εἰς 4, αἱ μεταφερθεῖσαι εἰς Μαιεντήρια ἐπίτοκοι εἰς 9, τὰ λοιμώδη νοσήματα εἰς 54 καὶ αἱ ἀπόπειραι αὐτοκτονίας εἰς 83, ἐκ τῶν ὁποίων 78 φαρμακευτικαὶ δηλητηριάσεις καὶ 5 δι' ἄλλων μέσων.

Ἐπίσης ὁ Σταθμὸς Α' Βοηθειῶν Ε.Ε.Σ. παρέσχε διὰ τοῦ Ἀσυρμάτου αἰτηθείσας ἱατρικὰς ὁδηγίας εἰς 12 ποντοπόρα πλοῖα διὰ σοβαρῶς ἀσθενοῦντα μέλη τῶν πληρωμάτων των.

Τὸ Κέντρον Αἱμοδοσίας Ε.Ε.Σ. ἐχορήγησεν εἰς ἀπόρους πάσχοντας 532 φιάλας αἵματος δωρεάν.

Φ. Π. ΚΑΡΑΠΗΡΗ, Ὑφηγητοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

Τὸ φαινόμενο τῆς ἀποδημίας ὠρισμένων πτηνῶν παρατηρήθη ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων καὶ ἀναφέρεται εἰς τὰ ἱερογλυφικὰ κείμενα. Ὁ Ὀμηρὸς ἐπίσης καὶ ὁ Ἀριστοτέλης ἀναφέρουν εἰς τὰ συγγράμματά των τὰ ἀποδημητικά πτηνὰ, ὑπάρχουν δὲ ἐνδείξεις ὅτι ἡ ἀποδημία τῶν πτηνῶν ἦτο γνωστὴ ἀπὸ τῆς νεολιθικῆς ἀκόμη ἐποχῆς.

Τὸ ἐνδιαφέρον τῶν εἰδικῶν διὰ τὴν ἀποδημίαν τῶν πτηνῶν φαίνεται ὅτι χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 18ου αἰῶνος. Τότε, διὰ πρώτην φοράν, διεπιστώθη ὅτι τὰ ἀποδημητικά πτηνὰ πετοῦν κυρίως τὴν νύκτα καὶ ὅτι δὲν ταξιθεύουν συνήθως μεμονωμένα, ἀλλὰ κατὰ μεγάλα σμήνη. Τὸ ὅλον ὅμως πρόβλημα τῶν ἀποδημητικῶν πτηνῶν ἐτέθη ἀργότερον ἐπὶ ἐπιστημονικῶν βάσεων καὶ ὡς πρῶτον βῆμα ἐθεωρήθη ἡ πρόσδεσις δακτυλίων εἰς τοὺς πόδας τῶν πτηνῶν πρὸς ἀναγνώρισίν των.

Τὰ ἀποδημητικά πτηνὰ διέρχονται ὑπεράνω ἐκτεταμένων ἐρήμων καὶ θαλασσῶν, κατὰ τὴν πτήσιν των δὲ καλύπτουν ἀποστάσεις δεκάδων χιλιάδων χιλιομέτρων. Εἶναι ὅμως σὺνθεσις καὶ τὸ φαινόμενον τῆς καταστροφῆς ὁλοκλήρων σμηνῶν λόγῳ κακοκαιρίας. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν προσπαθοῦν οἱ ἄνθρωποι νὰ διευκολύνουν τὴν ἐπίκαιρον ἀποδημίαν τῶν πτηνῶν. Ὅταν πρὸ ἐτῶν ἐνέσκηψε ἀπὸτομον κύμα ψύχους εἰς τὴν κεντρικὴν Εὐρώπην, διετέθη ἀεροπλάνον διὰ τὴν μεταφορὰν πτηνῶν εἰς θερμότερα κλίματα.

Ἰαὶ ἐπὶ τῶν ἀποδημητικῶν πτηνῶν παρατηρήσεις ἐνδιαφέρουν ἰδιαίτερος ἐκείνους, πού ἀσχολοῦνται μετὰ τὸν καιρὸν καὶ τὰ προβλήματα. Αἱ ἡμερομηνίαι τῆς ἀναχωρήσεως καὶ ἐπιστροφῆς τῶν ἀποδημητικῶν πτηνῶν συσχετίζονται μετὰ τὴν μελέτην τῶν λεγομένων χαρτῶν καιροῦ καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐξάγονται ἐνδιαφέροντα συμπεράσματα.

Ἐνα σπουδαιότατον πρόβλημα, τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τοὺς εἰδικούς, εἶναι καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σχετίζεται μετὰ τὸν προανατολισμὸν τῶν ἀποδημητικῶν πτηνῶν. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἔχει διατυπωθῇ ἡ θεωρία ὅτι τὰ πτηνὰ προσανατολίζονται κατὰ τὴν ἡμέραν μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ Ἡλίου, κατορθώνουν δὲ νὰ διατηρήσουν τὴν σταθερότητα τῆς πορείας των κατὰ τὴν νύκτα μετὰ τὴν ἐπικουρικὴν βοήθειαν τῆς Σελήνης καὶ τῶν ἄλλων ἀστέρων. Ἡ ἐξήγησις αὐτὴ δὲν ἐκρίθη ἱκανοποιητικὴ ἀπὸ ἄλλους ἐρευνήτας, οἱ ὁποῖοι ἐνέργησαν σειρὰν νυκτερινῶν πειραμάτων καὶ διεπίστωσαν ὅτι διὰ τὸν προσανατολισμὸν τῶν ἀποδημητικῶν πτηνῶν κατὰ τὴν νύκτα εἶναι ἀρκετὴ ἡ ἔκτα μικροῦ μόνον τμήματος τοῦ οὐρανοῦ θόλου. Ἀποκλίνουν αὐτοὶ ὑπὲρ τῆς ἰδίας ὅτι ὁ πολικὸς ἀστήρ προσανατολίζει τὰ πτηνὰ καὶ τὴν στηρίζουν εἰς τὸ ὅτι ὑπὸ νεφροσκεπῇ οὐρανῶν χάνουν τελείως τὸν προσανατολισμὸν των καὶ διαγράφουν ἀσκόπους κύκλους ἢ ἐλκύονται ἀπὸ τοὺς φάρους.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὰς ἀνωτέρω ἀπόψεις,

ὑπάρχει καὶ μία ἄλλη παλαιότερα, κατὰ τὴν ὁποίαν εἰς τὸν προσανατολισμὸν τῶν ἀποδημητικῶν πτηνῶν ἐπιδρᾷ σημαντικῶς ὁ γήινος μαγνητισμός. Τοῦτο διεπιστώθη καὶ πειραματικῶς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ β' παγκοσμίου πολέμου.

Κατὰ μίαν ἄλλην, τέλος, θεωρίαν, εἰς τὸν μικροσκοπικὸν ἐγκέφαλον τῶν πτηνῶν ὑπάρχει κάποιος μηχανισμός, παροπλισμένος μετὰ ἐκείνου τοῦ ραντάρ, ὁ ὁποῖος ἐπιτυγχάνει τὸν προσανατολισμὸν των.

Ἐνα ἀπὸ τὰ γνωστότερα ἀποδημητικά πτηνὰ τῆς χώρας μας εἶναι καὶ ἡ χελιδὼν. Τὸ συμπαθέστατον τοῦτο πτηνὸν ἀποδημεῖ κατὰ τὸν Σεπτέμβριον εἰς τὴν Ἀφρικὴν καὶ ἡ ἐπάνοδός του κατὰ τὸν Μάρτιον εἰς τὴν παλαιάν του κατοικίαν ἀποτελεῖ πάντοτε σημαντικὸν καὶ χαρμόσουν γεγονός διὰ τοὺς κατοίκους τῶν πόλεων καὶ χωρίων.

Ὁ λαὸς μας δὲν παραδέχεται ὅτι αἱ μικρόσωμοι χελιδόνες εἶναι δυνατὸν νὰ πετοῦν μόναι των στὸ μακρινὸ τους ταξίδι. Φαντάζονται, λοιπόν, ὅτι αὐταὶ μεταφέρονται ἐπὶ τῆς ράχους τῶν γερανῶν, οἱ ὁποῖοι ἀποδημοῦν συγχρόνως μετὰ τὰς χελιδόνας.

Ἡ Ἑλληνικὴ Φιλολογία ὁμιλεῖ συχνὰ ἐπὶ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων διὰ τὴν ἀναχωρήσιν καὶ ἐπιστροφὴν τῆς χελιδόνος. Εἶναι παραστατικώτατον τὸ γνωστὸν τρίστιχον τῆς Ἑλληνικῆς ὑπαίθρου:

«Ἀφῆκα σὺκα καὶ σταφύλια
καὶ σταυρὸ καὶ θυμονίτσα
γύρισα πίσω κι ἡῦρα φύτρα».

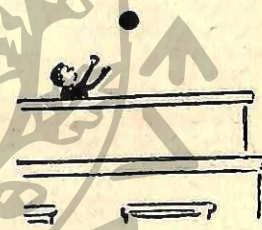
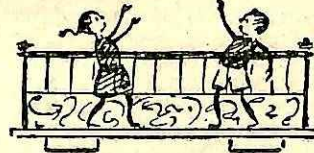
ΠΩΣ ΝΑ ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΕΤΕ ΤΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

Σὲ ταρατσα ἢ σὲ μπαλκόνι μὴ, καλὰ παιδιά μου, μὴ παίζετε ποτέ σας τόπι, οὔτε καὶ γιὰ μὴ στιγμὴ. Γιατὶ αὐτὸ χοροπηδάει καὶ πετιέται ὅπου λάχνη. Κι ὅσο κι ἂν κανεῖς προσέχη κι ὅσο καὶ τὸ νοῦ του νάχη, προσπαθώντας νὰ τὸ πιάσῃ κάποτε θ' ἀφαιρεθῇ, καὶ μπορεῖ ἀπὸ κεῖ πάνω... πλάφ... στὸ δρόμο νὰ βρεθῇ.

Καὶ νά, προχθές, παιδάκια μου, ἡ Κούλα μετὰ τὸ Τζῶνη ἐπαίζανε τὸ τόπι τους μετὰ γέλια στὸ μπαλκόνι. Ἐάφνου τὸ τόπι μ' ἓνα γκέλ δρόμο γιὰ ἔξω παίρνει, πάνω ἀπ' τὰ κάγκελλα ὁ μικρὸς γιὰ νὰ τὸ φτάσῃ γέρνει, καὶ τόσο ἔγειρε πολὺ, πού κόντεψε νὰ πέσῃ. Ἀλλ' εὐτυχῶς τὸν ἄρπαξε ἡ Κούλα ἀπὸ τὴν μέση.

Ο ΠΑΠΠΟΥΣ

ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣ Ο ΣΑΜΙΟΣ

Ε. ΣΤΑΜΑΤΗ

Μεγάλην έντύπωσιν έπροξένησεν ή άποστολή υπό των Ρώσων πυραύλου εις την Σελήνην. "Αν και ούδεις είδε τον πυραύλον αυτόν να ένσφηνούται εις την Σελήνην, έν τούτοις θεωρείται λίαν πιθανόν ότι ό έκσφενδονισθείς πυραύλος των Ρώσων έφθασεν εις την Σελήνην. Τό γεγονός τούτο, εάν είναι άληθές και έπιβεβαιωθή καταλλήλως, θ' άποτελή έν μέγα βήμα πρόδου της τεχνικής της έποχής, την όποιαν διανύομεν. "Αλλά και εάν τυχόν σήμερα δεν έχη πραγματοποιηθή ή άποστολή πυραύλου εις την σελήνην, θεωρείται βέβαιον ότι συντόμως θά πραγματοποιηθή ή έπίθυμία αυτή των έπιστημόνων και όλων των ανθρώπων. Διότι αι τεχνικάι πρόοδοι, αι όποιαι έσημειώθησαν κατά τά τέλει αι 15 έτη έπιτρέπουν τās καλύτερας έλπίδας διά την πραγματοποίησιν εις τό προσεχές μέλλον μεγάλων έπιστημονικών έπιτευγμάτων. "Η δυσκολία της άποστολής του πυραύλου εις την σελήνην έγκειται εις την εύρεσιν καταλλήλου καυσίμου ύλης διά τους κινητήρας του πυραύλου. Φαίνεται, ότι εις τό σημείον τούτο, άλλα κράτη έχουν μεγαλύτεραν έπιτυχίαν και άλλα μικρότεραν. Διατηρείται δέ μυστική ή καύσιμος ύλη, την όποιαν έκαστον εκ των διαφόρων κρατών χρησιμοποιεί διά την κίνησιν των πυραύλων του. "Αλλαι δυσκολίαι, αι όποιαι πρέπει να ύπερνικηθούν υπό των ειδικών έπιστημόνων, είναι ό ύπολογισμός της ταχύτητος του πυραύλου με άκρίβειαν, ή θέσις της γής και της σελήνης εις τον ούρανόν κατά την ώραν της έκτοξέσεως του πυραύλου και τέλος ή θέσις των ούρανίων τούτων σωμάτων μετά την πάροδον του χρόνου, όστις χρειάζεται διά να φθάση ό πυραύλος εις την σελήνην. Διά να γίνουν όλοι αυτοί οι ύπολογισμοί έπρεπε να γνωρίζωμεν, αν κινήται ή γή και ή σελήνη και πόσον μακράν από την γήν εύρίσκεται ή σελήνη. "Ανευ των γνώσεων αυτών ούδεις πυραύλος θά ήτο δυνατόν να φθάση εις την σελήνην. Περί όλων αυτών των πραγμάτων διδάσκει ήμās ό μέγας άστρονόμος της αρχαιότητος "Αρίσταρχος, ό γεννηθείς εις την Σάμον και διδάξας άστρονομίαν εις την "Αλεξάνδρειαν και την Σάμον. "Ο "Αρίσταρχος διετύπωσε, κατά την μαρτυρίαν του "Αρχιμήδους και του Πλουτάρχου, την θεωρίαν ότι ή γή έκτελεί συγχρόνως δύο κινήσεις: ή μία κίνησις αυτής είναι στροφή της γής περί τον νοητόν αυτός άξονα, εις χρόνον 24 ώρων, ή δέ άλλη κίνησις, γενομένη συγχρόνως προς την πρώτην, είναι περιφορά της γής περί τον ήλιον. "Ο χρόνος της περιφοράς αυτής είναι τό έτος. Και οι Πυθαγόρειοι, 200 έτη πρό του "Αριστάρχου, έδίδασκον τās αυτές περίπου άστρονομικές θεωρίας, άλλα κάπως συγκεχυμένως. Διότι ό έλληνικός λαός, ό όποιός καθ' όλην την ιστορικήν αυτού σταδιοδρομίαν ύπήρξε και είναι θεοσεβής

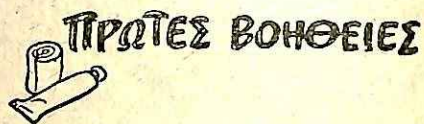
ΧΟΡΤΑΡΙΚΑ ΚΑΙ ΛΑΧΑΝΙΚΑ

Τα χορταρικά είναι φτωχά εις θρεπτικές ούσιās και ιδίως εις λευκαματούχους. Είναι όμως πλουσιώτατα εις όλων των ειδών από τις τώσον απαραίτητες στη ζωή και την ύγεια βιταμίνες και ή πλουσιωτέρα άποθήκη των διαφόρων άλάτων. "Ιδίως ως προς την περιεκτικότητα άφομοιωσίμου σιδήρου κανένα τρόφιμο δεν μπορεί να συγκριθί με αυτά. Διότι ή χλωροφύλλη των περιέχει εξ αυτού μεγάλην ποσότητα εις ενώσεις, που συγγενεύουν πολύ με την αιμοσφαιρίνη του αίματος. "Επομένως, άντι πάσης άλλης φαρμακευτικής σκευασίας του σιδήρου, άπείρως άνωτέρα είναι εις τās αναιμίας ό σίδηρος της χλωροφύλλης, που υπάρχει άφθονος στα πράσινα χορταρικά. "Ασυγκρίτως άφελιμώτερα, όταν τρώγονται ώμά. "Ο βρασμός κατα-

στρέφει τās 50 % των βιταμινών. "Ο,τι τρώγεται ώμό δεν ύπάρχει λόγος να βράζεται. "Αρκεί να πλένωνται καλά με άφθονο και καθαρό νερό. Τό τραπέζι να κυρίζη καθημερινώς όλίγο Καθαρά Δευτέρα. π.χ. μαρουλάκια, άγγουράκια, αντίδια, ρόκα, φρέσκα κρεμμυδάκια, πράσα, ρεπανάκια, κ.λ.π.

Να προτιμάτε τās φρεσκοκομμένα του περιβολιού σας. Χάριν της ύγείας σας θυσιάστε μιā γωνιά του μικρού ή μεγάλου κήπου σας—όσοι έχετε—για να καλλιεργήτε λίγες από τις ζωογόνες βιταμίνες των σαλατικών. "Αλλωστε, αυτές, εκτός των άλλων, θά πολλαπλασιάσουν την όρεξί σας για να περιποιήσε και να χαίρεσθε την όμορφιά των λουλουδιών.

(Από τό βιβλίο τροφή και ζωή της "Ιατρού κ. "Αν. Κατσίγρα).

Η ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΣΤΟ ΚΟΛΥΜΠΙ

1. Κολυμπάτε μόνο σε νερά, που γνωρίζετε ότι είναι καθαρά και άσφαλή. Κατά προτίμησιν κολυμπάτε σε κολυμβητικές δεξαμενές (πισίνες), όπου ύπάρχουν, ή περιοχές γνωστές. "Εάν είσθε αναγκασμένος να κολυμβήσετε—έπειδή δεν ύπάρχει άλλο μέρος—εις την περιοχήν όπου τὰ νερά είναι άποτόμως βαθεία, βεβαιωθείτε πρώτα ότι δεν ύπάρχουν κάτω από την έπιφάνειαν δίνες ή ρουφηχτρες, ρεύματα επικίνδυνα, ύφαλοι ή άλλα σκληρά σώματα.

2. "Αποφεύγετε να κολυμπάτε μόνος. Να βεβαιώνεσθε πάντοτε ότι είναι κοντά σας κάποιος, που ξέρει να κολυμπά και που θά μπορούσε να σας βοηθήση εις περιπτώσιν ανάγκης.

3. Να κολυμπάτε μόνον, όταν αισθάνεσθε ευδιάθετος και εις καλήν σωματικήν κατάστασιν. Μήν κολυμπάτε όταν κρυώνετε, ή είσθε κουρασμένος, ή αισθάνεσθε υπερβολική ζέστη.

"Αποφεύγετε να κολυμπάτε άμέσως μετά τό φαγητό ή κατά τās νυκτερινάς ώρας εις σκοτεινά μέρος.

4. "Όταν μαθαίνετε κολύμπι μένετε εις τὰ ρηχά όπου μπορείτε να «πατώσετε» όποιαδήποτε στιγμή χρειασθί.

5. "Όταν έχετε προοδεύσει αρκετά εις τό κολύμπι μπορεί να αισθανθίτε την έπιθυμία να προχωρήσετε εις τὰ βαθεία. "Ιδού μιā καλή συμβουλή για την περίπτωσιν αυτή:

Προχωρείτε βαθύτερα μόνον έως τη μέση της όλης άποστάσεως, που νομίζετε ότι θά επαρκέσουν αι δυνάμεις σας να καλύψετε κολυμπώντας. "Ετσι είσθε βέβαιοι ότι θά μπορείτε να ξαναγυρίσετε άσφαλώς.

6. "Αν είσθε πολύ καλός κολυμβητής και θέλετε να άνοιχθίτε πολύ βαθεία, να συνοδεύεσθε πάντοτε από ένα έπίσης καλόν κολυμβητήν, που θά σας ακολουθί με βάρκα. "Ισως χρειασθί να σας βοηθήση εις περίπτωση κράμπας, ρίγους ή εξαντλήσεως.

(Από τό βιβλίο «Πρακτικός οδηγός α' βοηθειών» ΕΕΣΝ)

Εις τό περιθώριον της Γεωγραφίας

ΤΑ ΖΩΑ ΚΑΙ ΦΥΤΑ ΤΩΝ ΥΨΗΛΩΝ ΟΡΕΩΝ

ΝΙΚ. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ, "Εκπ. Συμβούλου

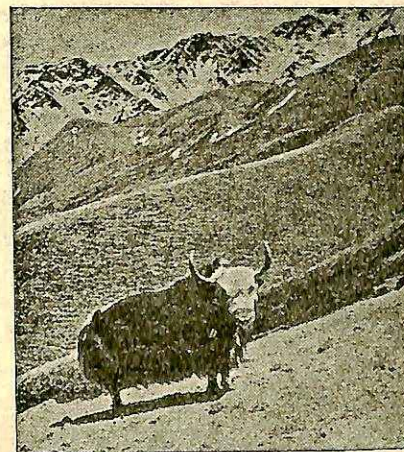
Τὰ ζώα και φυτά των ύψηλων όρεινών περιοχών συνήθως δεν παρουσιάζουν και τόσο μεγάλες διαφορές από τὰ ζώα και φυτά των χαμηλοτέρων περιοχών της ίδιας ζώνης. Μόνον ότι τὰ πρώτα έχουν καλύτερα προσαρμοσθή προς τό περιβάλλον, μέσα εις τό όποϊον ζούν.

Είναι βέβαια άλήθεια, ότι τὰ μεγαλύτερως ζώα σπανίζουν στις ύψηλες περιοχές ή και λείπουν τελείως. "Όσα όμως ζούν στα ψηλά βουνά, έχουν έξαιρετική εύκινησία, άπίστευτη για τό σωματικό τους όγκο. Χαρακτηριστικό παράδειγμα άποτελεί τό γιák, ένα είδος βοδιού, που ζή στα ύψιπεδα του Θιβέτ και άποτελεί πραγματικό θησαυρό για τούς κατοίκους της περιοχής εκείνης. Τό γιák, λοιπόν, αν και είναι όγκώδες ζώο με μεγάλη σωματική δύναμι και τό σώμα του σκεπάζεται από πυκνότατο τρίχωμα, μπορεί να φθάνη μέχρι ύψους 6.000 μέτρων και να βαδίζη με μεγάλη σταθερότητα και εύκινησία και στα πιό απόκρημνα και πιό στενά μονοπάτια.

Τό σταθερό του βάδισμα τό χρεωστεί τό γιák, όπως και άλλα ζώα, που ζούν στα ψηλά όρη, στην κατασκευή των δακτύλων των ποδιών του και των νυχιών του. Τά μέν δάχτυλα άπομακρύνονται τό ένα από τό άλλο άρκετά, ώστε να μπορούν να πατούν σε μεγαλύτερη έκτασι, τὰ δέ νύχια είναι από κάτω βαθουλωμένα και σχηματίζουν την περιφέρειά τους σαν ένα σκληρό όδόντωμα, που μπορεί να στεβαινώσιν και στην παραμικρότερη προεξοχή.

Μερικά είδη από τὰ ζώα, που ζούν στα ύψηλά όρη παρουσιάζουν και μιάν άλλη ιδιότητα: μεταβάλλουν τό χρωματισμό τους. Και άλλοτε μέν

Γιák, σ' ένα από τὰ χιονισμένα ύψιπεδα του Θιβέτ.

ό χρωματισμός αυτός γίνεται σκοτεινότερος, σχεδόν μαύρος, άλλοτε άσπρος. Και ό μέν σκούρος χρωματισμός είναι σταθερός, ενώ ό λευκός χρωματισμός εμφανίζεται και εξαφανίζεται με τὰ χιόνια.

Τὰ μεγαλύτερα ζώα, όπως είπαμε, σπανίζουν στα ύψηλά όρη, λόγω του ότι ή ζωή των στα ύψη εκείνα είναι δύσκολη. "Αφθονότερα είναι τὰ μικρότερα: τρωκτικά, έρπετά, έντομα. Κατορθώνουν δέ τὰ ζώα αυτά να άντιμετωπίσουν πρό παντός τό κρύο του χειμώνα είτε διότι πέφτουν σε χειμερία νάρκη είτε διότι καταφεύγουν σε βαθιές τρύπες κάτω από τή γή, όπου ή θερμοκρασία είναι πολύ άνω-

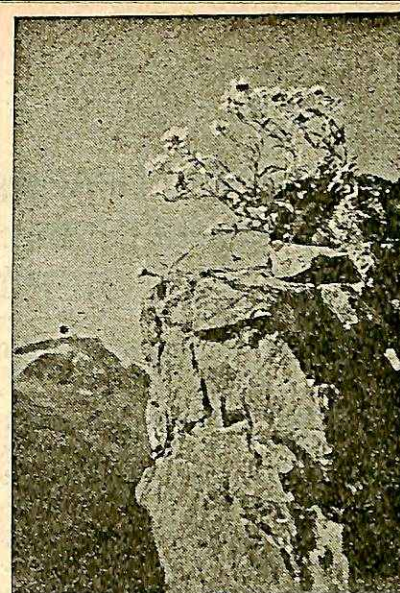

Κεφαλή κόνδρος, του μεγαλύτερου άρπακτικού πουλιού του κόσμου.

τερη από τό έξωτερικό περιβάλλον. "Ας έχωμε δέ στο σημείο αυτό υπ' όψιν μας ότι εάν ή θερμοκρασία στην έπιφάνεια του χιονιού είναι π.χ. 17 βαθμοί κάτω από τό μηδέν (-17°), πενήντα πόντους κάτω από τό χιόνι ή θερμοκρασία είναι κατά 15 βαθμούς μεγαλύτερη, έναμιση βαθμό μόνο κάτω από τό μηδέν (-1,59).

"Αξιοπρόσεκτη είναι ή ικανότητα των έντόμων να προσαρμόζωνται στο κλίμα των ύψηλων όρέων. "Η άραιότης του άέρος στα μεγάλα ύψη και ή έλάττωσι του όξυγόνου σχεδόν στο μισό δεν φαίνεται να τὰ ένοχλή καθόλου. Τό ίδιο συμβαίνει και με μερικά είδη πουλιών όπως είναι ό βασιλικός άετός, ό κόστωρ και ό σαρκόραμφος της "Αμερικής. Τά πουλιά αυτά μπορούν να πετούν μέχρι ύψους 7.000 μέτρων και να κατεβαίνουν σχεδόν ως την έπιφάνεια της θαλάσσης, χωρίς ή άπότομη αυτή μεταβολή της άτμοσφαιρικής πίεσεως να τὰ ένοχλή διόλου.

"Ο,τι συμβαίνει με τὰ ζώα, κάτι άνάλογο συμβαίνει και με τὰ φυτά. "Όσο άνεβαίνομε ψηλότερα τὰ φυτικά είδη της ίδιας περιοχής, που ζούν σε

"Εντελβάις, τό περιφημο λουλούδι, που φυτρώνει στους βράχους και τὰ χιόνια των "Αλπεων.

χαμηλότερες περιοχές, εξαφανίζονται και εμφανίζονται άλλα είδη φυτών, τὰ όποια δεν ζούν χαμηλότερα. Παράδειγμα χαρακτηριστικό έδώ στην πατρίδα μας άποτελεί ή έλιά από τή μιā, που ζή στις χαμηλές παραθαλάσσιες περιοχές και τὰ μέτρια βουνά των νησιών μας και τό έλατο, που εμφανίζεται, στην πατρίδα μας τουλάχιστον, από τὰ 1.000 μέτρα κι έπάνω. "Εν τούτοις θά πρέπει να έχωμε υπ' όψει μας ότι όπου ύπάρχουν πυκνά δάση, τὰ δέντρα προστατεύουν τό ένα τό άλλο και από τούς άνέμους και από την ξηρασία και από τό κρύο. Διότι τὰ δέντρα του δάσους, όλα μαζί, δημιουργούν ένα τοπικό κλίμα εύνοϊκό και προσστατευτικό γι' αυτά. "Αν όμως ένα τέτοιο δάσος καταστραφί για τόν ένα ή τόν άλλο λόγο, τότε ό τόπος θά μείνη γυμνός, έπειδή τό κλίμα δεν έπιτρέπει πλέον την άναδημιουργία του καταστραφέντος δάσους. Στο ιδιαίτερο κλίμα, που δημιουργεί γύρω του τό δάσος, όφείλεται τό γεγονός ότι σε μερικά πυκνά δάση ύψηλων βουνών συναντούμε δέντρα, τὰ όποια κανονικώς μόνο σε χαμηλότερες ζώνες μπορούν να ζήσουν.

"Όπως έπάνω στην έπιφάνεια της γής διακρίνομε τριών ειδών κλιματολογικές ζώνες, τή διακεκαυμένη, τις δύο εύκρατες και τις δύο κατεψυγμένες, κατ' άνάλογο τρόπο και στα όρη διακρίνομε τρεις ζώνες: τή χαμηλή, που είναι θερμότερη και φθάνει κατ' άνώτατο όριο μέχρι 1000 μέτρα, μιā ψυχρότερη από τὰ 1000 ως τὰ 2500 μέτρα περίπου, και την πολύ ψυχρή ζώνη, άνω των 2500 χιλιάδων μέτρων. Κάθε μιā από τις ζώνες αυτές έχει ιδιαίτερα ζωϊκά και φυτικά είδη, όπως και οι μεγαλύτερες ζώνες της γής.

ΣΤΗΛΑΙ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΩΝ ΚΛΗΣΕΩΝ ΑΝΤΙΚΑΘΙΣΤΟΥΝ ΤΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΣ ΠΕΡΙΠΟΛΟΥΣ

Νέαι εξέλιξεις διά την ασφάλειαν τών πολιτῶν

Ἐσχάτως, οἱ πολῖται τῶν προηγμένων Κρατῶν δὲν βλέπουν τόσον συχνά ἀστυνομικὰς περιπόλους, αἱ ὁποῖαι νὰ ἐκτελοῦν πεζῇ τὴν ὑπηρεσίαν των, διότι ἡ Ἀστυνομία ἀντικατέστησε τὰς κινητὰς καὶ ἐμψύχους περιπόλους τῆς μετὰ Τηλεφωνικὰς στήλας, μέσω τῶν ὁποίων κάθε πολίτης ἔρχεται εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ τὸ πλησιέστερον ἀστυνομικὸν Τμήμα.

Αὐτοὶ οἱ «σιδηροὶ σωματοφύλακες», ὅπως ἀπεκλήθησαν λίαν χαρακτηριστικῶς ὑπὸ τῶν πολιτῶν, καλύπτουν πλήρως τὸ κενὸν τὸ δημιουργηθὲν ἐκ τοῦ περιορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀστυνομικῶν περιπόλων.

«Ἀτομον ἐν κινδύνῳ εἰς τὴν πλατεῖαν Π» ἐπαναλαμβάνει ὁ ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος, ὁ ὁποῖος ἐκτελεῖ ὑπηρεσίαν τηλεφωνητοῦ εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Ἀστυνομίας τῆς πόλεως Χ. Ἐνας ἀπὸ τοὺς πολλοὺς λαμπτήρας τοῦ τηλεφωνικοῦ πίνακος, πού ἔχει ἥδη ἀνάψει, δίδει κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὸ σύνθημα ὅτι ἀπὸ κάποιο σημεῖον τῆς πόλεως ζητεῖται ἀστυνομικὴ βοήθεια.

Ὁ καλὼν εἰς βοήθειαν ἔρχεται μέσῳ τῆς τηλεφωνικῆς στήλης εἰς ἐπαφὴν μετὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἀμέσῳ ἐπεμβάσεως. Ὁ τηλεφωνητὴς τῆς κεντρικῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας συνεννοεῖται ταχέως μετὰ τοὺς προϊστάμενους του καὶ διαβιβάζει εἰς τὸν καλοῦντα οδηγίαν. «Παραμένετε πλησίον τῆς στήλης. Ἀποστέλλομεν πάραυτα αὐτοκίνητον μετὰ ἀστυνομικοῦς» ἀπαντᾷ εἰς τὴν κλήσιν ὁ τηλεφωνητὴς τῆς Ἀστυνομίας. Ἐν τῷ μεταξύ εἰδοποιεῖται διὰ τοῦ ἀστυρμάτου ἡ ὑπηρεσία ἀμέσῳ ἐπεμβάσεως, ὁ πομπὸς τῆς ὁποίας διοχετεύει ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ τὴν ἐντολὴν πρὸς τὰ ἐκτελοῦντα περίπολον ἀνὰ τὴν πόλιν ὁχήματα τῆς ἀστυνομίας νὰ ἀλλάξουν πορείαν καὶ νὰ κατευθυνθοῦν εἰς τὸν τόπον ἀνάγκης.

Αἱ κινηταὶ ἀστυνομικαὶ περίπολοι ἔχουν διαπιστώσει ὅτι τὰς ἡμέρας τῶν πληρωμῶν τῶν ἐργατοτεχνιτῶν καὶ ὑπαλλήλων εἰς τὰς διαφόρους ἐπιχειρήσεις καθὼς καὶ ὅταν εἶναι πανσέληνος ἔχουν τόσον φόρτον

ἐργασίας καὶ τόσον πολλοὶ εἶναι αἱ διαταγαὶ ἐπεμβάσεως, πού τοὺς διαβιβάζονται μετὰ τὸν ἀστυρμάτον, ὥστε νὰ μὴν μποροῦν νὰ ἀνταποκριθῶν παντοῦ. Γεγονὸς εἶναι ὅτι χάρις εἰς τὴν ἐπινόησιν τῶν τηλεφωνικῶν στήλῶν ἀσφαλείας ἡ ἀστυνομία σήμερον εὐρίσκεται περισσότερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον εἰς τὸ πλευρὸν τῶν πολιτῶν παρ' ὅτι πρὶν μετὰ τὴν μηχανοποίησιν τῶν ἀστυνομικῶν περιπόλων, πού εἶχε γενικευθῇ τὰ τελευταῖα χρόνια.

Αἱ τηλεφωνικαὶ στήλαι προσिताὶ εἰς τὸν καθέναν, ἐκάλυψαν κατὰ τὸν ἀποτελεσματικώτερον τρόπον τὰ κενὰ τοῦ ἀστυνομικοῦ δικτύου.

Ἐπίσης τελείως ἀνενόητος ὁ ἀστυνομικὸς ἐκτελεῖ τὴν ὑπηρεσίαν του εἰς πολυσύχναστα σημεῖα τῆς πόλεως ρυθμίζοντας τὴν τροχαίαν κίνησιν ἢ τὴν τάξιν εἰς τοὺς σιδηροδρομικοὺς σταθμούς.

Κανεὶς δὲν τὸν ἀπασχολεῖ μετὰ ἐρωτήσεων πληροφοριακοῦ χαρακτήρος. Ὁ κάθε πολίτης, πού χρειάζεται νὰ μάθῃ π.χ. πού εὐρίσκεται μία ὁδὸς ἢ τὰ γραφεῖα μιᾶς ἐπιχειρήσεως ἢ τὰ ἀξιοθέατα τῆς πόλεως—προκειμένου περὶ τουριστῶν—δὲν ἔχει παρὰ νὰ καταφύγῃ εἰς τὰς τηλεφωνικὰς στήλας, νὰ πιέσῃ ἕνα μοχλόν, ὁπότε ἀμέσως ἀγγέλλεται ἡ ἀστυνομικὴ διεύθυνσις εἰς τὸν μεγάλων τῆς συσκευῆς, πρὸς τὸν νὰ παράσχῃ κάθε πληροφορίαν καὶ βοήθειαν.

Αἱ τηλεφωνικαὶ στήλαι εἶναι ἐξωπλισμένα μετὰ χωριστὴν τηλεφωνικὴν συσκευὴν, ἡ ὁποία εὐρίσκεται κλειδωμένη παραπλευρῶς τῆς στήλης διὰ τὴν ἀποκλειστικὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων, μικροφώνου ἐντοχισμένου, διὰ τὴν διαβίβασιν τῶν μηνυμάτων, πολιτῶν καὶ ἀστυνομικῶν, εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Ἀστυνομίας ἢ τὸ πλησιέστερον ἀστυνομικὸν Τμήμα.

Οἱ πάσης φύσεως κακοποιοὶ καὶ ἐγκληματῖαι, οἱ «παλαιοὶ αὐτοὶ γνώριμοι» τῆς Ἀστυνομίας ἀντελήφθησαν καλῶτερον ἀπ' ὅλους τὴν σημασίαν τῶν τηλεφωνικῶν στήλῶν. Δὲν προλαβαίνουν καὶ νὰ ἐκτελέσουν μίαν ληστείαν, ἀπαγωγὴν ἢ

«Παραμένετε πλησίον τῆς στήλης...»

βιαιοπραγίαν καὶ αὐτοστιγμὴν καταφθάνει τὸ ἀστυνομικὸν ὄχημα ἐπὶ τόπου.

Καὶ μόνον ἡ θέα τῶν συσκευῶν αὐτῶν ἀσκεῖ μεγάλην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν κακοποιῶν, οἱ ὁποῖοι πολλὰς φορὰς ἀναχαιτίζονται καὶ δὲν προβαίνουν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν σχεδίων των.

Ἐνα ἀπὸ τὰ βασικὰ χαρακτηριστικὰ τῶν ἀνωτέρω συσκευῶν εἶναι ὅτι λειτουργοῦν ἐπὶ ἀστυρμάτου βάρσεως, δηλ. δὲν χρειάζονται καλῶν διον. Εἶναι δὲ τόσον στερεὰς κατασκευῆς, ὥστε ν' ἀντέχῃ εἰς ἀποπείρας καταστροφῆς τοῦ ἐσωτερικοῦ μηχανισμοῦ.

Ἡ Ἑταιρία Τηλεφούνκεν, πού κατεσκεύασε τὰς στήλας αὐτάς, τῇ αἰτῇσιν τῶν Ἀστυνομικῶν τῶν μεγάλων δυτικοευρωπαϊκῶν χωρῶν, παρέστη ἀνάγκη νὰ αὐξήσῃ τὴν παραγωγὴν αὐτῶν πρὸς κάλυψιν τῆς ὁλονὲν αὐξανομένης ζητήσεως. Διότι ἡ ἀστυνομία δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὴν τοποθέτησιν των εἰς τὰ κεντρικὰ σημεῖα καὶ τοὺς κόμβους τῆς πόλεως, ἀντιθέτως δίδει προτεραιότητα εἰς ἀπόμερες συνοικίαις τῆς πόλεως ὅπου συμβαίνουν ἐπιθέσεις ἐναντίον γυναικῶν, κλοπαὶ καὶ συμπλοκαί. Αὐτὰ ἀποτελοῦν τὴν καλλιτέραν ἐνδειξιν ὅτι ἡ τεχνικὴ αὐτὴ ἐπινόησις ἀπέδωσε ἤδη κατὰ τὸν ἱκανοποιητικώτερον τρόπον καὶ συνέβαλε πάρα πολὺ εἰς τὴν προστασίαν τῶν πολιτῶν.

Γ.

Καταστρέφετε τὰ κουνούπια, πού εἶναι οἱ φορεῖς τῆς ἐλονοσίας. — Ἀποξηραίνετε τὰ στάσιμα νερά.

Κάτι πελώριες σκιές

«Τὸ καυμένο τὸ παιδί...» ψιθύρισαν κ' οἱ τρεῖς τοὺς ἀπαρηγόρητοι, καὶ συνέχισαν τὴν πορεία τοὺς ἀκολουθώντας πάνταν τὸν ἀναμμένο πυρσό. Πάνω ἀπὸ τέσσερις ὥρες θὰ εἶχαν περάσει, πού ἐβάδιζαν πίσω ἀπὸ τὸν μυστηριώδη αὐτὸν ὁδηγόν, καὶ τώρα ἐπὶ τέλους οἱ κλάδοι, πού ἀποτελοῦσαν τὴν στέγην τῆς παράξενης αὐτῆς στοᾶς—ἄς τὴν ποῦμε ἔτσι—ἄρχισαν ν' ἀραιώνουν, ὥστε νὰ διακρίνεται πού καὶ πού ἕνα κομματάκι φωτεινοῦ οὐρανοῦ. Κ' ἔτσι τὸ πηχτὸ σκοτάδι εἶχε μεταβληθῇ πιά σ' ἕνα ἡμίφως, θολώτατο βέβαια, ἀλλὰ πού τέλους πάντων ἐπέτρεπε στοὺς τρεῖς ναυαγούς μας νὰ διακρίνουν κάπως καλῶτερα ἀπὸ πρὶν.

—Δόξα σοι ὁ Θεός, πού τώρα βλέπομε λιγάκι, εἶπε ὁ Τζὼν Κόρτ. Μόνο πού ἡ πείνα μου...

Δὲν πρόφτασε ὁμως νὰ πῇ ἄλλη λέξι, γιατί ξαφνικὰ ἀκούστηκε ἕνα στιγμιαῖο οὐρλιασμα καὶ... κάτι πελώριες μαῦρες σκιές πετάχτηκαν ἀπὸ τὰ πλάγια καὶ τοὺς ἐκλείσαν τὸ δρόμο. Ὑστερα τοὺς ἐκύκλωσαν καὶ μετὰ μίαν ὥθησιν τοὺς ἔδωσαν νὰ καταλάβουν, ὅτι πρέπει νὰ βαδίζουν μαζί τους.

Ἡ τρομάρα πού πῆραν οἱ φίλοι μας ἦταν φυσικὰ πολὺ μεγάλη. Στὴν ἀρχὴ μάλιστα δὲν μπόρεσαν νὰ καταλάβουν οὔτε μετὰ τί εἶδους ὄντα εἶχαν νὰ κάνουν. Δίποδα ἦταν, ἀλλ' ἀνθρωποὶ ἢ μήπως πῖθηκοι; Ὡσπου σὲ λίγο, ἐνῶ περνοῦσαν ἀπὸ κάποιο φωτεινότερο ἀνοιγμα τοῦ δάσους, εἶδαν πῶς οἱ πελώριες σκιές ἦταν ἀνθρωποὶ. Δώδεκα πελώριοι ἄντρες, δώδεκα γίγαντες ἐρυθρόδερμοι, πού δὲ φοροῦσαν παρὰ μίαν χόρτινη ζώνη καὶ μερικὰ φτερά στὸ κεφάλι κ' ἦταν ὥπλισμένοι μετὰ δόρατα καὶ ἀσπίδες.

Εὐτυχῶς δὲν ἔδειχναν ἀγριεὶ διαθέσεις. Οὔτε τοὺς χτυποῦσαν, οὔτε ἄλλο κακὸ τοὺς ἔκαναν. Μόνο πού κρατοῦσαν μίαν ἐπίμονη σιωπὴ, καὶ αὐτὸ τύλιγε μ' ἕνα φοβερὸ μυστήριον τὴν ὅλη ἐμφάνισίν τους.

Τέλος, κάποια στιγμή, οἱ γίγαντες κάτι εἶπαν—ἢ μᾶλλον βρυχήθηκαν—μεταξύ τους, κ' ἕνας τότε ἔβγαλε ἀπὸ μιά θήκη μερικοὺς καρπούς, πού ἔμοιαζαν μετὰ μπανάνες, κ' ἔδωσε στοὺς τρεῖς αἰχμαλώτους.

Αὐτὸ ἦταν. Ἡ γλώσσα τῶν φίλων μας, πού ὡς τώρα ἦταν παγωμένη, ζεστάθηκε, εἶπαν «εὐχαριστῶ» κάνοντας ὑποκλίσεις γιὰ νὰ δώσουν στοὺς ἐρυθρόδερμους νὰ καταλάβουν, πῶς μὴ καὶ ξεθάρρεψαν πιά κομμάτι, κατὰ βροχθίζοντας τοὺς καρπούς ἀρχισαν νὰ συζητοῦν σιγά—σιγά καὶ μεταξύ τους.

—Πολὺ καλοὶ εἶναι οἱ φίλοι μας, εἶπε ὁ Τζὼν. Ἀ-

Τὸ μυστηριώδες δάσος

(6) (Μυθιστόρημα τοῦ Ἰουλίου Βέρν)

φοῦ σκέφθηκαν πῶς ἔχομε στομάχι...

—Καλοὶ εἶναι, ἀποκρίθηκε ὁ Μάξ, ἀλλὰ... τὰ δόντια τους σὰ νὰ μὴ μοῦ φαίνωνται καλὰ. Σὰν πολὺ μεγάλα τὰ βλέπω καὶ... αὐτὸ μὲ βάζει σ' ἀνησυχία...

Καὶ τοὺς φιλεῖ καὶ τὸν φιλοῦν.

Ὁ Κάμη προσπάθησε νὰ τοὺς καθησυχάσῃ. Καὶ τέλος ἀφοῦ περπάτησαν ἀκόμη κανένα χιλιόμετρο, βγῆκαν ἀπὸ τὸ σκοτάδι στὸ φῶς! Μ' ἕνα στεναγμὸ ἀνακουφίσεως χαιρέτησαν κ' οἱ τρεῖς μαζί τὸν ἥλιο!

Κ' ἔτσι, ἐξακολούθησαν τώρα τὴν πορεία τους, χωρὶς πιά τὸ καταθλιπτικὸ βάρος τοῦ σκοτούς. Περιστοιχισμένοι πάντα ἀπὸ τοὺς δώδεκα ὥπλισμένους ἰθαγενεῖς, οἱ ὁποῖοι ἐφρόντιζαν νὰ τοὺς δύνουν τακτικὰ ἀπὸ τίς τροφές, πού εἶχαν μαζί τους, ὥσπου ἐπιτέλους ἐφθασαν σ' ἕνα μεγάλο χωριό. Ἦταν τὸ χωριὸ τῶν ἐρυθροδέρμων. Ἄντρες, γυναῖκες καὶ παιδιά, μόλις τοὺς εἶδαν, ἔτρεξαν νὰ τοὺς ὑποδεχθοῦν μετὰ φωνῆς καὶ χοροπηδήματα.

—Χμ, ἔκανε ὁ Μάξ. Δὲ μ' ἀρέσουν καθόλου αὐτὲς οἱ χαρὲς, ἀγαπητὲ Τζὼν...

Ἄλλ' ὥσπου ν' ἀπαντήσῃ ὁ Τζὼν, ἄλλαξε πάλι ἡ σκηνογραφία τριγύρω τους.

Βρέθηκαν μέσα μετὰ μιά καλύβα ὀλομόναχοι. Σὲ λίγο μπῆκαν μέσα δυὸ πελώριοι νεαροὶ κουβαλώντας δυὸ μεγάλα δέματα ξεροῦ χόρτου, πού τὸ ἔστρωσαν σὲ τρία σημεῖα τῆς καλύβας.

—Ὅριστε. Μᾶς τὴν ἐπίπλωσαν κιόλας, εἶπε ὁ Τζὼν. Μήπως δὲ σ' ἀρέσει οὔτε κι αὐτό, φίλε Μάξ;

Κατόπιν ἔφυγαν αὐτοὶ καὶ μπῆκε ἕνας κάπως μικρόσωμος, φορτωμένος κρέατα, φρούτα καὶ ποτά. Ἀφοῦ προχώρησε δυὸ βήματα μέσα στὴν καλύβα, ἔκανε ξαφνικὰ ἕνα «ἄ!...» καὶ στάθηκε.

Μόλις ἀκουσαν τὸ «ἄ» οἱ φίλοι μας, γυρίζουν νὰ τὸν δοῦν καὶ μ' ἕνα στόμα φωνάζουν κ' οἱ τρεῖς:

—Ὁ Λάγκα! Ὁ Λάγκα!!!

Καὶ ρίχνεται στὴν ἀγκαλιά τους ὁ μικρὸς καὶ τοὺς φιλεῖ καὶ τὸν φιλοῦν, καὶ κλαῖν καὶ οἱ τέσσερις ἀπ' τὴ συγκίνησι.

Καταλαβαίνετε τώρα πόση ὥρα θὰ κράτησε αὐτό, καὶ τί βροχὴ ἐρωτήσεων θὰ ἐπακολούθησε, ὥσπου νὰ μάθῃ καθένας τὸ πῶς ἐσώθηκε ὁ ἄλλος.

Γιὰ νὰ μὴν τὰ πολυλογούμε, ὁ Λάγκα διηγῇ (Συνέχεια εἰς σελ. 14)

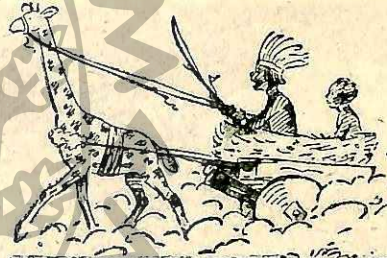
Καὶ τοὺς φιλεῖ καὶ τὸν φιλοῦν.

Ὡπλισμένοι μετὰ δόρατα καὶ ἀσπίδες.

Φορτωμένος φαγητῶ

Μ' ἕνα ἀμαξάκι.

Ἐφεραν ξερὸ χόρτο.

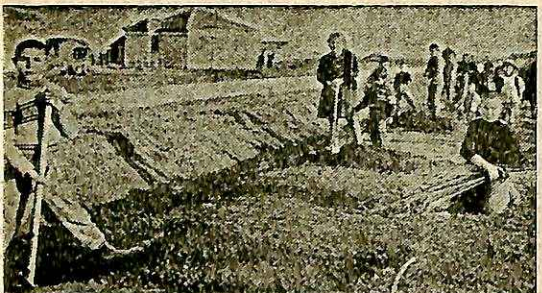

↑ Ε.Σ.Ν. Γυμν. Ροδολείβους καθαρίζουν τοὺς δρόμους τῆς κοινότητας ἀπὸ τὸ χιόνι
Juniors of High School Phodolivos cleaning the village roads from the snow.

↑ Ε.Σ.Ν. Γυμνασίου Τυρνάβου με δώρα διὰ τοὺς μαθητὰς Παναγίας Γρεβενῶν
Juniors of High School Tyrnavos with gifts for the pupils of the Elem. School Panagia Macedonia.

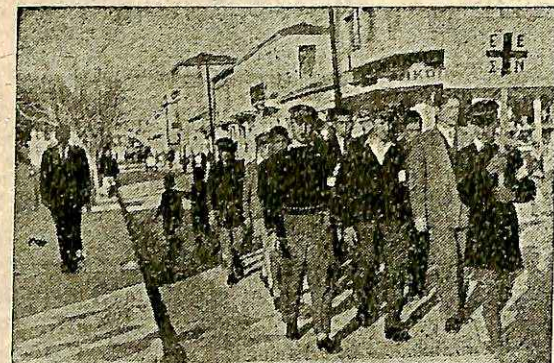
↑ Ε.Σ.Ν. δ.η.μ. Σχολ. Δροσσερίου Γιαννιτσῶν φυτεύουν δένδρα
Juniors of Elem. School Drosseron, Yanitsa planting trees.

↑ Ε.Σ.Ν. 21ου δ.η.μ. Σχολ. Ἡρακλείου φυτεύουν δένδρα.
Juniors of 21st Elem. School Heracleion, Crete planting trees.

↑ Ε.Σ.Ν. Α' δ.η.μ. Σχολ. Ἀμφιλοχίας με δέματα διὰ τοὺς μαθητὰς ἀκρίτικῶν χωρίων.
Juniors of 1st Elem. School Amphilochia with parcels for pupils at remote villages.

↑ Ε.Σ.Ν. Β' Γυμν. Ἀρρ. Ρεθύμνης ψάλλουν τὰ κάλαντα ὑπὲρ τοῦ ὀρφανοτροφείου τῆς πόλεως
Juniors of 2nd High School for boys Rethymnon, Crete singing the carols to raise money for the orphanage of the town.

← Ε.Σ.Ν. δ.η.μ. Σχολ. Κάτω χωρίου Ἱεράπετρας, ἐτοιμάζουν σχολ. ἀνταπόκρισιν
Juniors of Elem. School Kato Chorio Crete preparing a school correspondence album for friends abroad

↓ Ε.Σ.Ν. δ.η.μ. Σχολ. Ἱεράς Ἀμυνταίου βοηθοῦν πτωχὴν γράϊαν
Juniors of Elem. School Itia helping an old woman.

↓ Ε.Σ.Ν. δ.η.μ. Σχολ. Χρύσας Τσακόνων Ἀλμωπίας παρέχουν α' βοήθειαν.
Juniors of Elem. School Chryssa Tsakones rendering first aid.

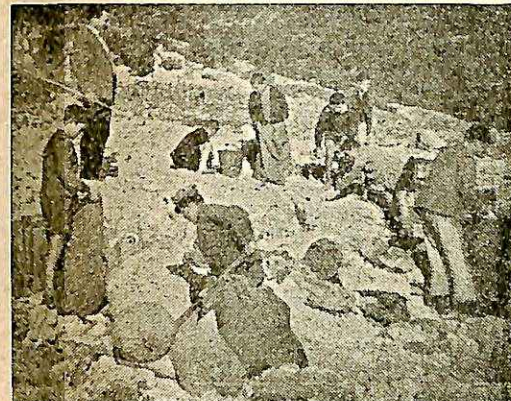
↓ Ε.Σ.Ν. Γυμν. Παράρ. Νισύρου φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Secondary School Nissiros planting trees.

← Ε.Σ.Ν. δ.η.μ. Σχολ. Μονοθεσίου Σάμου καθαρίζουν τὸν πρὸς τῆς κοινότητος βρύσην ὕδωρ.
Juniors of Elem. School Monothession Samos caring for the cleanliness of the village fountain

↑ Ε.Σ.Ν. δ.η.μ. Σχολ. Κεντρί εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Ἱεραπέτρας προσφέροντες δώρα
Juniors of Elem. School Kendri offering gifts at the hospital of Ierapetra

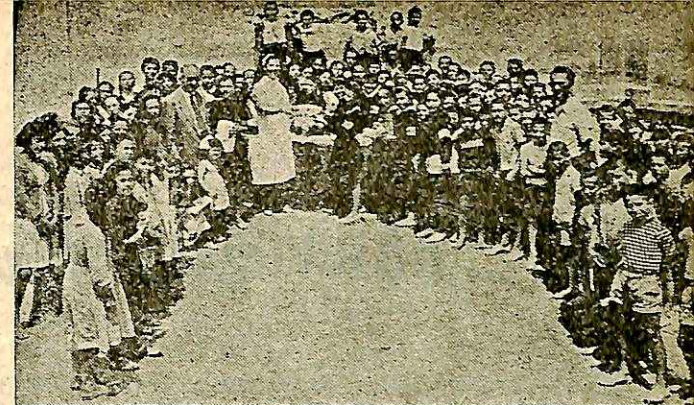

↑ Ε.Σ.Ν. δ.η.μ. Σχολ. Ἐξωχώρας Ζακύνθου ἱσοπεδώνουν τὴν αὐλὴν τοῦ σχολείου
Juniors of Elem. School Exochora-Zante levelling their play-ground.

← Ε.Σ.Ν. Γυμνασίου Πλωμαρίου ἱσοπεδώνουν τὴν αὐλὴν τοῦ σχολείου
Juniors of High School Plomari levelling their play ground

↑ Ε.Σ.Ν. δ.η.μ. Σχολ. Μαγούλας Μεσολογγίου ἑτοιμοὶ διὰ τὴν ἀναδάσωσιν.
Juniors of Elem. School Magoula Misolonghi ready for the reforestation.

→ Ε.Σ.Ν. 4ου δ.η.μ. Σχολ. Γιαννιτσῶν διανέμουν δώρα εἰς ἀπόρους συμμαθητὰς τῶν.
Juniors of 4th Elem. School Yanitsa distributing gifts to needy school-mates.

→ Ε.Σ.Ν. δ.η.μ. Σχολ. Οἰνουσῶν Χίου φυτεύουν πεύκα.
Juniors of Elem. School Oinousses, Chios planting trees.

↑ Ε.Σ.Ν. Γυμν. Παράρ. Ἀλεξανδρείας Βερροίας με δώρα δι' ἀπόρους οἰκογενεῖας
Juniors of Secondary School Verroea with gifts for needy families.

→ Ε.Σ.Ν. Α' Πρωτ. δ.η.μ. Σχολ. Δράμας εἰς τὸ Κρατικὸν Νοσοκομεῖον, ὅπου διένειμαν δώρα εἰς τὰ νοσηλευόμενα παιδιὰ.
Juniors of 1st Elem. School Drama at the town hospital.

Ε.Σ.Ν. τῶν δ.η.μ. Σχολείων 1) Α' Πόρου (τάξ. Γ'), 2) Ἀρχιπέλαγος Ρόδου, 3) Κυψέλης Αἰγίνης, 4) Ριζομύλου Λαρίσης, 5) Μεγαλοκόμπτου Δράμας, 6) Ν. Συλλάκου Χαλκιδικῆς καὶ 7) Κονίσκου Καλαμπάκας ψάλλουν τὰ κάλαντα ὑπὲρ τῶν πτωχῶν.

(1)

(2)

(3)

(4)

Juniors of Elem. Schools 1) Poros, 2) Arhipolis-Rhodos, 3) Kypseli-Aegina, 4) Rizomylos-Larissa, 5) Megalocampos-Drama, 6) N. Syllakos-Macedonia and 7) Koniskon-Kalambaca singing the carols to raise money for the needy.

(5)

(6)

(7)

Η Ελληνική Κωπηλασία

ΣΠ. ΑΥΛΩΝΙΤΗ

Ένα καθαρώς θαλασσινό άθλημα, —στο όποιο θάπρεπε έμεις οι Έλληνες να διαπρέπουμε—ή κωπηλασία, άρχισε τόν τελευταίο καιρό να παρουσιάζη αίσθητά σημεία εξέλιξης. Όταν λέμε «θάπρεπε» δέν σημαίνει ότι λείπουν από τούς κωπηλάτες μας οι Ικανότητες να διακριθούν, αλλά τά μέσα. Γιατί, φυσικά, ή κωπηλασία απαιτεί ειδικά έλαφρά σκάφη πολυδάπανα, πού δέν κατασκευάζονται άκόμα στη χώρα μας.—Γι' αυτό χρειάστηκε επίμονη και πολυετής προσπάθεια τής Έλληνικής κωπηλατικής Όμοσπονδίας φιλάθλων ναυτικών σωμάτων για να έφοδιασθούν οι έρέται και οι έρετρίες μας με τά απαιτούμενα μέσα, να μετακληθί ξένος προπονητής για τήν παρακολούθησι τών προπονήσεων ώστε να έπιτευχθί σημαντική πρόοδος και να φθάσουμε τά ξένα επίπεδα.

Έκείνο όμως, πού συνετέλεσε περισσότερο στην ανάπτυξη τών Έλλήνων κωπηλατών, είναι ή δημιουργία του ύγρου στίβου στον Πόρο, πού είναι από τούς καλλιτέρους και όπου άσκούνται στη θάλασσα τά πληρώματα τών ναυτικών σωμάτων. Στην αποφασιστική αυτή έπιτυχία κύριος συντελεστής ήταν και είναι το Βασιλικό Ναυτικό, πού δείχνει ιδιαίτερη στοργή για τή διάδοσι τής κωπηλασίας, όχι μόνο σ' όσους άσχολούνται με τόν θαλάσσιο άθλητισμό, αλλά και σ' όσους θέλουν να έπιδοθούν σ' αυτόν και δέν διαθέτουν τά μέσα.

Έτσι φθάσαμε περίσιν στο αξιοζήλευτο σημείο όχι μόνο να συναγωνιζόμαστε τούς καλλίτερους ξένους κωπηλάτες, αλλά και να τούς νικούμε!

Χαρακτηριστική είναι ή περίπτωση ενός πληρώματος τετρακώπου, πού είχε συγκροτηθί μόλις πριν δύο μήνες και άμέσως ένίκησε στη Ζυρίχη τά έθνικά πληρώματα δύο χωρών και άλλους ισχυρούς αντιπάλους, ήττήθηδ' έ μόνον με έν τρίτον μήκος λέμβου από τούς διασήμες εις τόν κόσμον πρωταθλητάς τής Έλβετίας. Άρίστη επίσης ήταν ή εμφάνισις του πληρώματος τής δικώπου λέμβου μας εις τούς ίδιους άγώνες. Εκείνο όμως, πού προκάλεσε κατάπληξι, ήταν το ότι το ίδιο πλήρωμα τής ελληνικής τετρακώπου,

μετά 150ήμερον συνέτριψε κυριολεκτικά τας έθνικές στρατιωτικές ομάδας πέντε δυτικοευρωπαϊκών χωρών! Πραγματικά κατά το διεθνές πρωτάθλημα ένόπλων δυνάμεων, πού έγινε στην Όλλανδία, ή Έλληνική τετρακώπος κατήγαγε άληθινό θρίαμβο έπιβληθείσα τών αντιπάλων τής έθνικών ομάδων με διαφοράν 4 μέχρις 20 μηκών! Άλλά αι έπιτυχίαι τών Έλλήνων κωπηλατών δέν σταματούν έδώ. Εις το πρωτάθλημα τής Εύρώπης ή μόλις και μετά βίας ύπερτερήσασα τούς έρέτας μας τετρακώπος τής Έλβετίας άνεδείχθη πρωταθλήτρια. Πρέπει να σημειωθί ότι εις άγώνα διαρκείας έπιτά λεπτών, ή Έλληνική λέμβος ύστέρησε μόνον κατά 1,3 του δευτερολέπτου από το καλλίτερο πλήρωμα του κόσμου!

Μετά από τίς έπιτυχίες αυτές είναι φυσικό να στηρίζουμε μεγάλες έλπίδες για τήν άπόδοσι του πληρώματος μας στην Όλυμπιάδα τής Ρώμης, έφ' όσον ή συγκρότησις του παραμείνη ή ίδια μέχρι τότε. Έν τώ μεταξύ, περί τά τέλη Μαΐου θα γίνουν εις τόν Πόρο οι έτήσιοι κωπηλατικοί άγώνες μεταξύ τών ομάδων Ένωμένης Άραβικής Δημοκρατίας και Ελλάδος. Οι άγώνες αυτοί θα έπαναληφθούν μετά μία εβδομάδα εις τή Θεσσαλονίκη ή τά Ίωάννινα, όπου θα κληθούν να μετάσχουν και Γιουγκοσλαυοί πρωταθληταί.

Οι 27οι Πανελλήνιοι άγώνες κωπηλασίας, πού έγιναν στον Πόρο, έδειξαν τήν πρόοδο, πού συντελείται στο ώραίο σπόρ του κουπιού. Για πρώτη φορά έλαβαν μέρος στους άγώνες αυτούς τόσο πολλοί έρέται και έρετρίες. Και πάλιν ή

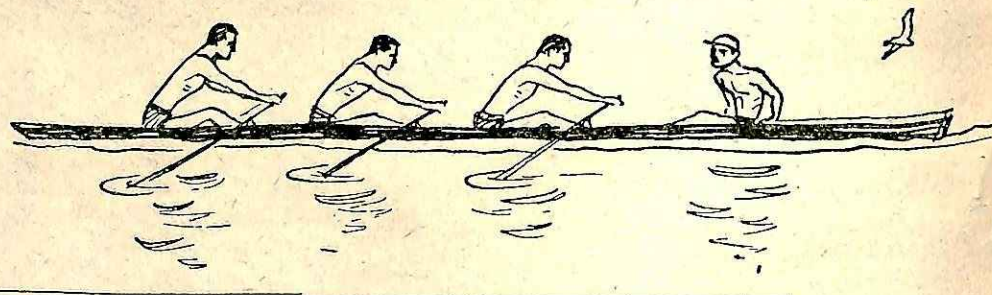
συμβολή του Βασιλικού Ναυτικού στην έπιτυχία τών άγώνων ήταν τεραστία. Άρκεί να σημειωθί μόνον ότι ή μετακίνησις και ή φιλοξενία 260 περίπου άθλητών και συνοδών, όφείλεται σ' αυτό.

Τελειώνοντας το σημείωμά μας για τήν σημερινή κατάστασι τής Έλληνικής κωπηλασίας, θεωρούμε σκόπιμο να παραθέσουμε λίγα λόγια άπ' όσα ειπε, άποχαιρετώντας τούς Έλληνες κωπηλάτας ο παραμείνας επί 35 ήμέρας εις Ελλάδα και παρακολούθησας τούς Πανελληνίους άγώνας κωπηλασίας Αύστραλός κ. Ρότζερς, αντιπρόεδρος τής διεθνούς κωπηλατικής Όμοσπονδίας. Είπε, λοιπόν, μεταξύ άλλων κατά τήν άναχώρησιν του ές Ελλάδα ο κ. Ρότζερς και τά ακόλουθα: «Αί συνθήκαι του ύγρου στίβου του Πόρου είναι παρόμοιαι προς τας ευνοϊκώτερας συνθήκας του όρμου του Σίνδνευ, όπου άσκούνται επί τής θαλάσσης τά πληρώματα τών σωμάτων τής Αύστραλίας.

«Εντύπωσιν μου έπροξένησε ή φυσική άντοχή και ο ένθουσιασμός τών έρετών, οι καλλίτεροι τών όποίων θα πρέπει να διακριθούν εις διεθνείς συναντήσεις.

«Η πρόσληψις ξένου έπαγγελματίου προπονητού προσφέρει τήν ευκαιρίαν διδασκαλίας τών προπονητών τών σωμάτων εις τά βασικά στοιχεία τής τεχνικής τής κωπηλασίας, πράγμα, πού θα έπιτρέψη τήν υιοθέτησιν ένιαίου στυλ εις όλόκληρον τήν χώραν. Έτσι, ένα από τά μεγάλα προβλήματα, τά όποία άφορούν τόν καταρτισμόν έθνικών μικτών πληρωμάτων—όπως συμβαίνει εις Μεγ. Βρεταννίαν, Αύστραλίαν και Νότιον Άφρικήν—θα ύπερβληθί.

«Η είδησις ότι άπεφασίσθη ή κατασκευή δλυμπιακού κωπηλατικού στίβου εις τήν πεδιάδα του Μαραθώνος είναι εύπρόσδεκτος από όλας τας κωπηλατικές χώρας, αι όποiai άποβλέπουν προς τήν πρώτην των συνάντησιν εις αυτήν τήν περίφημον διά τήν Ιστορίαν της χώραν».

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ ΔΑΣΟΣ

(Συνέχεια από σελ. 11)

θηκε, ότι ύστερα άπ' το άναποδογύρισμα τής σχεδίας φαίνεται πώς λιποθύμησε, γιατί άργότερα όταν ξύπνησε είδε ότι τόν περιποιόταν ένας έρυθρόδερμος, ο όποιος και τόν έφερε άμέσως έδώ στο χωριό και τόν φιλοξένησε στο καλύβι του. Άλλά τόν είχε φέρι μ' ένα άμαξάκι, πού το έσερνε μιά καμηλοπάρδαλι. κ' έτσι δέ χρειάστηκαν ούτε μιά μέρα για ναρθούν.

—Και τί καταλαβαίνεις, Λάγκας; Θα μάς αφήσουν να φύγουμε από δω; Είπε τώρα ο Τζών.

—Δέν πιστεύω. Το χωριό τριγύρω έχει φρουρούς,

κι όσες φορές έκανα να βγώ πιο έξω, μ' έμπόδισαν με μεγάλη αύστηρότητα.

—Άσχημο αυτό, ειπε ο Μάξ. Δέ μου λές, μήπως... μήπως είναι άνθρωποφάγοι;

—Κι' αυτό δέν το πιστεύω. Μου φαίνονται πολύ ήμεροι και καλόκαρδοι.

—Μμμ... Τότε πρέπει να δοϋμε τόν άρχηγό τους, ξαναείπε ο Μάξ. Μόνο αν πεισθί αυτός, θα διατάξη και θα μάς αφήσουν να φύγουμε. Πώς τόν λένε, ξέρεις;

—Τόν λένε Τάλα—Τάλα...

—Ωραίο όνομα, μή βασκαθί. Τόν είδες καθόλου;

(Έπεται συνέχεια)
Διασκευή Β'.

Το Κρητικόπουλο

Ν. Ν. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ

Κάπου, σ' ένα ύπερήφανο και όμορφο νησί, μιά νύχτα του χειμώνα, γεννήθηκε πριν κάμποσα χρόνια, ένα γερό κι όμορφο μωρό.

Άγοράκι, μέσα σε τρεις άδελφές! καταλαβαίνει κανείς πόση χαρά έφερε στο φτωχικό μιά νοικοκυρεμένο σπιτικό.

Περνούσαν τά χρόνια και τά παιδιά μεγάλωναν με στερήσεις και δυσκολίες, αλλά στο σπιτικό βασιλευε ή αγάπη και ή χαρά.

Όσπου μιά μέρα το μικρό αγοράκι—θα ήταν τότε 7 χρονών—παίζοντας με άλλα παιδιά, βρήκε κάπου μιά χειροβομβίδα και με τήν περιέργεια πού διακρίνει, δυστυχώς, συνήθως τά παιδιά, θέλησε να τήν άνοίξη να ιδί τι περιείχε!

Το αποτέλεσμα δέν είναι δύσκολο να το φαντασθί κανείς. Σε λίγα δευτερόλεπτα τά τρία παιδιά, πού λίγο πριν έπαιζαν τόσο ξένοιαστα και εύτυχισμένα, ξετινάχτηκαν πέρα μακριά, το ένα δίχως χέρια, το άλλο χωρίς ζωή και το τρίτο δίχως φώς.

Μεγάλη, φοβερή ή τιμωρία τους, για μιά τόσο μικρή περιέργεια! όμως το κακό έγινε και ήταν τρομερό.

Δέν ξέρω τι άπέγινε το παιδάκι χωρίς χέρια. Άλλά γνωρίζω πολύ καλά τι έγινε ο νέος, ο τυφλός.

Μεγάλωσε μέσα στη φτώχεια και στο σκοτάδι. Με δυσκολίες και στερήσεις άφάνταστα μεγάλες και στο διάστημα αυτό έχασε και τούς γονείς του και έμεινε ο μόνος προστάτης τών τριών κοριτσιών.

Στο σχολείο ήταν πάντα από τούς πρώτους και πολλοί καλοί φίλοι του τόν βοήθησαν, διαβάζοντάς του να τελειώσει το δημοτικό και μετά το γυμνάσιο.

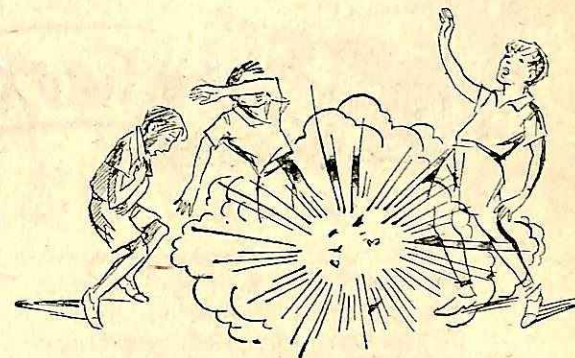
Έκανε έναν υπεράνθρωπο άγώνα να ίκανοποιήση τή μεγάλη έπιθυμία, πού είχε να μπή στο Πανεπιστήμιο. Και το κατώρθωσε.

Άλήθεια! τι δέν είναι ικανός να καταφέρη ο άνθρωπος, όταν έχη πίστι και θάρρος στη ζωή! 4 χρόνια με άφάνταστες θυσίες, κόπους, στερήσεις και άπογοητεύσεις, μιά πάντα με το κεφάλι ψηλά και χωρίς ούτε μιά στιγμή να λιποψυχήση, έχοντας

πίστι στο Θεό, στην αγάπη τών συνανθρώπων του και φυσικά στον έαυτό του, τελείωσε τή Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Και όχι μόνον αυτό, αλλά ήρθε πρώτος μέσα σε 245 φοιτητάς.

Φαντάζεσθε ένα τέτοιο κατόρθωμα! Έκεί πού άποτυγχάνουν τόσοι και τόσοι νέοι σήμερα, πού διαθέτουν πολλές φορές άμπολλα υλικά, σωματικά και κοινωνικά έφόδια, πού έχουν κάθε σιγουριά και οικογενειακή ζεστασιά, πού άπολαμβάνουν κάθε χαρά και όμορφιά, πού έκτός από όλα τά άλλα χαρίζει στον άνθρωπο

Σε λίγα δευτερόλεπτα
τά παιδιά ξετινάχτηκαν...

και πάλι απέσπασε τά θερμά συγχαρητήρια τών παρισταμένων.

Έν τώ μεταξύ ο ίδιος έφρόντισε και άπεκατέστησε και τίς τρεις του άδελφές.

Σήμερα ύστερα από 5 χρόνια γνωριμιάς έμεις, οι φίλοι του, είμεθα πανευτυχείς, πού τόν βλέπομε να εργάζεται και ν' άποδίδη με τόσο λαμπρά άποτελέσματα.

Είναι ο πρώτος Έλλην τυφλός δικηγόρος, πού εργάζεται σε Δημόσια Υπηρεσία και είναι ένας άνθρωπος, του όποιου το παράδειγμα θα εύχόμεθα ν' άκουλουθήσουν και πολλοί άλλοι γεροί και εύποροι νέοι μας και σαν και κείνον ν' άναζητήσουν κάτι σπουδαίο, πού θα τούς έπιτρέψη να γνωρίσουν καλλίτερα τή σύγχρονη πραγματικότητα και να ζήσουν σαν υπεύθυνα όντα μέσα στη σύγχρονη κοινωνία, μέσα σ' αυτό τόν καινούργιο κόσμο, πού γεννιέται και πού οι ίδιοι τόν δημιουργούν.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Άληθινός φίλος είναι εκείνος, πού σε ξέρει καλά και σ' αγαπά το ίδιο.

Τά λόγια είναι βαρύτερα από τίς πέτρες.

Ήρωας είναι εκείνος, πού θυσιάζει τή ζωή του για κάτι μεγάλο, τρελλός εκείνος, πού τή σπαταλά για το τίποτα.

Η έλπίδα είναι μιά πολύτιμη φίλη. Είναι ή μόνη, πού άφου μάς έβοήθησε να ζήσουμε, μάς προετοιμάζει και να πεθάνουμε.

Σ. Γ. ΚΩΤΣΑΡΙΔΗ

ΠΑΣΧΕΙ

Μεγάλη Σν Παρασκευή,
μέρα τής θλίψης άκριβή
και τών παθών μεγάλη.

Γνιός του Θεού σ' ένα σταυρό
πάσχει για μās μ' άγκαθερό
στεφάνι στο κεφάλι.

Μās φέρνει όμως το λυτρωμό
τής άμαρτίας γλυτωμό
κι έλπίδα για μās θάλλει.

άπλως και μόνο το Φώς—εκείνος φτωχός, σχεδόν μόνος στον κόσμο και τυφλός, δέν δέχτηκε μοιρολατρικά όσα του συνέβηκαν. Σήκωσε λεβέντικα το βάρος τής ζωής και πέτυχε να πραγματοποιήση το μεγάλο του όνειρο και να δείξη για μιά άκόμη φορά, πώς τίποτε δέν είναι ικανό να σταματήση τόν άνθρωπο στο δρόμο του, όταν πραγματικά έχει πίστι και θέλησι για κάτι ώραίο και μεγάλο.

Γνωρίσαμε τόν νέον αυτόν σε μιά δύσκολη περίοδο τής ζωής του! Όταν ζητούσε κάποιον να διαθέτη μερικές ώρες να του διαβάξη για να δώση εξετάσεις να πάρη τήν άδεια άσκήσεως έπαγγέλματος.

Δέν σκεφθήκαμε πώς ήταν δυνατόν να τού άρνηθούμε μιά τέτοια χαρά.

Για δυο χρόνια σταθήκαμε κοντά του σαν πραγματικοί του φίλοι και άδελφοί. Του άξιζε κάθε προσφορά και με όλη μας τήν καρδιά του τήν δώσαμε.

Στίς καινούργιες του εξετάσεις στον Άρειο Πάγο πέτυχε θριαμβευτικά

Μιά από τις μεγαλύτερες εορτές της Ορθοδοξίας είναι το Πάσχα, ή Λαμπρή όπως λέγεται κι αλλιώς. Με την εορτή αυτή είναι συνδεδεμένα πολλά έθιμα, τα οποία μέχρι σήμερα διατηρούνται ιδίως στα χωριά της πατρίδας μας. Αναφέρουμε αρκετά από αυτά, που δείχνουν πόσο στενά είναι συνδεδεμένη η γιορτή αυτή με τη ζωή του λαού μας.

Στα Έπτάνησα, μόλις χτυπήσουν οι καμπάνες το πρωί του Μεγάλου Σαββάτου, οι νοικοκυρές ρίχνουν απ' τα παράθυρα στο δρόμο παλιά βάζα και σταμνιά, πετώντας έτσι, καθώς λένε, «τη Σαρακοστή απ' το παράθυρο».

Σε μερικά χωριά, το πρωί του Μεγάλου Σαββάτου σφάζουν τ' αρνιά, πολύ νωρίς, και με το αίμα τους σχηματίζουν σταυρούς στις πόρτες.

Οι τσοπάνηδες, με την αναμμένη λαμπάδα της Αναστάσεως, πηγαίνουν στα μαντριά και καίνε λίγες τρίχες, που τραβούν από κάποιο πρόβατο ή κατσίκι για να προφυλάξουν το κοπάδι απ' τις αρρώστιες. Το ίδιο κάνουν οι χωρικοί στα βόδια τους.

Μιά λαμπριάτικη συνήθεια στα χωριά είναι να μη σηκώνεται το τραπέζι επί τρεις ημέρες, για να έχη το σπίτι άφθονία. Και μετά την τρίτη μέρα της Λαμπρής, μαζεύουν τα ψιχουλά και τ' άλλα απομεινάρια, και τα ρίχνουν στ' άμπελοχώραφα για να καρπίσουν πλούσια.

Σ' ώρισμα μέρη, όσοι έχουν πένθος βάζουν τα πασχαλινά αυγά τους μαύρα κι όχι κόκκινα, ενώ άλλου τ' αφήνουν άβαφα, λευκά.

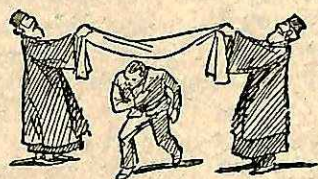
Στα παλιά τα χρόνια, στην Πόλη, ο Πατριάρχης έστελνε τον πρωτοσύγκελλό του στο Μέγαλο βεζύρη με δυο χιλιάδες κόκκινα αυγά κι έπαιρνε την άδεια να γλεντήσουν οι ραγιάδες

το Πάσχα. Το γλέντι στην Πόλη γινόταν επί τρεις μέρες στα σοκάκια του Φαναριού, όπου κατά συντεχνίες έστηναν χορούς, οι χασάπηδες, οι γουναράδες κ.λ.π. Έρχονταν πλήθος Τούρκοι να ιδούν και καμιά φορά κι ο ίδιος ο Σουλτάνος Ινκόρνιτο.

Περίφημος είναι ο μεγάλος χορός της Λαμπρής, που γίνεται σε διάφορα μέρη κι ιδιαίτερα στα Μέγαρα, ή «τράτα».

Παλαιότερα συνηθίζονταν πολύ το «κάψιμο του Ιούδα», που ήταν ένα

ανδρείκελο παράγεμισμένο μ' άχυρα, τρακατρούκες και πυροτεχνήματα. Το κρεμούσαν έξω απ' την εκκλησία τη Μεγάλη Παρασκευή και την Κυριακή του Πάσχα του έβαζαν φωτιά...

Στην Κάλυμνο, περιφέρουν τους έπιταφίους στα νεκροταφεία, και το «Αί γενεαί πάσαι. ...» κι «Η ζωή εν τάφω...» ψάλλονται απ' τα κορίτσια, ντυμένα ολόλευκα.

Το «τόπι της Λαμπρής» είναι ένα έθιμο πολλών χωριών. Το φτιάχνουν με πολύχρωμα πανιά ή με πετσι και το γεμίζουν μαλλί για να το παίξουν στο χορό της Λαμπρής.

Μιά μικρασιατική συνήθεια της Αναστάσεως είναι να κρατούν δυο

παπάδες τεντωμένο ένα μεγάλο λευκό πανί, το «ίμάτι του Χριστού», για να περάσουν από κάτω οι εκκλησιαζόμενοι.

Πολύ διαδεδομένο είναι το έθιμο να χαρίζουν οι νουνοί στους βαφτιστικούς τους κάθε Πάσχα ένα ζευγάρι καινούργια παπούτσια. Στα παλιά χρόνια χάριζαν τσαρουχάκια με κόκκινες φούντες.

Στη Μακεδονία έχουν έθιμο να μαζεύουν από τη Μεγάλη Πέμπτη τα παιδιά πολλά ξερόκλαδα, πουρνάρια και βρίζα, που τα κάνουν ένα μεγάλο σωρό στο ψηλότερο μέρος του χωριού και τους βάζουν φωτιά στην Ανάστασι.

Σε πολλά χωριά της Μακεδονίας το πρωί της Λαμπρής τρώνε ψάρια, όπως ακριβώς έκαναν οι Απόστολοι την ώρα, που πληροφορήθηκαν την Ανάστασι.

Μικρασιατικό είναι το έθιμο με τις «λαμπριάτικες κούνιες», που φτιάχνουν τα κορίτσια κι οι γυναίκες και κουνούνται την Κυριακή του Πάσχα.

Στη Μάνη, και στην Ήπειρο ζυμώνουν από μιά λαμπριάτικη κουλούρα, με «εφτάζιμο ζυμάρι», για καθέναν του σπιτιού, τους βαφτιστικούς, τους συγγενείς και τους φίλους ακόμη και γι' αυτούς που λείπουν στα ξένα.

Τα μεσαιωνικά χρόνια στη Ζάκυνθο, μόλις έδυε ο ήλιος τη Μεγάλη Πέμπτη, μαζεύονταν σε ένα σπίτι δώδεκα κοπέλλες, που έπρεπε να λέγονται Μαρίες όλες, κι έγει έγνεθαν, ύφαιναν κι έραβαν ένα βαμβάκερο πουκάμισο, δουλεύοντας όλη νύχτα, για να τήχουν έτοιμο πρίν ξημερώση. Έλεγαν πώς με το πουκάμισο αυτό έγιανε όποιος άρρωστος θα το φορούσε.

T.

Από τη Λαογραφία μας

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΨΕΥΤΕΣ

ΓΛ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

Πολλές είναι μέσα στη λαογραφία μας οι ιστορίες, που αναφέρονται σε ψεύτες ή σε αγώνες ψευδολογίας, όπου δυο ή τρία πρόσωπα βάζουν στοίχημα ποιο θα είπη τα μεγαλύτερα ψέματα. Μερικές από αυτές είναι ιδιαιτέρως διασκεδαστικές, γιατί μας δείχνουν πόση πονηρία βάζουν οι διάφοροι ψεύτες για να περάσουν μ' εύκολο τρόπο τη ζωή τους.

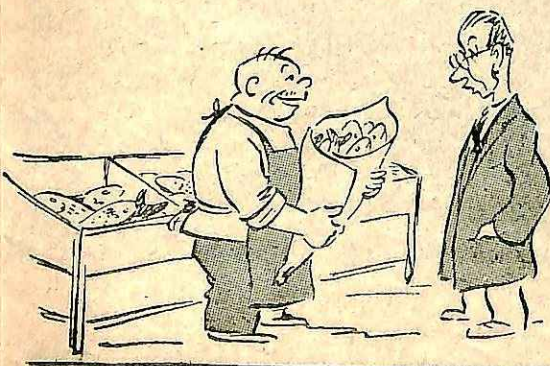
Φυσικά, όλα αυτά δεν γίνονται στην πραγματικότητα, δείχνουν μονάχα τη φαντασία του λαού μας και την διασκεδαστική του διάθεσι, μας διδάσκουν όμως συγχρόνως πόσο πρέπει πάντοτε να είμαστε προσεκτικοί απέναντι σε ανθρώπους, που δεν γνωρίζουμε. Μιά τέτοια ιστορία είναι και η ακόλουθη:

Μιά φορά τρεις ψεύτες, απεφάσισαν να κάνουν ένα τραπέζι και να βάλη ο ένας τα ψάρια, ο άλλος το ψωμί κι ο τρίτος να πληρώση το ξενοδοχείο όπου θα έτρωγαν. Ο μεγαλύτερος λοιπόν από τους τρεις πήγε ν' αγοράση ψάρια. Φτάνει στην αγορά, διαλέγει δυο όκαδες από τα καλύτερα ψάρια, ύστερα βγάζει να τα πληρώση, κοιτάζει στην τσέπη του και λέει ότι δεν έχει δέηθεν ψιλά: «'Ας έρθη μαζί μου το παιδί, λέει στον ψαρά, να φέρη τα ψάρια στο σπίτι και να του δώσω εκεί τα χρήματα».

—Καλά—καλά Κύριε, απαντά ο ψαράς, μην ανησυχήτε. 'Ας γίνη όπως θέλετε!...

Στο δρόμο που πήγαιναν με το παιδί πέρασαν μπροστά από ένα άρχοντικό: «'Ακουσε έδω, είπε ο ψεύτης στο παιδί, στάσου και περι-

—Καλέ κύριε, άς γίνη όπως θέλετε.

μενε!... 'Εγώ θα πάω μέσα ν'α ιδω τον αδελφό μου!...».

—Καλά Κύριε!...» λέει το παιδί. Πηγαίνει ο ψεύτης μέσα και λέει στην νοικοκυρά: «'Ακούστε κυρία μου, έξω είναι ένα παιδί και σ'ας γυρεύει. Μή του δώσετε σημασία, γιατί δεν είναι με τα καλά του». «Σ'ας ευχαριστώ που με ειδοποιήσατε Κύριε!...» απαντά εκείνη.

Βγαίνει αυτός έξω και λέει στο παιδί: «Δώσε μου τα ψάρια και σύ στάσου έδω και καρτέρα την νοικοκυρά. Θα βγή ν'α σε πληρώση». —Μάλιστα!...» απαντά το παιδί, που ήταν και λιγάκι χαζό. Έφυγε λοιπόν ο ψεύτης με τα ψάρια κι έμεινε μοναχό του το παιδί. Μιά στιγμή βγαίνει έξω η νοικοκυρά: «Περιμένω να με πληρώσετε...» λέει το παιδί. —Τι να σε πληρώσουμε, απαντά η νοικοκυρά, τρελλός είσαι!— «Μά θέλω να μου δώσετε τα χρήματα για τα ψάρια!»

—Θα μου δώσετε άλλες δυο όκαδες...

—«Α... καλά μ'ας το είπε εκείνος ο άνθρωπος ότι δεν είσαι στα λογικά σου! Πήγαινε από δω να μη βάλω τις δουλες μου και σε τσακίσουν στο ξύλο.» Τί να κάνη και το κακόμοιρο το παιδί; Σηκώθηκε κι έφυγε με σκυμμένο το κεφάλι.

Ο δεύτερος, όπως είχαν συμφωνήσει, πήγε στον ψωμά: «'Ηρθα του είπε, να δώ τί σ'ας χρεωστώ».

—«Δεν μου χρωστάτε τίποτα, λέει ο ψωμάς.—«Τί λες Χριστιανέ μου; 'Εγώ ξέρω πώς έστειλα προχτές τον υπηρέτη μου και σου ζήτησε δυο όκαδες ψωμί βερεσέ». Κοιτάζει ο ψωμάς τα βιβλία του, δεν βρίσκει κανένα λογαριασμό: «'Εγώ, πάντως, επέμεινε εκείνος, είμαι βέβαιος. Λοιπόν σημειώστε το, γιατί θα μου δώσετε άλλες δυο όκαδες τώρα και θα σ'ας τα πληρώσω αύριο όλα μαζί».

—Σύμφωνοι, λέει ο Ψωμάς και σκέπτεται με πονηρία ότι θα πληρωθή τις δυο όκαδες παραπάνω, χωρίς να καταλάβη την άπάτη του ψεύτη.

Σιγά-σιγά ανοίγουν την πόρτα και φεύγουν κι οι τρεις.

Ο τρίτος πηγαίνει στο ξενοδοχείο και λέει στον ξενοδόχο: «'Ακουσε έδω, άπόψε θαρθώ με δυο φίλους μου να φάμε το βράδυ όλοι μαζί. Θα φέρωμε και ψάρια να μ'ας τηγανίσετε κι ότι άλλο χρειαστή θα το πάρωμε από δω. Κοιτάξτε να μ'ας περιποιηθήτε, γιατί θα πληρώσωμε καλά».

Το βράδυ λοιπόν οι τρεις ψεύτες πηγαίνουν στο ξενοδοχείο, και ζητούν, τι θέλει ή καρδιά τους. Στο τέλος ανεβαίνει επάνω ο υπηρέτης του ξενοδόχου να φέρη τον λογαριασμό. Αρχίζουν αυτοί μεταξύ τους τον καυγά, συνηνοχημένοι από πρίν: «'Οχι, έγώ θα πληρώσω, όχι, έγώ θα πληρώσω!...». Φώναζαν όλοι μαζί και μάλλωναν ποιός θα πληρώση τα έξοδα. Δένουν ύστερα τα μάτια του δούλου και συμφωνούν όποιον πιάση πρώτον ο δούλος, εκείνος να πληρώση. Την ώρα λοιπόν που ο δούλος γελώντας δέχεται να παίξουν το μικρό αυτό άσπτείο, εκείνοι σιγά-σιγά ανοίγουν την πόρτα και φεύγουν κι οι τρεις. Κατεβαίνουν κάτω και καληνυχτίζουν τον ξενοδόχο, που τους ευχαριστεί για την προτίμησι.

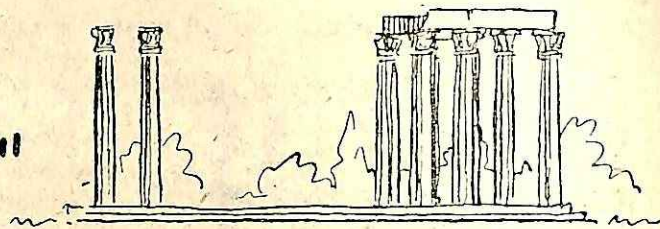
Περιμένει τώρα ο ξενοδόχος τον υπηρέτη να του φέρη τα χρήματα, περιμένει, τίποτα. Εκείνος ο δυστυχισμένος με δεμένα τα μάτια έψαχνε ακόμα να βρή ένα από τους τρεις.

Επί τέλους ο ξενοδόχος χάνει την ύπομονή του, ανεβαίνει άπάνω και τότε τον αρπάζει από το χέρι ο υπηρέτης του φωνάζοντας: «'Α!... Σ' έπιασα!... 'Εσύ θα πληρώσης...»

—Τί λες βρέ, άνόητε; τον τραντάζει ο ξενοδόχος, τί παραμιλάς έδω; Του λύνει τα μάτια, τον έρωτά, καταλαβαίνουν τί έπαθαν, αλλά είναι άργά πιά. Οι τρεις φίλοι ήταν κιόλας μακριά και γελούσαν με τα παθήματα του ψαρά, του ψωμά και του ξενοδόχου, που στάθηκαν τόσο άνόητοι και τους πίστεψαν. 'Αλλά τί τα θέλετε; Δεν θα γελάνε πάντα. Θάρρη μιά μέρα που θα πληρώσουν ακριβά την άπάτη και την ψευτιά τους, γιατί όπως λέει κι ο κλέφτης τον πρώτο χρόνο χαίρονται».

"ΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΟΣ ΤΟΥΣ ΣΤΥΛΟΥΣ..."

Π. Π. ΚΑΛΟΝΑΡΟΥ

«...Μοῦ ἔκαμαν μεγάλην αἴσθησι οἱ γιγαντιαῖοι ἐκεῖνοι στῦλοι. Πήγαινα συχνά καὶ καθόμουν ἀνάμεσά τους γιὰ νὰ ἀκούω τὴ βοή τοῦ ἀνέμου. Κανένα ἀρχαῖο ἱερὸ δὲν ἀποσπᾷ τόσο σεβασμό, ὅσο τὸ πεδίο αὐτό, ὅπου ὁ Ναὸς τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς τοῦ Ἀδριανοῦ. Τὰ μεγαλειώδη ἐρείπιά του ἀνυψώνουν τὴν ἀνθρώπινη σκέψι. Στὸν καιρὸ του ἦταν ἓνα θαυμάσιο δημιούργημα μὲ κολοσσιαῖες ἀναλογίες. Ἡ ἐξάριετη κιονοστοιχία του εἶχε περίμετρο τεσσάρων σταδίων (σχεδὸν 800 μ.). Ἦταν τὸ ὠραιότερο οἰκοδόμημα τῶν Ἀθηναίων. Τὴν κατασκευὴ τοῦ ἄρχισε ὁ Πεισίστρατος. Σταμάτησε ὅμως τὸ ἔργο καὶ συνεχίσθηκε σὲ διάφορες ἐποχές ὕστερα, γιὰ νὰ τελειώσῃ ἐπὶ Ἀδριανοῦ...».

Αὐτὰ γράφει στὸ βιβλίο του «ταξίδι στὴν Ἑλλάδα» ὁ περίφημος Γάλλος περιηγητὴς Πουκεβίλ, ποὺ βρισκόταν στὴν Ἀθήνα τὸ 1800. Τότε ὅπως καὶ σήμερα, σώζονταν 16 στῦλοι ἀπὸ τοὺς 120, ποὺ εἶχε στὴν Ἑλληνιστικὴ ἐποχή, ὁ ναὸς τοῦ Ὀλυμπίου Διός, ὁ μεγαλύτερος ἀπ' ὅσους ἔχουν ἀνεγερθῇ γιὰ τὸν Πατέρα τῶν Θεῶν, ὁ ναὸς ποὺ ἐλάμπρυνε τὴν πόλι τῶν Ἀθηναίων μὲ τὴ μεγαλοπρέπειά του.

Γιὰ τὴν τύχη τῶν ὑπολοίπων 104 στύλων δὲν εἶναι ἐξακριβωμένο τίποτε ἐκτὸς ἀπὸ τὸ γκρέμισμα ἐνὸς ἀπ' αὐτοὺς τὸ 1759 ἀπὸ τὸν Τουρκοαθηναῖο βομβάρδο Τζισταράκη. Ὁ στῦλος αὐτὸς ἔγινε ἀσβέστης καὶ χρησιμοποιήθηκε στὴν οἰκοδόμησι τοῦ τζαμιοῦ στὸ Μοναστηράκι. Λένε πῶς καὶ τοὺς ἄλλους στῦλους οἱ Τούρκοι τοὺς γκρέμισαν καὶ τοὺς ἔκαμαν ἀσβέστη.

Τὸ περίεργο εἶναι ὅτι ὕστερα ἀπὸ τὴν καταστροφὴ τοῦ στύλου ἐκεῖνου ἐνέσκηψε στὴν Ἀθήνα ἡ πανώλης, ποὺ τὴν ἔφερε κάποιος Τούρκικος πλοῖο. Καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ποὺ πίστευαν πῶς κάτω ἀπὸ τοὺς στῦλους ἦταν θαμμένες διάφορες ἀρρώστειες ἀπὸ τ' ἀρχαῖα χρόνια, ἀπέδωσαν τὴν ἐπιδημία στὸ γκρέμισμα τοῦ στύλου. Ἡ πεποίθησις μεταδόθηκε καὶ στοὺς Τούρκους, ποὺ θεωροῦσαν τὰ ἀρχαῖα μνημεῖα γιὰ δημιουργήματα ὑπερφυσικῶν δυνάμεων. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦ-

ταν νὰ φύγῃ ἀπ' τὴν Ἀθήνα κακὴν κακῶς ὁ βομβάρδος Τζισταράκης, πρὸ τῆς γενικῆς κατακραυγῆς, ποὺ προκάλεσε ὁ βανδαλισμὸς του.

Πλαῖ στοὺς στῦλους βρισκόταν τότε μιὰ παλαιότατη ἐκκλησία, ὁ «Ἁγίος Γιάννης στὶς Κολῶνες». Ὁ μέγας ἀθηνολάτρης Καμπούρογλου, κάποτε ποὺ ἀνέβηκε ἐπάνω στοὺς στῦλους ἀπὸ σκαλωσιές, ποὺ εἶχαν φτιάξει γιὰ νὰ τοὺς στερεώσουν, εἶδε βυζαντινὰ ἐπιγραφικὰ ἀκίδογραφήματα εὐχῶν στὴ Θεοτόκο καὶ τὸν Ἅγιο Ἰωάννη, χαραγμένα ἀπὸ τὴ στέγη τοῦ ναοῦ ἐκεῖνου.

Πολὺ πρὶν ἀπὸ τὸν Καμπούρογλου στὴν πρώτη περίοδο τῆς Τουρκοκρατίας, ἀνέβηκε πάνω σ' ἓνα στῦλο κάποιος μιμητὴς τοῦ Ἁγίου Συμεῶν τοῦ Στυλίου. Αὐτὸς ὅμως δὲν κατέβηκε ποτέ. Κάθε μέρα κρεμοῦσε ἓνα καλάθι κι οἱ χριστιανοὶ τοῦ ἔβαζαν φαγητό, ὥσπου πέθανε. Πολὺ ἀργότερα, μιμήθηκε αὐτὸν ἓνας Χότζας. Ἀνέβηκε στὸν ἴδιον στῦλο, ἔχτισε μάλιστα καὶ κελί. Ἀπὸ τότε καθιερώθηκε ν' ἀσκητεύουν πάνω στοὺς στῦλους Χοτζάδες, ὡς τὴν Ἐπαναστάσι.

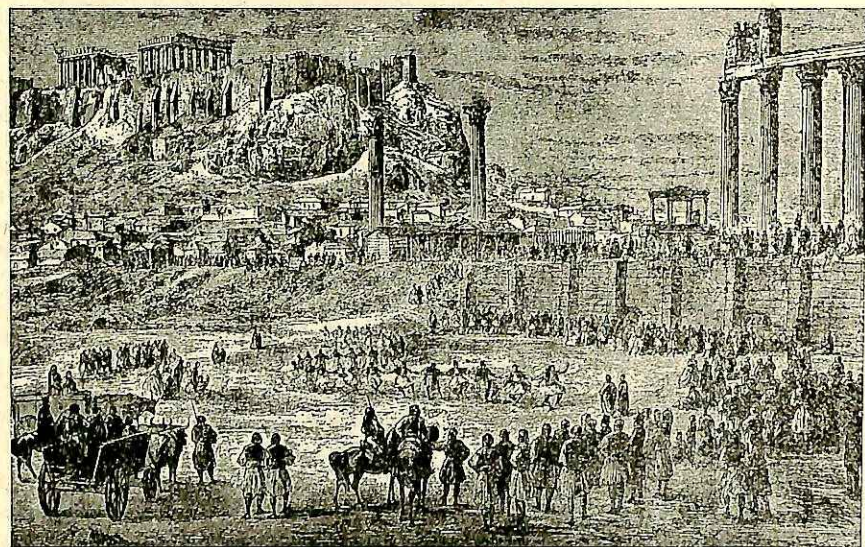
Στὸν ἀνοιχτὸ χῶρο τῶν στύλων

γινόταν τὸ πολυθρύλητο «τζιρίτι», τὸ θεαματικώτατο παλὴ ὀθωμανικὸ ἀγώνισμα. Γυμνασμένοι ἵππεις μάχονταν μὲ κοντάρια. Τὸ ἔθιμο ἐπανῆλθε μ' ἄλλη μορφή ἐπὶ Ὀθωνος.

Τὴν νύκτα τῆς 14ης Ὀκτωβρίου τοῦ 1852 ξέσπασε μιὰ ἀπὸ τὶς φοβερότερες καταιγίδες, ποὺ ἔχει δῆ ἡ Ἀθήνα, μιὰ τρομακτικὴ λαίλαπα, ποὺ ξεριζώσε δέντρα καὶ σάρωσε στέγες. Τὴν ἐπομένην, «... εἶδομεν πρηνὴ τὸν γίγαντα τοῦτον, αἰῶνων εἴκοσι δύο, φέροντα 18 σπονδύλους παμμεγέθεις...», γράφει γιὰ τὸν πεσμένο ἀπὸ τότε στῦλο ὁ Ἰωάννης Φιλήμων.

Στὰ παλὰ χρόνια, σ' ἓνα καφεενάκι, κοντὰ στοὺς στῦλους σύχναζαν οἱ Ἀθηναῖοι ποιηταί, ὁ Ἀχιλλεὺς Παράσχος, ποὺ περπατῶντας στὸ χῶρο τοῦ ναοῦ ἐπλεκε τοὺς ρωμαντικούς στίχους του, ἀλλὰ κι ὁ Σουρῆς:

«Βαρεῖ ἀξάπλωμένος εἰς τοῦ Διὸς τοὺς (στῦλους)
σὰν θεριακλῆς σουλτάνος τὸ ναργιλὲ (ρουφῶ...
...Ἄλλ' ἢ μπορεῖ καμμία κολῶνα νὰ (γλιστρήσῃ)
ὥσὰν κι αὐτὴν τὴν ἄλλη, ποὺ ἔπεσε (μιὰ μέρα)
καὶ παίρνω τὸ μαρκοῦτσι καὶ πᾶω (πᾶρα πέρα».

Πανηγύρι στοὺς στῦλους τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς κατὰ τὰ μέσα τοῦ περασμένου αἰῶνος.

ΚΙΝΗΣΙΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

Μήνυμα τοῦ Δ/ντοῦ Ε.Σ.Ν. τοῦ Συνδέσμου
τῶν Ἑρυθρῶν Σταυρῶν κ. Ch. A. Schusselé

Γενεὺ 10.3.1960

Πρὸς τοὺς Ἑλληνας Ἐπιθεωρητὰς Σχολείων Μέσης
καὶ Δημοτ. Ἐκπαιδύσεως καὶ τοὺς Ἑλλήνας Ἐκπαι-
δευτικούς.

Ὅτε ἤμην εἰς τὰς Ἀθήνας τὸν παρελθόντα Σεπτέ-
μβριον, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ Διεθνoῦς Συνεδρίου τοῦ
Ἑρυθροῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς
τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος, ἐπεθύμουν πολὺ νὰ
σὰς ἐκφράσω προσωπικῶς τὰς θερμὰς μου εὐχαριστίας
διὰ τὰς ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας προσφέρετε εἰς τὸν Ἑρ-
υθρὸν Σταυρὸν Νεότητος.

Εἶχα τὴν τύχην νὰ ἐπισκεφθῶ ἐπανειλημμένως τὴν
χώραν σας—τὸ πρῶτον κατὰ τὸ 1945, μετὰ τὰ τραγικὰ
γεγονότα, τὰ ὁποῖα γνωρίζετε καλλίτερον ἐμοῦ—καὶ ὡς
ἐκ τούτου εἶμαι εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμῶ τὸ μέγεθος τοῦ
ἐπιτελεσθέντος ἔργου, ὑπὸ δυσμενεστάτας μάστιχα
πολλάκις συνθήκας, μὲ πνεῦμα παραδειγματικῆς στορ-
γῆς καὶ αὐταπαρνήσεως.

Εἰς ἐκδήλωσιν τιμῆς πρὸς τὸ ἔργον σας ἀπευθύνω
πρὸς ὑμᾶς τὸ παρὸν μήνυμα.

Αἱ ὀλίγαι αὐταὶ γραμμαὶ δὲν ἐκφράζουν μόνον τὴν
εὐγνωμοσύνην καὶ τὸν θαυμασμὸν τοῦ Συνδέσμου τῶν
Ἑρυθρῶν Σταυρῶν, ἀλλὰ εἶναι καὶ ἐκκλησίαι ὅπως πα-
ραμείνετε σταθερῶς πιστοὶ εἰς τὸ προσκλήτηριον τοῦ
Ἑρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος.

Τὰ στελέχη τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ Νε-
ότητος, οἱ Ἕλληνες Ἐκπαιδευτικοί, κατέχουν πράγματι
τὴν καλλιτέραν θέσιν μεταξὺ τῶν συνεργατῶν μας καὶ
δύνανται νὰ ὑπολογίζωνται πάντοτε εἰς τὴν βοήθειάν μας
κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς των.

Περαιῶν, παρακαλῶ ὑμᾶς. κ.κ. Ἐπιθεωρηταὶ καὶ
Ἕλληνες Ἐκπαιδευτικοί, ὅπως διαβιβάσετε πρὸς τοὺς
Ἕλληνας Ἑρυθροσταυρίτας μαθητάς, μαζί μὲ τὰς κα-
λῆράς μου εὐχάς, τὰς εὐχαριστίας μου διὰ τὴν λαμ-
πρὰν συμβολὴν των εἰς τὴν ἐπικράτησιν τῶν Ἑρυθρο-
σταυρικῶν ιδεῶν.

Ch. A. Schusselé
Δ/ντῆς Ε.Ε.Σ.Ν. Λίγκ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΟΥ ΛΑΜΒΑΝΟΜΕ

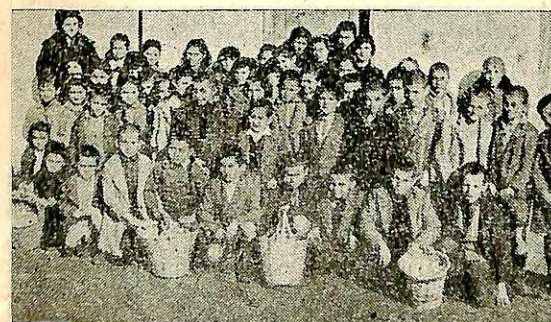
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΝΑΔΑ

Τορόντο, 9/2/1960

Μετὰ ἀπὸ ἓνα θαυμάσιο ταξίδι εἰς 12 χώρας τῆς Ἑυρώπης
καὶ τῆς Ἑγγύς Ἀνατολῆς ἐπανῆλθον εἰς Καναδὰν μὲ ἡξη-
μένον θαυμασμὸν διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Θὰ ἐνθυμούμαι ἐπὶ πολλὸν χρόνον τὴν εὐγενῆ φιλοξενίαν
τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ καὶ τὰς φροντίδας, ποὺ κατεβάλατε
διὰ νὰ καταστήσετε τὴν εἰς Ἀθήνας διαμονὴν μου ὅσον τὸ
δυνατὸν εὐχάριστον καὶ ἐπωφελεῖ.

Ἡ ἔνθουσιασμός των Ἑλλήνων Ἑρυθροσταυριτῶν τῶν
Σχολείων, ποὺ ἐπεσκέφθην, θὰ εἶναι δι' ἐμὲ ἐπὶ μακρὸν ἡ πλέον
εὐχάριστος ἀνάμνησις τῆς ζωῆς μου.

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ.
Λεονταρίου Ἀ' Καρ-
δίτσας μὲ δῶρα διὰ
τὰς ἀνάγκας τοῦ
Νοσοκομείου Καρ-
δίτσας.
Juniors of Elem.
School Leontarion
with gifts for the
hospital in Kardi-
tsa.

Πολλάπλως αἰσθάνομαι τὸν ἑαυτὸν μου συνδεδεμένον μὲ
τὸν Ἑλληνικὸν λαόν.
Ἡ ἐπίσκεψίς μου εἰς τὰς Ἀθήνας ὑπῆρξε ἀναμφιβόλως
τὸ πλέον ἐνδιαφέρον σημεῖον ὁλοκλήρου τοῦ ταξιδίου μου.

Clare Routley

Ἐπόπτης Ἑπαγγελματικῆς ἐξελέξεως τῶν Ἐκπαι-
δευτικῶν καὶ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. τοῦ Ὀντάριο.

ΚΑΝΑΔΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

Τορόντο, 16/2/1960

Ὁ κ. Routley ἐπέστρεψε εἰς Καναδὰν μετὰ ἀπὸ ἓνα ἐκτε-
ταμένον καὶ καρποφόρον ταξίδιον εἰς Ἀφρικὴν, Μέσην Ἀνατο-
λὴν καὶ Ἑυρώπην καὶ ἐξεδήλωσε παντοιοτρόπως τὴν ἀπό-
λυτον ἱκανοποίησιν του διὰ τὸ θαυμάσιον πρόγραμμα τῆς
ἐν Ἑλλάδι βραχείας διαμονῆς του.

Μετὰ τιμῆς

W. Stuart Stunbury
Ἐθνικὸς Διοικητὴς

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΡΥΘΡΩΝ ΣΤΑΥΡΩΝ

Γενεὺ 10/2/60

Ἐλάβομεν τὰ 3 Λευκώματα τῶν Σχολείων Ἀ' Γυμνασίου
Θηλέων Ἀθηνῶν, Ἰδιωτικῆς Σχολῆς «Παντάνασσα» Πειραιῶς
καὶ 3ου Δημοτ. Σχολείου Ἀλεξανδρουπόλεως, τὰ ὁποῖα μᾶς
ἀπεστείλατε διὰ τὴν διαρκὴ ἐκθεσίμ μας.

Εἶναι, ὡς συνήθως, ὅπως καὶ συμμετοχὴ σας, ὥραϊα
δείγματα διεθνῶν ἀνταλλαγῶν καὶ μὲ ὑπερπρόθυμους θὰ τὰ
ἐπιδεικνύωμεν εἰς τοὺς πολυπληθεῖς ἐπισκέπτας τῶν Κεντρικῶν
μας Γραφείων.

Παρακαλοῦμεν ὅπως διαβιβάσετε τὰ συγχαρητήριά μας
εἰς τοὺς καλοὺς Ἑρυθροσταυρίτας διὰ τὴν πλουσίαν φαντασίαν
των καὶ τὴν λαμπρὰν καὶ πρωτότυπον ἐργασίαν των, διὰ
τὴν ὁποῖαν δικαιούνται νὰ εἶναι ὑπερήφανοι.

C. A. Schusselé
Δ/ντῆς Ε.Ε.Σ.Ν. Λίγκ

ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Λονδίνο 11/2/1960

Σὰς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὰ 3 ὠραιότατα Λευκώ-
ματα (τῶν Σχολείων Ἀ' Γυμνασίου Θηλέων Ἀθηνῶν, Ἰδιω-
τικῆς Σχολῆς Κρεατσούλη καὶ Γυμνασίου Θηβῶν), τὰ ὁποῖα
μᾶς ἀπεστείλατε διὰ τὴν ὀργανομένην τὸν προσεχῆ Ἰού-
λιον ἐκθεσίμ μας, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ Διεθνoῦς Συνεδρίου Ἑρυθρο-
σταυριτῶν.

Σὰς εἰμεθα πολὺ εὐγνωμόνες διὰ τὴν ἀποστολὴν των,
καὶ εἰμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ γίνωνται ἀντικείμενον θαυμασμοῦ ἀπὸ
τοὺς ἐπισκέπτας τῆς ἐκθέσεως.

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ Συνεδρίου τὰ ἐν λόγῳ Λευκώματα
θὰ ἀποτελέσουν μέρος τῆς διαρκoῦς ἐκθέσεώς μας ἀπὸ τὴν
ὁποῖαν θὰ τὰ δανείζωνται τὰ μῆματά μας διὰ τὰς ὑπ' αὐτῶν
ὀργανομένας κατὰ καιροὺς ἐκθέσεις.

M. E. Jones
Δ/τρια τοῦ Βρεττανικοῦ ΕΣΝ

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ.
Ἀργυροποτάμου
Ἀ' Λαρίσης διδά-
σκονται τὸν ἐμβο-
λισμὸν τῶν δέν-
δρων.
Juniors of Elem.
School Argyropo-
tamos Larissa
grafting trees.

ΩΡΕΑΙ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΩΝ

- 1) Τὸ βον Δημ. Σχολεῖον Ἀμαλιάδος, διὰ τὸ Ὁρφανοτροφεῖον Ἀγίου Νικολάου Σπάτων Ἡλείας 5 χαρτοκιβώτια με δῶρα καὶ παιχνίδια.
- 2) Τὸ 30ον Δημ. Σχολεῖον Β'. Περιφ. Πειραιῶς, διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Στουρνάρας Εὐρυτανίας 3 χαρτοκιβώτια με σχολικά καὶ λοιπὰ εἶδη βοηθείας.
- 3) Ἡ Δημ. Ἐμπορικὴ Σχολὴ Θηλέων Ἀθηνῶν, διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Γολεμίου Ναυπακτίας 2 δέματα με εἶδη βοηθείας.
- 4) Τὸ Β'. Γυμνάσιον Θηλέων Ἀθηνῶν, διὰ τὸ Γυμνάσιον Θηλέων Κομοτηνῆς 1 δέμα με εἶδη βοηθείας.
- 5) Ἡ Ἰδιωτικὴ Σχολὴ Σαλβάνου Ἀθηνῶν, διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Δεσποτικοῦ Δωδώνης 2 δέματα με 50 παιδικὰ μπλουζέες.
- 6) Ἡ Ἰδιωτικὴ Σχολὴ Κρεατσούλη-Σταυράκη Γλυφάδος, διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Λεχόβου Ἀμυνταίου 5 δέματα με εἶδη βοηθείας.
- 7) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Οἰνουσσῶν Χίου, διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Κυπαρισίου Λογγανίου Σπάρτης 2 χαρτοκιβώτια με εἶδη βοηθείας.
- 8) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Φάρσων Κεφαλληνίας, διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Μαυρονόρους Γρεβενῶν 1 δέμα με γραφ. ὕλην.
- 9) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Κάτω Χωρίου Ἱεραπέτρας Κρήτης διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Ἀγ. Μάρκου Κιλκίς 1 δέμα με σχολικά εἶδη.
- 10) Τὸ 3ον Δημ. Σχολεῖον Νιγρίτης, διὰ τὸ Ὁρφανοτροφεῖον «Λευκὸς Σταυρὸς» τῆς πόλεως 145 τεμάχια γραφ. ὕλης.
- 11) Τὸ Ζάννειον Ὁρφανοτροφεῖον Πειραιῶς, διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Ραδοβυζίου Ἰωαννίνων, 2 σάκκους καὶ 2 χαρτοκιβώτια με εἶδη ἱματισμοῦ.
- 12) Τὸ 18ον Δημ. Σχολεῖον Α' Περιφ. Ἀθηνῶν, διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Ἀκρῆς Ἐλασσόνας, 2 χαρτοκιβώτια με εἶδη βοηθείας.
- 13) Αἱ ἐρυθροσταυρίτισσαι μαθήτριαι τῆς 13ης ὁμάδος Ε.Σ.Ν. Γυμνασίου Τυρνάβου, διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Παναγίας Γρεβενῶν, 1 δέμα με γραφικὴ ὕλην.

Διὰ τοὺς σεισμοπαθεῖς τοῦ Ἀγαθίρ

Ἡ αὐθόρμητος καὶ συγκινητικὴ προθυμία τῶν Ἑλλήνων Ἐρυθροσταυριτῶν πρὸς βοήθειαν τῶν θυμάτων τοῦ σεισμοῦ τοῦ Ἀγαθίρ, μαρτυροῦσα τὴν ἐμπέδωσιν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν τῶν ὑψηλῶν ἀρχῶν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἐκδηλοῦται μετὰ τὴν ἀναγγελίαν τῆς συλλογῆς μικρῶν ποσῶν. Μέχρι τῆς στιγμῆς, πού γράφονται αἱ γραμμαὶ αὐταί, ἀνήγγειλαν τὴν συλλογὴν τοιούτων αἱ ὁμάδες Ε.Σ.Ν. τοῦ Β' Γυμνασίου Θηλέων καὶ Γ' Γυμνασίου Ἀρρένων Ἀθηνῶν. Αἱ ὁμάδες τοῦ Α' Γυμνασίου Θηλέων Ἀθηνῶν ἀπέστειλαν ἤδη δρχ. 1500 μετὰ τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν:

Ἀθῆναι τῇ 16-3-60

Ἀγαπητά μας ἀδελφια,

Στ' ἀλήθεια νοιώσαμε μεγάλο πόνο καὶ βαθύτατα αἰσθήματα συμπαθείας ἀκούοντας ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο καὶ διαβάζον-

ζοντας ἀπὸ τὶς ἐφημερίδες τὰ θλίβερά γεγονότα τῆς πόλεώς σας.

Πιστεύουμε, ὅτι ἡ σκέψις μας εἶναι διαρκῶς μαζί σας καὶ διτνοεῶς ζοῦμε τὸ δικό σας μαρτύριο.

Τὸ μαρτύριο αὐτὸ ἦταν κάποτε καὶ δικό μας, τὴν ἐποχὴ πού τὴ δική μας Πατρίδα καὶ τὰ δικά μας ὄμορφα νησιά κατέστρεφαν οἱ σεισμοί.

Ὁ κοινὸς πόνος γίνεται ἀλυσίδα, ἡ ὁποία συνδέει ἀρηκτα τὶς δικές μας ψυχὰς μετὰ τὶς δικές σας καὶ τὶς κάνει νὰ ὑποφέρουν. ὅταν σκέπτονται τὴν εἰκόνα, τὴν ὁποία θὰ παρουσιάσῃ τώρα, ἡ ἄλλοτε ὥραία πόλις σας.

Ἡ ὁμορφιά τῆς προεκάλεσε τὴ ζήλεια τῆς ἀδυσώπητης μοίρας, πού ὑπὸ μορφήν σεισμῶν σκόρπισε παντοῦ τὴν ἐρημιά καὶ τὸ θάνατο.

Ἄς ἐλπίσουμε, ὅτι κανεὶς δὲν θὰ χάσῃ τὸ θάρρος του καὶ, ὅλοι ἐσεῖς, μετὰ συμπαραστάτας ὅλους ἐκείνους, πού σὰς ἀγαποῦν θὰ μπορέσετε νὰ ξανακτίσετε τὴν παλιὰ καὶ ἐρειπωμένη πόλιν καὶ θὰ χαρίσετε σ' αὐτήν, τὴν αἰγλή καὶ εὐθυμερία, πού γνώρισε.

Με ἀγάπην

Ἡ Ὁμάς Ε.Ε.Σ.Ν.

τοῦ Α' Γυμνασίου Θηλέων Ἀθηνῶν

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΗΤΕ, ΟΤΙ:

1) Πρέπει νὰ στέλλετε εἰς τὰ Γραφεῖα μας σύντομον περιλήψιν τῆς Ἐρυθροσταυρικῆς δράσεως τῶν μαθητῶν γιὰ νὰ τὴν δημοσιεύωμε εἰς τὸ Περιοδικὸ καὶ νὰ ἐνημερώνωμε σχετικῶς τὴν Γενεήν.

2) Ὑπάρχουν εἰς τὰ Γραφεῖα μας ὥραία μεταλλικὰ σήματα Ε.Σ.Ν. ἀντὶ 0,50 δρχ. ἕκαστον, τὰ ὁποῖα ἀποστέλλονται κατόπιν παραγγελίας καὶ ἀποστολῆς τοῦ ἀντιτύπου.

3) Τὰ ἐμβλήματα διὰ τὸ Περιοδικὸν νὰ μὴ στέλλωνται προσωπικῶς, ἀλλὰ ἀπὸ προσωπῶς, Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος, ὁδὸς Λυκαβηττοῦ 1, διότι ἄλλως δυσχεραίνεται ἡ εἰσπραξίς.

4) Ἐπιστροφὰι φυλλαδίων Περιοδικοῦ γίνονται δεκταὶ μόνον μέχρι τέλους τοῦ ἐπομένου μηνός, δηλ. φυλλάδια τοῦ Ἀπριλίου ἐ.ε. θὰ γίνονται δεκτὰ μόνον μέχρι τέλους Μαΐου κ.ο.κ.

5) Πρέπει νὰ ἐπιστραφοῦν συμπληρωμέναι τὸ ταχύτερον αἱ καταστάσεις ἐγγραφῆς Ἐρυθροσταυριτῶν καὶ τὰ Γεν. δελτία.

6) Πωλεῖται εἰς τὰ Γραφεῖα μας τὸ βιβλίον Πρώτων Βοηθειῶν ἀντὶ 7.50 δρχ. Διὰ τὰς ἐπαρχίας ἐπὶ πλεόν 2.50 δρχ. διὰ ταχ/κά.

7) Τὰ λευκώματα Σχολ. ἀλληλογραφίας πρέπει νὰ σταλοῦν πρὸ τῆς λήξεως τοῦ τρέχ. σχολ. ἔτους εἰς τὰ γραφεῖα μας διὰ νὰ καταστήθῃ δυνατὴ ἡ ἐγκαιρὸς μετάφρασίς των καὶ ἐν συνεχείᾳ, μετὰ τὴν βράβευσίν των, ἡ ἀποστολὴ τούτων εἰς τὸν προορισμὸν των, ὅπου ἐνέφρεϊ τοῦ νέου σχολ. ἔτους.

8) Αἱ ἐκθέσεις δράσεως διὰ τὸν διαγωνισμὸν «Ἀχιλλεύς Κύρου» σχολ. ἔτους 1959/60 πρέπει νὰ ὑποβληθοῦν ἐγκαίρως καὶ συμφώνως πρὸς τὰς δοθείσας εἰς τὸ τεύχος Νοεμβρίου ὁδηγίας, διὰ τῶν κ.κ. Ἐπιθεωρητῶν.

ΔΡΑΣΙΣ ΟΜ'ΑΔΩΝ ΕΕΣΝ

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου Παρρατήματος Γουμένισσης φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου των καὶ τὴν ἰδιότην των. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Τὰ Χριστούγεννα προσέφεραν τρόφιμα, τὰ ὁποῖα ἀγόρασαν μετὰ χρήματα ἰδικά των, εἰς 2 παχὰς οικογενεῖας τῆς κομποπόλεως. Ἐπίσης ἐπισκέφθησαν τὸ Ἐθνικὸν Νοσοκομεῖον ὅπου ἐψυχαγωγῶσαν τοὺς νοσηλευμένους εἰς αὐτό.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Ἀναρράχης Ἐορδίας ἐκαθάρισαν τοὺς δρόμους ἀπὸ τὶς λάσπες καὶ ἀνοίξαν εἰς τὰ πλάγια αὐλάκας. Ἐφύττευσαν εἰς τὴν μαθητικὴν κατασκήνωσιν τῆς περιφέρειας τῶν 250 πεύκα, 150 ἀμυγδαλεὶς καὶ 100 καρυδιὰς καὶ λεύκες. Κατεσκεύασαν προσωρινὰ ἀποχωρητήρια. ἔκοψαν ξύλα καὶ τὰ προσέφεραν εἰς γράβας ὅ χωρίου των. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνατοῦς. Ἐπισκέφθησαν ἀσθενεῖς συμμαθητὰς των.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Βαρίκου Ἀμυνταίου κατὰ τὰς ἐορτὰς τῶν Χριστουγέννων ἐπισκέφθησαν τὰ Στρατιωτικὰ φυλάκια εἰς τὰ Ἑλληνοβουλγαρικὰ σύνορα καὶ διένειμαν εἰς τοὺς στρατιώτας 40 δέματα.

Αἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθήτριαι τοῦ Γυμνασίου Θηλέων Ἐδέσσης συνέλεξαν 1080 δρχ. καὶ ἱματισμὸν ὑπὲρ 2 καταστραφειῶν ὑπὸ πυρκαϊᾶς οικογενειῶν τῆς πόλεως των. Ἐπίσης προσέφεραν 80 βιβλία μεταχειρισμένα, εἰς τὰ παιδιὰ τοῦ Ἀγροτικοῦ Ὁρφανοτροφείου Ἐδέσσης καὶ 16 κοινὰς, 38 παιχνίδια καὶ 15 τόπις, τὰ ὁποῖα διένειμαν εἰς τὰ παιδιὰ τοῦ Ἀσύλου Κυριῶν καὶ Δεσποινίδων Ἐδέσσης.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Πολυκάρας Καστορίας φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἰδιότην των. Ἐβοήθησαν εἰς τὸ ἀνοιγμὰ 700 λάσκων πρὸς φύτευσιν ἀκακίων. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο, εἰς τὸν ὁποῖον ἐφύττευσαν 60 μικρὰς λεύκας καὶ 1000 ἀμυγδαλὰς πρὸς δημιουργίαν ὁπορείου. ἔχουν σχολ. φαρμακεῖον καὶ παρέχουν τὰς πρώτας βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Τὰ χρήματα, ἀπὸ τὰ κάλαντα διένειμαν διὰ τὴν προκοδότησιν μιᾶς ἀπόρου τῆς περιοχῆς τοῦ Σχολείου των.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Α' Δημοτ. Σχολείου Δράμας φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τῶν ἔχουν Σχολ. φαρμακεῖο. Ἐπισκέφθησαν τοὺς ἀσθενεῖς συμμαθητὰς των εἰς τὰς οἰκίας των καὶ τὸ Κεντρικὸν Νοσοκομεῖον τῆς πόλεως καὶ τοὺς προσέφεραν δῶρα. Ἐπίσης ἐπισκέφθησαν τὸ Γηροκομεῖον Δράμας, ὅπου διένειμαν δέματα μετὰ διάφορα εἶδη. Ὁργάνωσαν Χριστουγεννιάτικην ἐορτήν, κατὰ τὴν ὁποῖαν διένειμαν παιχνίδια, τὰ ὁποῖα κατεσκεύασαν μόνοι τους, εἰς τοὺς ἀπόρους μαθητὰς τῶν μικρῶν τάξεων. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Μεσολακκίᾶς Σερρών ἐφύττευσαν 200 κυπαρίσσια, 200 ἀκακίαις καὶ 300 λεύκας εἰς διαφόρους χώρους. ἔχουν μαθητικὸν κουρεῖο. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο τὸν ὁποῖον περιέφεραν. Ἐπισκέφθησαν ἀπόρους καὶ ἀσθενεῖς συμμαθητὰς των, τοὺς ὁποῖους καὶ ἐβοήθησαν.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Νίκης Νεστορίου φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τοῦ χωρίου των. Μετὰ τὰ χρήματα ἀπὸ τὰ κάλαντα ἀγόρασαν σχολ. φαρμακεῖο καὶ παρέχουν τὰς πρώτας βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο, τὸν ὁποῖον περιέφεραν καὶ ἐφύττευσαν εἰς αὐτὸν 12 λεύκας.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Κρουονερίου Λαγκαδᾶ φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἰδιότην των.

Ἀσθέτωςαν τὰ δένδρα καὶ τοὺς ἀσάλους τῆς αὐλῆς τοῦ Σχολείου. Κατεσκεύασαν ρυακίον διὰ τὴν διοχέυσιν τῶν νερῶν. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Μετὰ τὰ χρήματα ἀπὸ τὰ κάλαντα ἀγόρασαν σχολικὸν φαρμακεῖο.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου Χρυσουπόλεως Καβάλας φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου. Περιποιοῦνται τὰ δένδρα. Ἐπισκέπτονται τοὺς ἀσθενεῖς συμμαθητὰς των. Συνέλεξαν μετὰ τῶν χρήματα, τὰ ὁποῖα προσέφεραν εἰς γέροντα. Μία ἐρυθροσταυρίτισσα καὶ ἓνας Ἐρυθροσταυρίτης εὐρον εἰς τὸ προαύλιον τοῦ Σχολείου ἡ μὲν πρώτη 120 δρχ. ὁ δὲ δεύτερος 50 τὰς ὁποῖας παρέδωσαν εἰς τὸν Δ/τὴν τοῦ Σχολείου πρὸς ἀνέμευσιν τοῦ κατόχου των.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Ζιάγκας Γρεβενῶν φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τὴν ἰδιότην καὶ τοῦ χωρίου. Ἀσχοῦνται εἰς τὰς Α' Βοηθείας. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο, τὸν ὁποῖον περιέφεραν. Προσέφεραν χρήματα εἰς πτωχὸν γέροντα τοῦ χωρίου.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Κυδωνιῶν Γρεβενῶν ἐφύττευσαν περὶ 100 δενδρόλλια εἰς διαφόρους χώρους τοῦ χωρίου. ἔχουν σχολ. φαρμακεῖο καὶ παρέχουν τὰς πρώτας βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. ἔκαψαν τὰ λιμνάζοντα ὕδατα. Ἰσοπέδωσαν μέρος τοῦ προαυλίου τῆς πλατείας καὶ ἀνοίξαν λάσκους γύρω ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν πρὸς φύτευσιν ἀμυγδαλέων. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο καὶ περιποιοῦνται τὰ ὁπωροφόρα καὶ καλλοπιστὰ δένδρα αὐτοῦ. Μετέφεραν ξύλα καὶ ἄμικον διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῆς ἐκκλησίας.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Πριονίου Γρεβενῶν φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου των τοῦ χωρίου καὶ τὴν ἰδιότην των. Εἰργάσθησαν διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν λιμνάζοντων ὁδῶν. Ἐφύττευσαν 15 ἀκακίαις καὶ περικοποῦνται τὰ 40 πεύκα καὶ κυπαρίσσια πού ἐφύττευσαν. ἔχουν σχολ. φαρμακεῖο.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Μαυρονόρους Γρεβενῶν ἐπεριποίησαν τὰ δένδρα, ἔλαβον μέρος εἰς τὴν δενδροφύτευσιν λόφου τοῦ χωρίου. Προσέφεραν τὰς πρώτας βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Ἀγαλιῶν Γρεβενῶν φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου των, τοῦ χωρίου καὶ τὴν ἰδιότην των. Προσέφεραν τὰς πρώτας βοηθείας εἰς τραυματισθέντα συμμαθητὴν των. Ἐπισκέπτονται τοὺς ἀσθενεῖς κατοικοῦς τοῦ χωρίου. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Ἐφύττευσαν 33 πεύκα. Ἀγόρασαν κουρευτικὴν μηχανὴν μετὰ χρήματα ἰδικά των.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Τρικώμου Γρεβενῶν ἐκαθάρισαν τοὺς δρόμους τοῦ χωρίου των. Προσέφεραν τὰς πρώτας βοηθείας εἰς τραυματισθέντα γέροντα καὶ εἰς συμμαθητὰς των. ἔχουν σχολ. φαρμακεῖο. Περιποιοῦνται τὰ δένδρα, πού ἐφύττευσαν. Ἀλληλογραφοῦν μετὰ ἐρυθροσταυρίτας ἄλλων Σχολείων.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Ἀγ. Κοσμά Γρεβενῶν φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου τοῦ χωρίου καὶ τὴν ἰδιότην των. ἔχουν μαθητικὸν κουρεῖο καὶ σχολικὸν φαρμακεῖο καὶ ἀσχοῦνται εἰς τὰς Α' Βοηθείας. Ἐφύττευσαν ἀκριτὰ δένδρα. Ἐφρόντισαν διὰ τὴν εὐπρεπισμὸν τοῦ ἡρώδους τῆς Κοινότητος. Ἐβοήθησαν εἰς τὴν κατασκευὴν ἀποχωρητηρίου εἰς τὸ Σχολεῖον των. Ἰσοπέδωσαν τμήμα τοῦ προαυλίου τοῦ Σχολείου.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Δεσποτίου Γρεβενῶν φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου των καὶ τὴν ἰδιότην των. Παρέχουν τὰς πρώτας βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. ἔχουν σχολ.

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Καλομοίρας Καλαμπάκας, μετὰ χρήματα ἀπὸ τὰ κάλαντα, προσέφεραν ἱματισμὸν εἰς 4 ἄπορα παιδιὰ τοῦ σχολείου.

Juniors of Elem. School Kalomera offered garments to 4 needy pupils with money they raised singing the carols.

βιβλιοθήκη. Προσέφεραν γραφικὴν ὕλην εἰς τοὺς ἀπόρους μαθητὰς.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Παρωρείου Γρεβενῶν φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου των καὶ τὴν ἰδιότην των. Ἐβοήθησαν εἰς τὴν λιθόστρωσιν τοῦ κεντρικοῦ δρόμου τοῦ χωρίου. Ἀνήγειραν πηλῶν τοῦ Σχολείου των ἡρώδων τῶν πεσόντων. Παρέσχον τὰς πρώτας βοηθείας εἰς τραυματισθέντα συμμαθητὴν των.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Καταφυγίου Γρεβενῶν φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο εἰς τὸν ὁποῖον ἐφύττευσαν 55 τ.μ. κριθῆς καὶ ἰσάριθμα σίτου, βρώμης καὶ σικαλέως. Μετέφεραν

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κλήματος Φωκίδος ἀσχοῦμενοι εἰς τὰς πρώτας βοηθείας. Juniors of Elem. School Klima, Phokis practicing in first aid.

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κρύας Βρύσης Γιαννιτσῶν ἰσοπεδῶνουν τὴν αὐλὴν τοῦ σχολείου.

Juniors of Elem. School Krya Vrissi yianitsa levelling their play ground.

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ἀνατολῆς Λαρίσης εἰς τὸ μαθητικὸν κουρεῖον. At the hair dresser's saloon of the Elem. School Anatoli, Larissa.

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Παλαιοχωρίου Γορτυνίας πρὸ τοῦ Σανατορίου Τριπόλεως, ὅπου προσέφεραν δῶρα. Juniors of Elem. School Paleochorion in front of Sanatorium in Tripolis where they offered gifts.

Ε.Ε.Σ.Ν. Ν. Πετριτσίου Σερρών συγκεντρώνουν εἶδη ὑπὲρ ἀπόρων οικογενειῶν. Juniors of N. Petritsion, collecting gifts for needy families

Ε.Ε.Σ.Ν. τοῦ Α' Γυμν. Θηλ. Ἀθηνῶν ἐβάπτισαν παιδιὰ πτωχῆς οικογενείας. Juniors of 1st High School for girls Athens paid the expenses for the christening of poor babies.

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Χριστός ανέστη, χριστιανοί,
ἀγκαλιαστήτ' ἔχθοι καὶ φίλοι
γλυκές, χαρούμενες εὐχὲς
προσφέρουνε τὰ χεῖλη...

Χριστός ανέστη, τί χαρά!
τ' ἀηδόνια κελαῖδουνε,
τὰ λούλουδα ἀνθίζουνε
τὰ σήμαντρα ἡχούνε!

Γιορτάζουν γῆ καὶ οὐρανός,
ἡ φύσις ὅλη χαίρει,
Χριστός ανέστη, ἀγάλλονται
νέοι, παιδιὰ καὶ γέροι!

ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΚΑΛΤΣΟΥΝΗΣ
Γον Γυμν. Ἀρρ. Ἀθηνών

λθούς διὰ τὴν ἀνέγερσιν Ἡρώου εἰς τὸ προαύλιον
τοῦ Σχολείου τῶν καὶ πασσάλους διὰ τὴν περὶ
τοῦ σχολ. κήπου. Προσέφεραν εἰς τὸν ἔρανον
διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἀνδριάντος τοῦ Θ. Κολοκοτρώνη.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου
οὔ Γρηγόριος Γρεβενῶν φροντίζουν τὴν κα-
θαριότητα τοῦ Σχολείου, τοῦ χωρίου καὶ τὴν ἰδι-
κὴν τῶν. ἔχουν σχολ. φαρμακεῖον καὶ παρέχουν
τὰς πρώτας βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντες ἀνάγκην.
Ἐφύτευσαν 39 κυπαρίσσια εἰς τὸν περίβολον τοῦ
Σχολείου καὶ τῆς ἐκκλησίας.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου
Βάρης Γρεβενῶν φροντίζουν τὴν καθαριό-
τητα τοῦ Σχολείου, τὴν ἰδικὴν τῶν καὶ τοῦ χωρίου.
Βοηθοῦν εἰς κοινωνικὰς ἐργασίας. Ἀσκοῦνται εἰς
τὰς Α' Βοηθείας. Καλλιερгоύν σχολ. κήπο.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου
οὔ Ἀγ. Γεωργίου Γρεβενῶν φρον-
τίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τοῦ χωρίου
καὶ τὴν ἰδικὴν τῶν. ἔχουν σχολ. φαρμακεῖον καὶ
παρέχουν τὰς πρώτας βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντες ἀ-
νάγκην. Καλλιερгоύν σχολ. κήπο. Διένειμαν δεν-
δρύλλια ἀμυγδαλίας ἀπὸ τὸ φυτώριον τοῦ σχολ.
κήπου τῶν εἰς ἀπόρους μαθητάς.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου
Καλλιερгоύν σχολ. κήπο. Βοηθοῦν
τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθητάς. Ἰδρυ-
σαν μαθητικὴν βιβλιοθήκην διὰ ἀπόρους μαθητάς.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Οἴκου
προφείου Ἀρρένων Γρεβενῶν προ-
σέφεραν εἰς τὸ Κρατικὸν Νοσοκομεῖον Γρεβενῶν 5
ὀκάδες φρούτα.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου
Βάρης Γρεβενῶν φροντίζουν τὴν καθαριό-
τητα τοῦ χωρίου τῶν. Καλλιερгоύν σχολ. κήπο. Ἐ-
βοήθησαν κάποιον τοῦ χωρίου τῶν εἰς τὴν ἀνέγερ-
σιν τῆς κατοικίας του.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ 2ου Δημοτ. Σχο-
λείου Γρεβενῶν φροντίζουν τὴν καθα-
ριότητα τοῦ Σχολείου τῶν. Καλλιερгоύν σχολ. κή-
πο, εἰς τὸν ὁποῖον ἐφύτευσαν διάφορα δένδρα. ἔ-
χουν σχολ. φαρμακεῖον. Ἀσκοῦνται εἰς τὰς πρώτας
βοηθείας. Τὰ χρήματα, ἀπὸ τὰ κἀλानτα διέθεσαν
διὰ τὴν ἀγορὰν ἐποπτικῶν ὀργάνων καὶ ὑπὲρ τοῦ
ταμείου τῶν. Ἀλληλογραφεῖν μετ' Ἐρυθροσταυρί-
τας ἄλλων Σχολείων. Ἀγόρασαν φάρμακα διὰ
παιχτῶν συμπαθητῶν τῶν. Ἐπλήρωσαν τὴν νοσοκό-
μον του καὶ τὴν μηνιαίαν ἐσφορὰν του εἰς τὸ μα-
θητικὸν συσσίτιον ἐπὶ 4 μῆνας καὶ ἑνὸς μηνὸς εἰς
τὸ συσσίτιον ΠΙΚΠΑ.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

Εἰς τὸ τεῦχος μηνὸς Ἰανουαρίου 1960
ἐδημοσιεύθη ἐκ παραδρομῆς α) εἰς σελ. 20
«Ἀπονομή βραβείων 1958-59» Κεφαλο-
βρύσου ἀντὶ τοῦ ὁρθοῦ Μεγάλου Κε-
φαλοβρύσου, β) εἰς σελ. 22 «Δράσις ὁμά-
δων ΕΕΣΝ» Ἀμπέλου ἀντὶ τοῦ ὁρθοῦ
Ἀμπελικοῦ Καρδίτης.

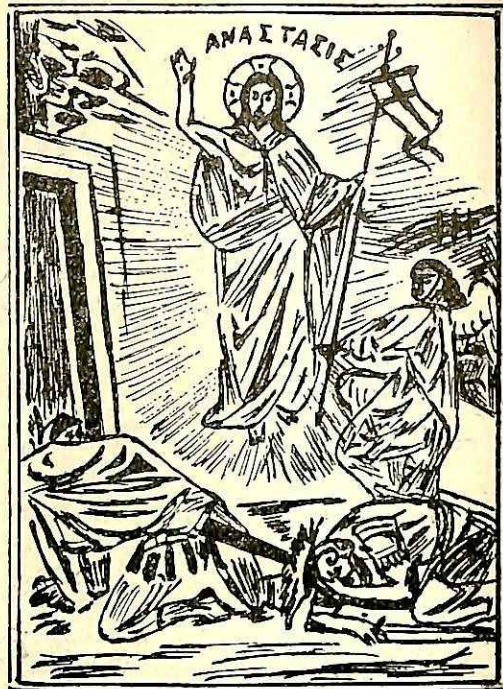
ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΗΜΕΡΑ ΥΓΕΙΑΣ

Καθὼς ὁ διδάσκαλός μας μᾶς ἐξυμνεῖ
τὰ ἀγαθὰ τῆς Ὑγείας, ὁ νοὺς μου πετᾷ
μακρυὰ, στὰ παραμυθένια παλάτια τῆς
Ὑγείας. Φαντάζομαι ὅτι βρίσκομαι ἐκεῖ,
ὅτι προχωρῶ, ἀνεβαίνοντας τὰ μαρμάρι-
να σκαλοπάτια, καὶ φθάνω στὴν αἴθουσα
τοῦ θρόνου. ὦ! Τί μεγαλοπρέπεια! Στὴ
μέση, πάνω στὸν χρυσοποίκιλτο θρόνον,
κάθεται μιὰ πεντάμορφη κόρη. Ἀστρά-
φτει ὁλόκληρη ἀπὸ καθαριότητα. Στὸ
ροδαλὸ πρόσωπό της καθρεφτίζεται ἕνα
γλυκὸ χαμόγελο εὐτυχίας. Τὰ χρυσό-
ξανθα μαλλιά της, ποὺ ἐκχύνονται στοὺς
χυτοὺς τῆς ὤμου, σὰν χρυσαφένιος κα-
ταρράκτης, στολίζονται ἀπὸ ἕνα ἀστρα-
φερό, διαμαντοστόλιστο στέμμα, ποὺ
γράφει μετ' χρυσοσκάλιστα γράμματα
τ' ὄνομά της «Ὑγεία». Στὶς ἡσυχες, κα-
ταγάλανες θάλασσες τῶν ματιῶν της,
πλέουν χιλιάδες ὑποσχέσεις, γιὰ μιὰ εὐ-
τυχισμένη ζωὴ. Ἕνα λευκὸ, φόρεμα,
πεντακάθαρο, σκεπάζει τὸ κορμὶ της καὶ
φθάνει ἕως τοὺς ἀστραγάλους της. Δί-
πλα της σὲ μικρότερους χρυσοσκάλι-
στους θρόνους, κάθονται τὰ τρία της
παιδιά: Ἡ «καθαριότης» ἡ «ὕγιεινὴ δια-
τροφή» καὶ ὁ «ὕγιενός ὕπνος». Ἡ πρώτη
ντυμένη μετ' ἀσπρά πεντακάθαρα φορέμα-
τα, ἀστράφοντας ἀπὸ καθαριότητα, μοὺ
γελά γλυκὰ. Ἡ δεύτερη, μετ' εἰκόνες χι-
λιάδων εἰδῶν ὕγιεινῶν τροφῶν κεντη-
μένες στὸ φόρεμά της, μετ' ἑνὸς ἑνθαρυν-
τικά καὶ ὁ τρίτος μετ' ὁλόκληρα φτερά,
τοῦλιν, ἀνάλαφρα φορέματα καὶ ἑνα ρα-
βδί χρυσοσκάλιστο μετ' διαμαντένιο ἀστρο-
στὴν κορυφή, μοὺ γνέφει νὰ πλησιάσω.
Θαμπωμένη, πλησιάζω δειλὰ. Τότε ἕνας—
ἕνας, μετ' τὴ σειρά, μοὺ διηγοῦνται, μετ'
μελιστάλακτες φωνές, τὸ πὼς συντελοῦν
στὴν διατήρησιν τῆς Ὑγείας. Καί, πρᾶ-
γμα παρᾶξενον, μοὺ φαίνεται πὼς τὰ λόγια
αὐτά, εἶναι ἕνας μακρινὸς ἀντίλαλος τῆς
φωνῆς τοῦ διδασκάλου, μας ποὺ τὸν δυ-
ναμώνουν τὰ τρία παιδιά τῆς Ὑγείας.
Ἀλήθεια, πόσα πολὺτιμα ἀγαθὰ δίνει ἡ
Ὑγεία! Τί εὐχάριστο νὰ εἶναι κανεὶς ὕγιής!
Νὰ μὴ μὴ νὰ τρέχει ἐλεύθερα, χωρὶς τὴ
σκέψη τῶν ρευματισμῶν, νὰ μὴ μὴ νὰ
τρῶς, ὅτι θές, χωρὶς τὸ φόβο τοῦ στομα-
chioῦ. Ἡ Ὑγεία συντελεῖ πολὺ σ' ἕνα

— Χριστὸς Ἀνέστη!
— Ἀληθῶς Ἀνέστη!

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΧΡΙΜΑΝΗ
Γυμνάσιον Ἀργους

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΩΝ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ
Βον Γυμνάσιον Λαμίας

εὐτυχὴ βίῳ, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο
πρᾶγμα. Τί κι' ἂν πλέεις στὸ χρυσάφι, ὅταν
δὲν εἶσαι ὕγιής γιὰ νὰ χορῆς τ' ἀγαθὰ αὐ-
τά καὶ τὰ χρήματά σου ξοδεύονται στοὺς
γιατροὺς; Τί κι' ἂν ἔχῃς δόξα, ὅταν δὲν
μπορῆς, νὰ τὴν ἀπολαύσῃς ἐλεύθερα;
Τί κι' ἂν ἔχῃς τίτλους, ὅταν αὐτοὶ δὲν
μποροῦν νὰ σὲ σηκώσουν ἀπ' τὸ κρεβάτι
τοῦ μαρτυρίου; Ὅλα τὰ ἀγαθὰ τοῦ
κόσμου δὲν ἀξίζουν τίποτα μπροστὰ στὴν
ὕγεια. Ἐνῶ ὅταν ἔχῃς αὐτὴ μόνον, μπο-
ρεῖς ν' ἀποκτήσῃς κι' ὅλα τ' ἄλλα ἀγαθὰ.
Μετ' τὴν σκέψιν μου αὐτὲς μοὺ φαίνεται
ξαναβλέπω τὴν ἀγγελόμορφη ἐκείνη κο-
πέλλα, τὴν Ὑγεία, καθισμένη στὸ χρυσό-
της θρόνον καὶ τριγυρισμένη ἀπ' τὸ ζων-
τανὸ στεφάνι τῶν τριῶν παιδιῶν της,
νὰ μοὺ χαμογελά γλυκὰ.

Σοφία Ἐλευθ. Γιαπιτζάκη
Ζάκυνθος.

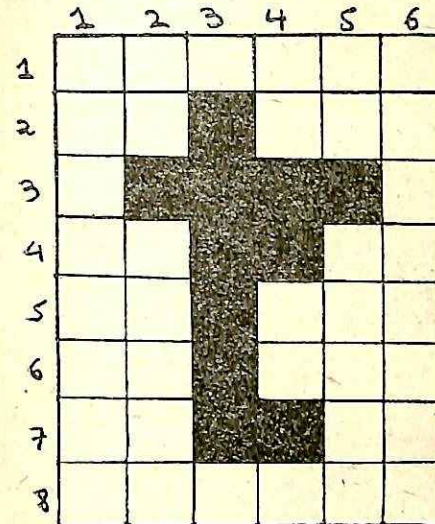
ΠΡΟΔΡ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
Γυμν. Ἡλιουπόλεως

ΑΙΝΙΓΜΑ

Εἶμαι ὄνομα μικρὸν,
ἔαν με ἀποκεφαλίσῃς
ὄρος τῆς Μ. Ἀσίας
θὰ συναντήσῃς.

ΒΑΡΕΛΑΣ Κ. ΧΡΗΣΤΟΣ
Γυμνάσιον Ναυπάκτου

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

Ὅριζοντίως:

1. Περὶ φημὶ ὁροσειρὰ τῆς Εὐρώπης, ποὺ
εἶναι πάντοτε χιονισμένη.
2. Μουσικὴ νότα. Ἀντωνυμία (γενική).
4. Δέκατος τέταρτος. Ὑποθετικὸ στὴν
ἀρχαία.
5. Δείχνει. Ὅταν ἀκούς αὐτό, πρέπει νὰ
πηγαίνῃς.
6. Αὐτὸ ποὺ ὑπάρχει. Ὁμοιωματικό.
7. Ἀρθρο. Καὶ πάλι ἄρθρο.
8. Μικρὸ ἔρπετό (αἰτιατ. πληθυντικοῦ).

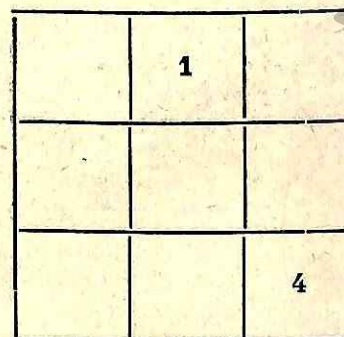
Καθέτως:

1. Ἕνας βασιλιάς ποὺ ἀναφέρεται στὴν
Ὀδύσεια.
2. Νότα. Κράτος τῆς βορειοδυτικῆς Εὐ-
ρώπης.
4. Καὶ τὰ δύο μαζί θυμίζουν τάγματα
κατὰ τὴν γερμανικὴ κατοχὴ.
5. Ὅπτικώς 8 ἑκατ. Ὡραία καὶ ὑψηλὰ
δένδρα.
6. Κάτοικος ὥραϊου νηιοῦ Κυκλάδων.

Δ. ΤΕΛΕΙΟΥΔΗΣ

Ε' Γυμν. Ἀρρένων Θεσ/νίκης

Σχέδιο πνευματικὸ

Στὰ ἄδεια τετράγωνα νὰ μὴ ἀριθμοῖ
γιὰ νὰ γίνῃ τὸ ἀθροισμα κάθε γραμμῆς
15 ὀριζοντίως καὶ καθέτως καὶ διαγωνίως.

ΚΑΜΠΑΝΕΛΛΟΣ ΑΡΗΣ

Ε' Γυμν. Ἀρρένων Θεσσαλονίκης.

ΣΚΑΛΑ

- 1) —
- 2) — —
- 3) — — —
- 4) — — — —
- 5) — — — — —
- 6) — — — — —
- 7) — — — — —
- 8) — — — — —
- 9) — — — — —

- 1) Ἐπιφώνημα.
- 2) Ἀπέκτησε πολλοὺς δορυφόρους.
- 3) Συμπερασματικὸς σύνδεσμος.
- 4) Φρούτα τῆς ἐποχῆς.
- 5) Ἀρχαῖος Θεός.
- 6) Χωρίον τῆς Ἀττικῆς.
- 7) Ἑλλην ἐφοπλιστής.
- 8) Τοὺς φοβοῦνται τὰ μικρὰ πλοῖα
(πληθ).
- 9) δυνατὴ βροχὴ (Δημοτικῆ).

Τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν ἀπαντήσεων
σχηματίζουν τὸ ὄνομα δολοφονηθέντος
ἥρωος τῆς ἀρχαιότητος.

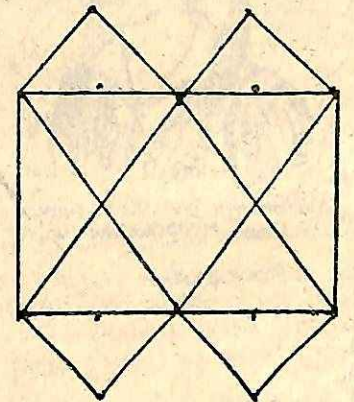
ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ Ι. ΣΠΥΡΟΣ

Ζ' Γυμνάσιον Ἀρρένων Ἀθηνών.

- 9) Κόσμημα.
- 0) Γεωργικὸν κέντρον Βουλγαρίας.
- 11) Ἑλληνικὴ πόλις (ἀντιστροφ.).
- 12) Τόπος ἐνθα θάπτουν τοὺς νεκρούς.
Τὰ ἀρχικὰ σχηματίζουν ἥρωα τοῦ 1821
(αἰτιατ.).

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Α. ΜΗΤΣΟΥ

Γυμνάσιον Ἀρρένων Λεβαδείας

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ Ι. ΔΑΥΛΑΚΟΣ
Γυμνάσιον Χαλανδρίου

ΚΛΙΜΑΚΟΛΕΞΟΝ

1. Α — — —
2. — Α — —
3. — — Α —
4. — — — Α
5. — — Α —
6. — Α — —
7. Α — — —

1. Εἶναι ὀνομαστὴ γιὰ τὸ γεφύρι της.
3. Ἀποτελεῖται ἀπὸ πολλοὺς.
- 4) Μήτηρ τῆς Θεοτόκου.
5. Ἕνας ἀπὸ τοὺς 7 σοφοὺς.
6. Κατοικίδιον ζῶον.
7. Τέλος τῆς προσευχῆς.

ΣΟΥΝΙΔΟΥ ΕΛΙΣΑΒΕΤ

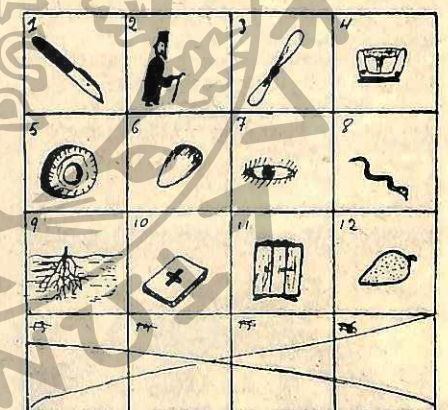
Γυμν. Τούμπας Θεσσαλονίκης

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ ΧΩΡΙΣ ΕΙΚΟΝΑ

Σῖον, Κάτια, πάρτετα ἀπ' τὸν μανάβη.
— Ποιὰ καλὴ μαμά.
— Μὰ σὰς τὸ εἶπα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Α. ΤΑΚΑΣ
Ε' Γυμν. Ἀρρένων Θεσσαλονίκης.

Ἐὰν βάλετε τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν
κάτω εἰκόνων θὰ σχηματισθῇ ἕνα ὄρος
τῆς Ἰσπανίας.

ΙΩ. ΓΚΙΟΥΓΚΗΣ
Ε' Γυμν. Ἀρρ. Θεσ/νίκης

Σκίτσο τῆς μαθ. Κατ. Κρίκου
Γυμν. Ν. Φιλαδελφείας

ΣΚΑΛΑ

1. --
 2. --
 3. --
 4. --
 5. --
 6. --
 7. --
 8. --
 9. --
 10. --
 11. --
 12. --
1. Σύμφωνο.
2. Ἐπιφώνημα
3. Ρῆμα.
4. Προφῆτης τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης (κλῆτ.).
5. Νῆσος τοῦ Αἰγαίου Πελάγους.
6. Πατρίδα τοῦ λόρδου Βύρωνος.
Μὲ τὰ ἀρχικά γράμματα σχηματίζεται μία πόλις τῆς Θεσσαλίας.

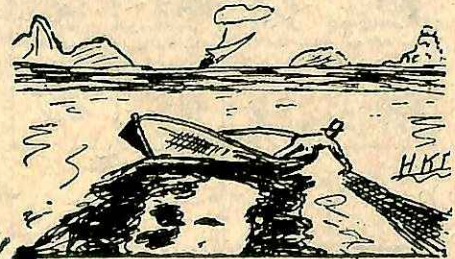
ΚΩΣΤΙΑΝΗ ΑΓΓΕΛΙΚΗ
Ν. Ἀλεξάνδρεια

ΣΚΑΛΑ

1. --
 2. --
 3. --
 4. --
 5. --
 6. --
 7. --
 8. --
 9. --
 10. --
 11. --
 12. --
1. Σύμφωνον.
2. Πρόθεσις.
3. Πῶς ὀνομάζεται τὸ τρέξιμον τοῦ ποταμοῦ.
4. Πῶς λέγεται ἡ θυγάτηρ στῆ δημοτικῇ.
5. Εἶναι ἀπαραίτητος γιὰ κάθε ἀνθρωπο καὶ προπαντὸς γιὰ τὰ παιδιά.
6. Πῶς λέγεται ἡ μύτη καὶ τὸ στόμα ὠρισμένων ζώων.
7. Πῶς λέγεται ὁ πετεινὸς στὴν καθαρῆνσσα.
Μὲ τὰ ἀρχικά γράμματα σχηματίζεται ἓνα νησί τοῦ Ἰονίου πελάγους.

ΜΑΝΩΛΕΑ ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Α' Δημοτ. Σχολεῖον Ἀλεξανδρείας

ΗΛ. ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗΣ
Γυμνάσιον Ἀρρ. Σπάρτης

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ

- 1)
 - 2)
 - 3)
 - 4)
 - 5)
 - 6)
 - 7)
 - 8)
 - 9)
 - 10)
 - 11)
 - 12)
- 1) Ἐπαρχιακὴ ὁμάς.
2) Διακεκριμένος παίκτης τοῦ μπάσκετ-μπόλ.
3) Ἐνα ἀστέρι τοῦ Π.Α.Ο.
4) Ὁμάς Θεσσαλονίκης.
5) Γνωστὸς τερματοφύλαξ.
6) Τὸ χειρότερον γιὰ μίαν ὁμάδα.
7) Τὸ καλλίτερον γιὰ μίαν τοιαύτην.
8) Ἀθλητικὸ σωματεῖο Ἀθηνῶν.
9) Ποδοσφαιριστὴς τοῦ Ὀλυμπιακοῦ.
10) Ποδοσφαιρικὸς ὁρος.
11) Ὁ παίκτης ἦταν....
12) Ἱταλικὴ ὁμάς.

ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗΣ Γ.

Α' Γυμνάσιον Ἀρρένων Χαλανδρίου

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΣΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ

Ἀπρίλης. Χαρούμενος ἥλιος ἀσήμων τοῦ Ληθαίου τὰ διάπλατα νερά, πού μὲ ὀρμὴ προχωροῦσαν στὰς ἐκβολὰς κελαρύζοντας. Γιγάντιες ὀλόισες λεῖκες, πανύψηλες λαμπάδες νυφούλες ἀραδιαστὲς ἢ μίαν κοντὰ στὴν ἄλλη κατὰ τὴν ἀνατολικὴ τοῦ ποταμοῦ ὁχθῇ. Μὰ γιὰ ποῦ; Ὁ σκοπὸς μας ἦτο νὰ ἐπισκεφθούμε τὴν καρδιά τῆς δυστυχίας καὶ τοῦ πόνου, δηλ. τὸ κρατικὸ Νοσοκομεῖο, πού νοσηλεύονται πολλοὶ πάσχοντες ἀπὸ διάφορες ἀρρώστιες.

Ἐνα συναίσθημα λύπης πλημμύρισε τὶς ψυχές μας, ὅταν ἀντικρύσαμε κατὰ κοιτοὺς ἀνθρώπους νὰ βασανίζωνται στὸ κρεβάτι τοῦ πόνου, ἢ ὑγεία δὲν ἀναπληροῦνται μὲ τίποτε.

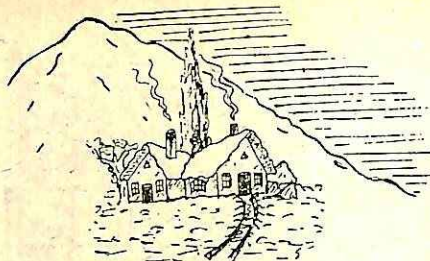
Καὶ ὅταν ξεκινήσαμε νὰ φύγωμε ἓνα θερμὸ δάκρυ κύλισε ἀπὸ τὸ πρόσωπο ὀλων μικρῶν καὶ μεγάλων.

Κ.Μ.

ΣΚΑΛΑ

- 1)
 - 2)
 - 3)
 - 4)
 - 5)
 - 6)
 - 7)
 - 8)
 - 9)
 - 10)
- 1) Ἀρματωλὸς τῶν Σαλῶνων.
2) Ἀέριον ἀποτελούμενον ἀπὸ ἀνθρακα καὶ ὕδρογόνου.
3) Θεμελιωτὴς τῆς ὀργανικῆς χημείας.
4) Ἀστὴρ κείμενος μεταξὺ τῆς Λύρας καὶ τοῦ Βορείου στέρματος.
5) Ἐπεσεν εἰς τὸ στενὸν τῶν Θερμοπυλῶν.
6) Ὅργανον, πού χρησιμοποιοῦμε γιὰ τὴ μεταφορὰ ἐνὸς ὕγρου ἀπὸ ἓνα δοχεῖον εἰς ἄλλο.
7. Μεγαλόπολις τῆς Ἰωνίας κατὰ τὸν 16ον αἰῶνα.
8) Ὅρος τῆς Εὐβοίας.
9). Ἀρνητικὸν ἐπίρρημα.
10. Θευμαστικὸν ἐπιφώνημα.

ΛΑΜΠΙΡΗ ΣΤΥΡΙΑΔΟΥΛΑ
Γυμνάσιον Ληξουρίου

Χιονισμένο Τοπίο
ΘΩΜΑΣ ΣΤΑΜΟΥ
Γυμνάσιον Θηβῶν

ΚΩΦΑΛΛΟΥ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Σὲ νιώθω ἐντὸς μου κι ὁ, τι θέλεις τὸ ποθῶ.
Μ' ἀκοῦς κι ἂς μὴ μπορῶ νὰ σοῦ μιλήσω...
Πατέρα, δός μου τὴ φωνή νὰ ὑμνήσω
τὸ ὄνομά Σου τὸ Μεγάλο καὶ Ἱερό.

Π. ΚΟΝΤΟΓΙΩΡΓΑΚΗΣ
Γυμνάσιον Ἀστακοῦ

ΠΑΡΑΘΕΤΙΚΑ

Ὁ Τοτὸς σχηματίζει τὰ παραθετικὰ μερικῶν ἐπιθέτων. Ἀκούστε τον: 1) Ταχύς ταχύτερος, κατνός. 2) ἴσιος, ἰσιότερος, λαμπάδα. 3) Καλός, καλύτερος, μάλαμα. 4) Μικρός, μικρότερος, νᾶνος. 5) Λευκός, λευκότερος, χιόνι. 6) Καθαρός, καθαρότερος, γυαλί. 7) Μαλακός, μαλακώτερος, βαμβάκι. 8) Καλλίφωνος... ἀηδὼν. 9) Παλαιός, παλαιότερος, ἀρχαῖος. 10) Πονηρός, πονηρότερος, ἄλεπου.

ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΛΕΑΝΔΡΟΣ

Ἱεροδ/λείου Βελλᾶς
Ἰωαννίνων.

ΣΚΑΛΑ

- 1) --
 - 2) --
 - 3) --
 - 4) --
 - 5) --
 - 6) --
 - 7) --
 - 8) --
- 1) Πρῶτον γράμμα μουσικοῦ φθόγγου.
2) Εἶναι μεμονωμένη εἰς τὸ διάστημα καὶ οὐδαμοῦ στηρίζεται.
3) Γερμανὸς φυσικὸς διατυπώσας τὸν νόμον τῆς κυκλοφορίας τοῦ ηλεκτρικοῦ ρεύματος διὰ μέσου ἐνὸς ἀγωγοῦ.
4) Εὐρίσκεται εἰς τὴν φύσιν καὶ ὑπὸ τὰς 3 καταστάσεις.
5) Τὸ σπουδαιότερον ἀπὸ τὰ ἀλκοολούχα ποτά.
6) Παράγωγον τῆς ρητίνης.
7) Πρώτη τεχνητὴ ὑφαντικὴ ὕλη.
8) Χρησιμοποιεῖται εἰς τὴν ὀφθαλμολογίαν.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

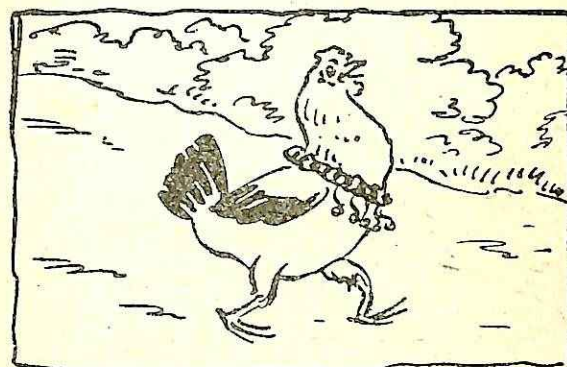
Δ' Γυμν. Ἀρρ. Πατρῶν

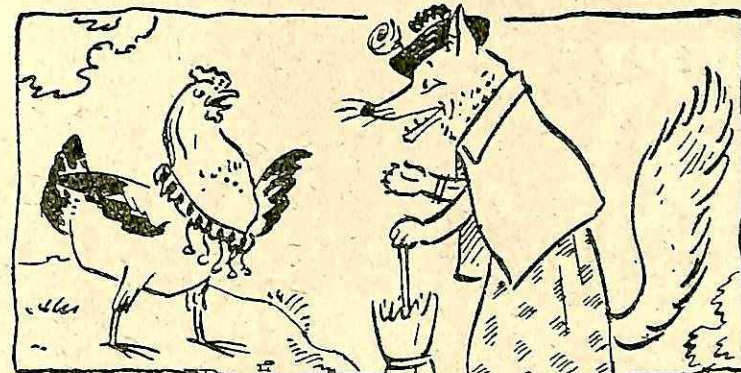
ΣΥΜ. ΚΕΡΑΣΙΔΗΣ
Γυμν. Κ. Τούμπας Θεσ/νίκης

Ἡ Κότα καὶ ἡ Ἄλεπού

Στίχοι, σκίτσα Ἀντ. Χ.

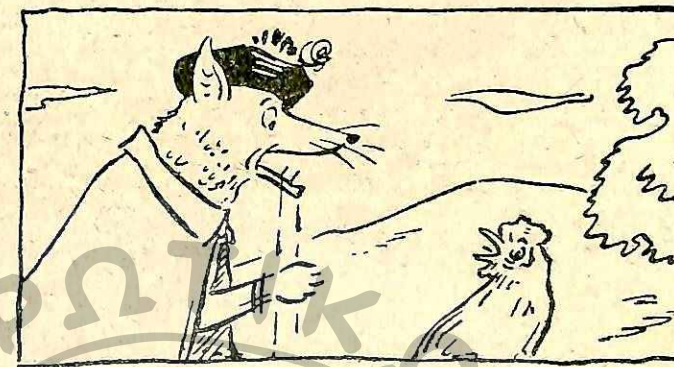
Ἐνα βραδάκι ἡ Σταχτερή,
μόλις τὴν πόρτα τῆς αὐλῆς εὗρεκε ἀνοιγμένη,
βγαίνει στὸ δρόμο, προχωρεῖ
καὶ τὸν κατήφορο τραβᾷ κατενθουσιασμένη.

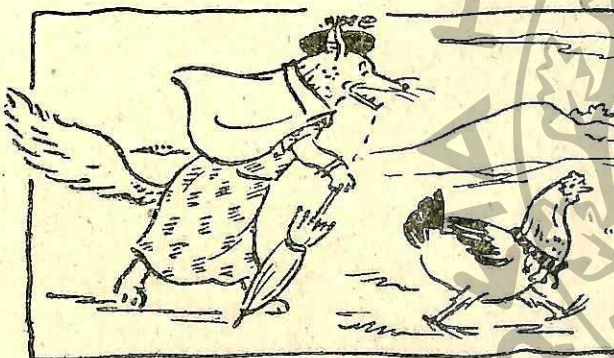
Μὰ ξάφνου νὰ ἡ κυρὰ Μαριώ: Καλησπερούδια, κότα,
τῆς λέει. Ἐλα πιὸ κοντά. Γιατί φοβᾶσαι τόσο;
Εἰμαι ἄλεπού, ἀλλὰ καλὴ-ἔποιονε θέλεις ρῶτα-
κι ὁ, τι γυρεύεις καὶ ποθεῖς μπορῶ νὰ σοῦ τὸ δώσω.

Κ' ἡ Σταχτερούλα: Νὰ μὲ πᾶς λοιπὸν στὸ σινεμά.
Κ' ἡ ἄλεπού: Καλὰ, καλὰ, καλὴ μου κότα, μὰ...
μὰ πρέπει, γιὰ νὰ πᾶμε ἐκεῖ, νᾶσαι καλοντυμένη.
Νάχης μιά φοῦστα φουντωτῇ, ζακέτα κεντημένη,

χάντρες τριγύρω στὸ λαϊμό, ἓνα τρελλοκαπέλλο,
σκουλαρικάκια νόστιμα, ἓνα χαλκᾶ στὴ μύτη σου...
Κ' ἡ κότα: Ἀλήθεια; Σπίτι μου ἔχω ἀπ' αὐτὰ ὅσα θέλω.
-Μπᾶ; ! Τότε πᾶμε νὰ ντυθῇς, κοτούλα μου, στὸ
σπίτι σου.

Κ' ἔτσι ἡ κοτούλα ἡ πεταχτή,
πού τόσο ἦτανε κουτῇ,
ὥστε δὲν ἔβλεπε σταλιά πιὸ πέρα ἀπὸ τὴ μύτη τῆς,
τὴν ἄλεπού τὴ Μαριωρὴ
γιὰ φιλενάδα τὴ θαρρεῖ
καὶ μιά καὶ δυὸ τὴν ὀδηγεῖ ὀλόισα στὸ σπίτι τῆς.

-Νάτο τὸ σπίτι μου, Μαριώ. Σ' ἀρέσει;- Ἐτσι κ' ἔτσι,
εἶπε ἡ πανούργα μουλωχτά.
Μὰ λέγοντας τὰ λόγια αὐτὰ
ὁρμᾷ μέσ' στὸ κοτέτσι,
κι ἀπὸ τὰ τέσσερα πουλιά πού ἦταν ἐκειπέρα,
σὲ λίγο...μόνο πούπουλα πετοῦσαν στὸν ἀέρα...

Μὰ τῆς ξέφυγε ἡ Σταχτούλα. Καὶ σὲ μιά γωνιά κρυμμένη
λέει: Τὶ κακὸ μεγάλο ἔκανα ἢ ξεμυαλισμένη...
Πίστεψα στὴ Μάρω ποῦναι ὄχι αἰμοβόρα μόνο,
μὰ καὶ στὴν ὑποκρισία ἔχει ὀριστα μὲ τόνο...

ΔΟΣΤΕ ΤΑ ΧΕΡΙΑ

ΥΜΝΟΣ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Στίχοι: Σ. ΣΚΙΠΗ
T^o di Marcia Mod^{to}.

Μουσική: Σ. ΑΣΤΕΡΙΑΔΗ

f

Τῆς νειό της ὁ Ἐρυθρὸς σταυρὸς Σὺν
Δό. στε τὰ χε-ρὶ ἀδερ-φια μου καὶ

πα πα ρού.να τοῦ Μα. τοῦ Τους στο.χα. σμούς τοὺς πέν. δι - μους μᾶς διώχνει
μέσ' τῇ φύ.ση τῇ γλυ.κειᾷ Ζω - ἡ καὶ. νούρ. για ζή.σε. τε, γε. ρή, πλα -

τῶρ' ἂ. πό τὸ νού, τους στο.χα. σμούς τοὺς πέν. δι - μους μᾶς διώχνει τῶρ' ἂ. πό τὸ
τειό. κί.εὔ. γε. VI. κιά, ζω. ἡ καὶ. νούρ. για ζή.σε. τε γε. ρή, πλατεῖα κί.εὔ. γε. VI.

νού. Κί ἄλ. λες εἰ. κό. νες πὶό φαι. ὄρες μᾶς φέο. νει, τῆς εἰ. ρή. νης τῆς
κιά. Για. τί σὰ νειά. τα, τὴν ὤ. γεία, σὰν ἔ. χουν καὶ τῇ ρώ. μη. ἐμ.

f Εὐ. τυ. χί. ας, τῆς χα. ρᾶς καὶ τῆς ἁ. δελ. φω. σύ. νης, τῆς νης
προσ. τῶν ἑρ. γῶν τῶν τρα. νῶν πᾶν. τ' ἀνοι. χτοί. ναί. οἱ ὁρ - μοί, ἐμ. μοί. D.C.

PIX.
ΦΡΕΤΣΑΣ